

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 94

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

55 tomas
2012 m. kovo 30 d.

Turinys

I Įstatymo galią turintys teisės aktai

REGLAMENTAI

- ★ 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 258/2012, kuriuo įgyvendinamas Jungtinių Tautų protokolo prieš neteisėtą šaunamųjų ginklų, jų dalių ir komponentų bei šaudmenų gamybą ir prekybą jais, papildančio Jungtinių Tautų Konvenciją prieš tarptautinį organizuotą nusikalstamumą (JT šaunamųjų ginklų protokolas), 10 straipsnis ir nustatoma šaunamųjų ginklų, jų dalių ir komponentų bei šaudmenų eksporto leidimų sistema, importo ir tranzito priemonės 1
- ★ 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 259/2012, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento (EB) Nr. 648/2004 nuostatos dėl fosfatų ir kitų fosforo junginių naudojimo plataus vartojimo skalbinių plovikliuose ir plataus vartojimo automatinėms indaplovėms skirtuose plovikliuose ⁽¹⁾ 16
- ★ 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 260/2012, kuriuo nustatomi kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų eurais techniniai ir komerciniai reikalavimai ir iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 924/2009 ⁽¹⁾ 22
- ★ 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 261/2012, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 nuostatos, susijusios su sutartiniais santykiais pieno ir pieno produktų sektoriuje 38

Klaidų ištaisymas

- ★ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 211/2011 dėl piliečių iniciatyvos klaidų ištaisymas (OL L 65, 2011 3 11) 49

Kaina: 4 EUR

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

I

(Įstatymo galią turintys teisės aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 258/2012

2012 m. kovo 14 d.

kuriuo įgyvendinamas Jungtinių Tautų protokolo prieš neteisėtą šaunamųjų ginklų, jų dalių ir komponentų bei šaudmenų gamybą ir prekybą jais, papildančio Jungtinių Tautų Konvenciją prieš tarptautinį organizuotą nusikalstamumą (JT šaunamųjų ginklų protokolą), 10 straipsnis ir nustatoma šaunamųjų ginklų, jų dalių ir komponentų bei šaudmenų eksporto leidimų sistema, importo ir tranzito priemonės

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

perdavus teisėkūros procedūra priimamo akto projektą nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

(1) pagal 2001 m. spalio 16 d. Tarybos sprendimą 2001/748/EB dėl Jungtinių Tautų protokolo dėl neteisėtos šaunamųjų ginklų, jų dalių ir komponentų bei šaudmenų gamybos ir prekybos jais, pridedamo prie Jungtinių Tautų Konvencijos prieš tarptautinį organizuotą nusikalstamumą ⁽²⁾, pasirašymo Europos bendrijos vardu, Komisija pasirašė tą protokolą (toliau – JT šaunamųjų ginklų protokolą) Bendrijos vardu 2002 m. sausio 16 d.;

(2) JT šaunamųjų ginklų protokolą, kurio tikslas – skatinti, lengvinti ir stiprinti Šalių bendradarbiavimą, siekiant užkirsti kelią neteisėtai šaunamųjų ginklų, jų dalių ir komponentų bei šaudmenų gamybai ir prekybai, su tuo kovoti ir išnaikinti, įsigaliojo 2005 m. liepos 3 d.;

(3) siekiant palengvinti šaunamųjų ginklų sekimą ir veiksmingai kovoti su neteisėta prekyba šaunamaisiais ginklais, jų dalimis ir pagrindiniais komponentais bei šaudmenimis, būtina gerinti valstybių narių keitimąsi informacija, visų pirma geriau panaudojant esamus ryšių kanalus;

(4) asmens duomenys turi būti tvarkomi pagal taisykles, nustatytas 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽³⁾ ir 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽⁴⁾;

(5) 2005 m. liepos 18 d. Komunikate dėl priemonių, skirtų užtikrinti didesnę saugumą, susijusį su sprogmenimis, detonatoriais, bombų gamybos įranga ir šaunamaisiais ginklais ⁽⁵⁾, Komisija paskelbė ketinimą įgyvendinti JT šaunamųjų ginklų protokolo 10 straipsnį kaip dalį priemonių, reikalingų, kad Sąjunga galėtų sudaryti tą protokolą;

(6) JT šaunamųjų ginklų protokolu reikalaujama, kad Šalys sukurtų arba patobulintų administracines procedūras arba sistemas, skirtas šaunamųjų ginklų gamybai, žymėjimui, importui ir eksportui veiksmingai kontroliuoti;

⁽³⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

⁽⁴⁾ OL L 8, 2001 1 12, p. 1.

⁽⁵⁾ COM(2005) 329. Komisija taip pat paskelbė techninius Direktyvos 91/477/EEB pakeitimus, kuriais siekiama įtraukti JT protokole numatytas atitinkamas nuostatas dėl Direktyvoje su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/51/EB (OL L 179, 2008 7 8, p. 5), minimų ginklų perdavimo Bendrijos viduje.

⁽¹⁾ 2011 m. spalio 13 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2012 m. kovo 8 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ OL L 280, 2001 10 24, p. 5.

- (7) kad būtų laikomasi JT šaunamųjų ginklų protokolo, taip pat reikalaujama, kad neteisėta šaunamųjų ginklų, jų dalių ir pagrindinių komponentų bei šaudmenų gamyba ar prekyba jais būtų pripažinta nusikalstama veika ir būtų imtasi priemonių, kurias taikant būtų galima konfiskuoti taip pagamintas prekes arba prekes, kuriomis taip prekiauta;
- (8) šis reglamentas neturėtų būti taikomas šaunamiesiems ginklams, jų dalims ir pagrindiniams komponentams ar šaudmenims, jei jie konkrečiai skirti kariniams tikslams. Priemonės JT šaunamųjų ginklų protokolo 10 straipsnio reikalavimų vykdymui reikėtų pritaikyti taip, kad būtų numatytos paprastesnės civilinio šaunamųjų ginklų naudojimo procedūros. Todėl reikėtų užtikrinti, kad būtų supaprastintos procedūros, susijusios su daugkartinio vežimo leidimų išdavimu, tranzito priemonėmis ir laikinu eksportu teisėtai tikslais;
- (9) šis reglamentas neturi įtakos Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 346 straipsnio, kuriame nurodomi pagrindiniai valstybių narių saugumo interesai, taikymui, ir juo nedaromas poveikis 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2009/43/EB dėl su gynyba susijusių produktų siuntimo Bendrijoje sąlygų supaprastinimo ⁽¹⁾ ar 1991 m. birželio 18 d. Tarybos direktyvai 91/477/EEB dėl ginklų įsigijimo ir laikymo kontrolės ⁽²⁾. Be to, JT šaunamųjų ginklų protokolas, taigi ir šis reglamentas, netaikomi tarpvalstybiniais sandoriams arba valstybių siuntimui, jei taikant protokolą būtų daromas poveikis protokolo Šalies teisei imtis veiksmų ginant nacionalinio saugumo interesą pagal Jungtinių Tautų chartiją;
- (10) Direktyvoje 91/477/EEB sprendžiamas civiliniam naudojimui skirtų šaunamųjų ginklų perdavimo Sąjungos teritorijoje klausimas, o šiame reglamente daugiausia dėmesio skiriama priemonėms, susijusioms su eksportu iš Sąjungos muitų teritorijos į arba per trečiąsias valstybes;
- (11) importuojant šaunamuosius ginklus, jų dalis ir pagrindinius komponentus bei šaudmenis iš trečiųjų valstybių, taikoma Sąjungos teisė, visų pirma Direktyvos 91/477/EEB reikalavimai;
- (12) reikėtų užtikrinti nuoseklumą su registracijos nuostatomis, galiojančiomis pagal Sąjungos teisę;
- (13) siekiant užtikrinti, kad šis reglamentas būtų tinkamai taikomas, valstybės narės turėtų imtis priemonių,
- kuriomis kompetentingoms valdžios institucijoms būtų suteikti tinkami įgaliojimai;
- (14) siekiant atnaujinti šaunamųjų ginklų, jų dalių ir pagrindinių komponentų bei šaudmenų, kuriems pagal šį reglamentą reikia leidimo, sąrašą, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti aktus dėl šio reglamento I priedo suderinimo su 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo ⁽³⁾ I priedu ir su Direktyvos 91/477/EEB I priedu. Ypač svarbu, kad Komisija parengiamųjų darbų metu tinkamai konsultuotųsi, įskaitant konsultacijas ekspertų lygiu. Ruošdama ir rengdama deleguotuosius aktus, Komisija turėtų užtikrinti, kad susiję dokumentai būtų tuo pačiu metu tinkamai laiku persiųsti Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (15) Sąjunga priėmė muitų taisykles, kurios pateikiamos 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2913/92, nustatančiame Bendrijos muitinės kodeksą ⁽⁴⁾, ir jo įgyvendinimo nuostatose, išdėstytose Komisijos reglamente (EEB) Nr. 2454/93 ⁽⁵⁾. Taip pat reikėtų atsižvelgti į 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 450/2008, nustatantį Bendrijos muitinės kodeksą (Modernizuotas muitinės kodeksas) ⁽⁶⁾, kurio nuostatos taikomos skirtingais etapais pagal jo 188 straipsnį. Nė viena šio reglamento nuostata neapribojami įgaliojimai, suteikti pagal Bendrijos muitinės kodeksą ir jo įgyvendinimo nuostatas;
- (16) valstybės narės turėtų nustatyti taisykles dėl sankcijų, taikomų už šio reglamento pažeidimus, ir užtikrinti jų įgyvendinimą. Tos sankcijos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios;
- (17) šiuo reglamentu nedaromas poveikis Sąjungos dvejopo naudojimo prekių eksporto, persiuntimo, tarpininkavimo ir tranzito kontrolės režimui, nustatytam Tarybos reglamentu (EB) Nr. 428/2009 ⁽⁷⁾;
- (18) šis reglamentas yra suderintas su kitomis atitinkamomis nuostatomis dėl karinės paskirties šaunamųjų ginklų, jų dalių, pagrindinių komponentų bei šaudmenų, saugumo strategijų, neteisėtos prekybos šaulių ginklais ir lengvąja ginkluote ir dėl karinės technologijos eksporto, įskaitant 2008 m. gruodžio 8 d. Tarybos bendrąją poziciją 2008/944/BUSP, nustatančią bendrąsias taisykles, reglamentuojančias karinių technologijų ir įrangos eksporto kontrolę ⁽⁸⁾;

⁽¹⁾ OL L 146, 2009 6 10, p. 1.

⁽²⁾ OL L 256, 1991 9 13, p. 51.

⁽³⁾ OL L 256, 1987 9 7, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 302, 1992 10 19, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 253, 1993 10 11, p. 1.

⁽⁶⁾ OL L 145, 2008 6 4, p. 1.

⁽⁷⁾ OL L 134, 2009 5 29, p. 1.

⁽⁸⁾ OL L 335, 2008 12 13, p. 99.

- (19) Komisija ir valstybės narės turėtų informuoti vienos kitas apie priemones, kurių imtasi pagal šį reglamentą, ir apie kitą turimą svarbią informaciją, susijusią su šiuo reglamentu;
- (20) šiuo reglamentu valstybėms narėms nedraudžiama taikyti konstitucinių normų, susijusių su visuomenės galimybe susipažinti su oficialiais dokumentais, atsižvelgiant į 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais ⁽¹⁾),

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

DALYKAS, TERMINŲ APIBRĖŽTYS IR TAIKYMO SRITIS

1 straipsnis

Šiuo reglamentu nustatomos taisyklės, kuriomis reglamentuojama šaunamųjų ginklų, jų dalių ir pagrindinių komponentų bei šaudmenų eksporto leidimų sistema, importo ir tranzito priemonės, siekiant įgyvendinti Jungtinių Tautų protokolo prieš neteisėtą šaunamųjų ginklų, jų dalių ir komponentų bei šaudmenų gamybą ir prekybą jais, papildančio Jungtinių Tautų konvenciją prieš tarptautinį organizuotą nusikalstamumą (toliau – JT šaunamųjų ginklų protokolas), 10 straipsnį.

2 straipsnis

Šiame reglamente:

- 1) šaunamasis ginklas – bet kuris nešiojamas vamzdinis ginklas, kuris yra sukonstruotas arba gali būti pakeistas taip, kad veikiant sprogstamųjų medžiagų degimo produktų slėgio jėgai iš jo paleidžiamas šratas, kulka arba sviedinys, kaip nurodyta I priede.

Laikoma, kad objektas gali būti pakeistas taip, kad veikiant sprogstamųjų medžiagų degimo produktų slėgio jėgai iš jo gali būti paleistas šratas, kulka arba sviedinys, jei:

- jis atrodo kaip šaunamasis ginklas ir
- jį galima taip pakeisti dėl jo konstrukcijos arba medžiagos, iš kurios jis pagamintas;

- 2) dalys – bet kuris elementas ar pakaitinis elementas, kaip nurodyta I priede, specialiai sukonstruotas šaunamajam ginklui ir būtinas, kad jis veiktų, įskaitant vamzdį, korpusą arba uokšą, šliaužiklį arba cilindrą, spyną arba užraktą ir bet kuri įtaisą, suprojektuotą ar pritaikytą šaunamojo ginklo šūvio garsui sumažinti;

- 3) pagrindiniai komponentai – šaunamojo ginklo užrakto mechanizmas, šovinio lizdas ir vamzdis, kurie kiekvienas atskirai priskiriami prie šaunamųjų ginklų, į kuriuos jie yra įmontuoti arba numatyti įmontuoti, kategorijos;

- 4) šaudmenys – sukomplektuotas šoviny ar jo komponentai, įskaitant šovinio tūteles, kapsules, sprogstamąją medžiagą, kulkas ar sviedinius, naudojami šaunamajame ginkle, kaip nurodyta I priede, su sąlyga, kad tiems komponentams atitinkamoje valstybėje narėje taikomi leidimai;

- 5) deaktyvuoti šaunamieji ginklai – objektai, kitais atžvilgiais atitinkantys šaunamojo ginklo apibrėžtį, bet deaktyvuojant padaryti visam laikui netinkami naudoti, užtikrinant, kad visos pagrindinės šaunamojo ginklo dalys taptų negrįžtamai nebenaudojamos ir jų nebūtų įmanoma išimti, pakeisti arba modifikuoti taip, kad šaunamąjį ginklą vėl būtų galima naudoti pagal paskirtį.

Valstybės narės priima nuostatas, kad kompetentinga valdžios institucija tikrintų šias deaktyvavimo priemones. Valstybės narės numato, kad po to patikrinimo būtų išduota pažyma ar kitas dokumentas, liudijantis, kad šaunamasis ginklas yra deaktyvuotas, arba kad ant šaunamojo ginklo būtų įtvirtintas aiškiai matomas tai įrodantis ženklas;

- 6) eksportas:
- a) eksporto procedūra, kaip apibrėžta Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 161 straipsnyje;
  - b) reeksportas, kaip apibrėžta Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 182 straipsnyje, išskyrus prekes, vežamas pagal išorinio tranzito procedūrą, kaip nurodyta to reglamento 91 straipsnyje, kai nebuvo atlikti jokie jo 182 straipsnio 2 dalyje nurodyti reeksporto formalumai;

- 7) asmuo – fizinis asmuo, juridinis asmuo arba, jeigu pagal galiojančias taisykles numatyta tokia galimybė, asmenų susivienijimas, pripažįstamas kaip galintis atlikti teisinius veiksmus, tačiau neturintis juridinio asmens teisinio statuso;

- 8) eksportuotojas – bet kuris Sąjungoje įsisteigęs asmuo, kuris sudaro arba kurio vardu sudaroma eksporto deklaracija, t. y. asmuo, kuris priimant deklaraciją yra pasirašęs sutartį su gavėju trečiojoje valstybėje ir kuris turi įgaliojimą spręsti dėl prekės išsiuntimo iš Sąjungos muitų teritorijos. Jei eksporto sutartis nesudaryta arba jei sutarties turėtojas veikia ne savo vardu, eksportuotoju laikomas asmuo, turintis įgaliojimą spręsti dėl prekės išsiuntimo iš Sąjungos muitų teritorijos.

Jei teise disponuoti šaunamaisiais ginklais, jų dalimis ir pagrindiniais komponentais arba šaudmenimis pagal sutartį, kuria grindžiamas eksportas, gali naudotis asmuo, įsisteigęs už Sąjungos ribų, eksportuotoja laikoma Sąjungoje įsisteigusi susitariančioji šalis;

- 9) Sąjungos muitų teritorija – teritorija, kaip apibrėžta Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 3 straipsnyje;

⁽¹⁾ OL L 145, 2001 5 31, p. 43.

- 10) eksporto deklaracija – aktas, kuriuo asmuo nustatyta forma ir būdu nurodo ketinimą pateikti šaunamuosius ginklus, jų dalis ir pagrindinius komponentus bei šaudmenis laikantis eksporto procedūros;
- 11) laikinasis eksportas – šaunamųjų ginklų vežimas iš Sąjungos muitų teritorijos, kai numatoma juos reimportuoti per ne ilgesnį kaip 24 mėnesių laikotarpį;
- 12) tranzitas – prekių vežimo operacija, kai prekės išvežamos iš Sąjungos muitų teritorijos ir vežamos per vienos ar kelių trečiųjų valstybių teritorijas, o galutinė paskirties vieta yra kitoje trečiojoje valstybėje;
- 13) perkrovimas – tranzitas, kai reikia fiziškai iškrauti prekes iš jas importuojančios transporto priemonės, o vėliau reeksportavimo tikslu vėl pakrauti, paprastai į kitą transporto priemonę;
- 14) eksporto leidimas:
- vienkartinis leidimas arba licencija, suteikta vienam konkrečiam eksportuotojui vienai vieno ar daugiau šaunamųjų ginklų, jų dalių ir pagrindinių komponentų bei šaudmenų siuntai vienam nustatytam galutiniam gavėjui ar gavėjui trečiojoje valstybėje arba
  - daugkartinis leidimas arba daugkartinė licencija, suteikta vienam konkrečiam eksportuotojui kelioms vieno ar daugiau šaunamųjų ginklų, jų dalių ir pagrindinių komponentų bei šaudmenų siuntoms vienam nustatytam galutiniam gavėjui ar gavėjui trečiojoje valstybėje, arba
  - bendrasis leidimas arba bendroji licencija, suteikta vienam konkrečiam eksportuotojui kelioms vieno ar daugiau šaunamųjų ginklų, jų dalių ir pagrindinių komponentų bei šaudmenų siuntoms keliems nustatytiems galutiniams gavėjams ar gavėjams vienoje ar keliose trečiojoje valstybėse;
- 15) neteisėta prekyba – šaunamųjų ginklų, jų dalių ir pagrindinių komponentų arba šaudmenų importas, eksportas, pardavimas, pristatymas, vežimas ar persiuntimas iš vienos valstybės narės teritorijos arba per ją į trečiosios valstybės teritoriją, jei taikoma bet kuri iš šių sąlygų:
- atitinkama valstybė narė nėra suteikusi tam leidimo pagal šio reglamento sąlygas;
  - šaunamieji ginklai nepažymėti pagal Direktyvos 91/477/EEB 4 straipsnio 1 ir 2 dalis;
  - importuoti šaunamieji ginklai importuojant nėra pažymėti bent paprastu ženklu, iš kurio galima nustatyti pirmąją importą valstybę Europos Sąjungoje, arba, jei šaunamieji ginklai nepažymėti tokiu ženklu, – unikaliu ženklu, iš kurio galima identifikuoti importuotus šaunamuosius ginklus;

- 16) sekimas – sistemingas šaunamųjų ginklų ir, jei įmanoma, jų dalių ir pagrindinių komponentų bei šaudmenų stebėjimas nuo gamintojo iki pirkėjo siekiant padėti kompetentingoms valstybių narių valdžios institucijoms aptikti, tirti ir analizuoti neteisėtą gamybą ir prekybą.

3 straipsnis

1. Šis reglamentas netaikomas:

- tarpvalstybiniais sandoriams arba valstybių persiuntimui;
- šaunamiesiems ginklams, jų dalims ir pagrindiniams komponentams bei šaudmenims, jei jie specialiai suprojektuoti kariniam naudojimui, ir, bet kuriuo atveju, visiškai automatinio tipo šaunamiesiems ginklams;
- šaunamiesiems ginklams, jų dalims ir pagrindiniams komponentams bei šaudmenims, jei jie skirti valstybių narių ginkluotosioms pajėgoms, policijai arba viešosios valdžios institucijoms;
- kolekcionieriams ir įstaigoms, užsiimantiems su kultūriniais ir istoriniais šaunamųjų ginklų, jų dalių ir pagrindinių komponentų bei šaudmenų aspektais susijusia veikla ir kuriuos šio reglamento tikslais tokiais pripažįsta valstybė narė, kurios teritorijoje jie įsisteigę, su sąlyga, kad užtikrinamos sekimo priemonės;
- deaktyvuotiems šaunamiesiems ginklams;
- senoviniams šaunamiesiems ginklams ir jų kopijoms, kaip apibrėžta nacionalinės teisės aktuose, su sąlyga, kad senoviniai šaunamieji ginklai neapima po 1899 m. pagamintų šaunamųjų ginklų.

2. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis Reglamentui (EEB) Nr. 2913/92 (Bendrijos muitinės kodeksas), Reglamentui (EEB) Nr. 2454/93 (dėl Bendrijos muitinės kodekso nuostatų įgyvendinimo), Reglamentui (EB) Nr. 450/2008 (Modernizuotas muitinės kodeksas), ir dvejopo naudojimo prekių eksporto, persiuntimo, tarpininkavimo ir tranzito kontrolės režimui, nustatytam Reglamentu (EB) Nr. 428/2009 (Dvejopo naudojimo prekių reglamentas).

II SKYRIUS

EKSPORTO LEIDIMAS, PROCEDŪROS IR KONTROLĖ BEI IMPORTO IR TRANZITO PRIEMONĖS

4 straipsnis

1. Norint eksportuoti I priede išvardytus šaunamuosius ginklus, jų dalis ir pagrindinius komponentus bei šaudmenis, reikalaujama turėti pagal II priede nustatytą formą išduotą eksporto leidimą. Tokį leidimą suteikia valstybės narė, kurioje eksportuotojas yra įsisteigęs, kompetentingos valdžios institucijos, jis išduodamas raštu arba elektroninėmis priemonėmis.

2. Tuo atveju, kai šaunamųjų ginklų, jų dalių ir pagrindinių komponentų bei šaudmenų eksportui reikalingas eksporto leidimas pagal šį reglamentą ir tam eksportui taip pat taikomi leidimo išdavimo reikalavimai, remiantis Bendrąja pozicija 2008/944/BUSP, valstybės narės gali taikyti vieną procedūrą savo įsipareigojimams pagal šį reglamentą ir pagal tą bendrąją poziciją įvykdyti.

3. Jei šaunamieji ginklai, jų dalys ir pagrindiniai komponentai bei šaudmenys laikomi kitoje valstybėje narėje arba kitose valstybėse narėse nei valstybė narė, kurioje pateikta eksporto leidimo paraiška, tai nurodoma toje paraiškoje. Valstybės narės, kuriai pateikta eksporto leidimo paraiška, kompetentingos valdžios institucijos nedelsdamos konsultuojasi su kompetentingomis atitinkamos valstybės narės arba atitinkamų valstybių narių valdžios institucijomis ir suteikia atitinkamą informaciją. Valstybė narė arba valstybės narės, su kuriomis konsultuojamasi, per 10 darbo dienų praneša apie bet kokius prieštaravimus, kuriuos ji arba jos gali pareikšti dėl tokio leidimo suteikimo, o valstybė narė, kurioje ta paraiška buvo pateikta, turi jų paisyti.

5 straipsnis

Komisijai pagal 6 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl I priedo keitimo, remiantis Reglamento (EEB) Nr. 2658/87 I priedo pakeitimais ir Direktyvos 91/477/EEB I priedo pakeitimais.

6 straipsnis

1. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, laikantis šiame straipsnyje nustatytų sąlygų.

2. Įgaliojimai priimti 5 straipsnyje nurodytus deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neapibrėžtam laikotarpiui.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 5 straipsnyje nurodytų įgaliojimų suteikimą. Sprendimu dėl atšaukimo nutraukiamas tame sprendime nurodytų įgaliojimų suteikimas. Jis įsigalioja kitą dieną po sprendimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų teisėtumui.

4. Kai tik Komisija priima deleguotąjį aktą, apie tai ji tuo pačiu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 5 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuomet, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo apie jį Europos Parlamentui ir Tarybai dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareikšė prieštaravimų, arba jeigu iki to laikotarpio pabaigos tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba pranešė Komisijai, kad jie nepareikš prieštaravimų. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva tas laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiams.

7 straipsnis

1. Prieš išduodama šaunamųjų ginklų, jų dalių ir pagrindinių komponentų bei šaudmenų eksporto leidimą, atitinkama valstybė narė patikrina, ar:

a) importuojanti trečioji valstybė suteikė atitinkamą importo leidimą ir

b) trečiosios tranzito valstybės, jei jų yra, ne vėliau kaip prieš vežant raštu informavo, kad jos neprieštarauja tranzitui. Ši nuostata netaikoma:

— vežimui jūra ar oro transportu ir per trečiųjų valstybių jūrų arba oro uostus, su sąlyga, kad neperkraunama arba nekeičiama transporto priemonė,

— laikinajam eksportui įrodomiems teisėtiems tikslams, kurie apima medžioklę, sportinį šaudymą, tinkamumo nustatymą, parodas, kuriose neparduodama, ir remontą.

2. Valstybės narės gali nuspręsti, kad jei per 20 darbo dienų nuo eksportuotojo rašytinio prašymo dėl neprieštaravimo tranzitui pateikimo dienos prieštaravimų tranzitui negaunama, laikoma, kad trečioji tranzito valstybė, su kuria konsultuotasi, prieštaravimų dėl tranzito neturi.

3. Eksportuotojas kompetentingai valstybės narės valdžios institucijai, atsakingai už eksporto leidimų išdavimą, pateikia reikiamus dokumentus, įrodančius, kad importuojanti trečioji valstybė išdavė leidimą importuoti ir kad trečioji tranzito valstybė tranzitui neprieštarauja.

4. Valstybės narės eksporto leidimo paraiškas išnagrinėja per pagal nacionalinę teisę ar praktiką nustatomą laikotarpį, kuris negali būti ilgesnis nei 60 darbo dienų nuo tos dienos, kurią kompetentingoms valdžios institucijoms buvo pateikta visa reikiama informacija. Išimtinėmis aplinkybėmis ir dėl tinkamai pagrįstų priežasčių tas laikotarpis gali būti pratęstas iki 90 darbo dienų.

5. Eksporto leidimo galiojimo laikotarpis neviršija importo leidimo galiojimo laikotarpio. Kai importo leidime galiojimo laikotarpis nenurodytas, eksporto leidimo galiojimo laikotarpis turi būti bent devyni mėnesiai, išskyrus išimtines aplinkybes ir tinkamai pagrįstas priežastis.

6. Valstybės narės gali nuspręsti eksporto leidimo paraiškų nagrinėjimui naudoti elektroninius dokumentus.

8 straipsnis

1. Sekimo tikslu eksporto leidime ir importo licencijoje arba importo leidime, išduotame importuojančios trečiosios valstybės, ir lydraščiuose kartu pateikiama tokia informacija:

a) išdavimo ir galiojimo pabaigos datos;

- b) išdavimo vieta;
- c) eksporto valstybė;
- d) importo valstybė;
- e) jei taikoma, trečioji tranzito valstybė ar valstybės;
- f) gavėjas;
- g) galutinis gavėjas, jei žinomas vežimo metu;
- h) duomenys, leidžiantys identifikuoti šaunamuosius ginklus, jų dalis ir pagrindinius komponentus bei šaudmenis, ir jų kiekis, įskaitant šaunamųjų ginklų ženklumą, kuris atliekamas ne vėliau kaip prieš vežimą.

2. Jei 1 dalyje nurodyta informacija pateikta importo licencijoje arba importo leidime, eksportuotojas ją pateikia trečiosioms tranzito valstybėms iš anksto ir ne vėliau kaip prieš vežimą.

9 straipsnis

1. Supaprastintos procedūros šaunamųjų ginklų, jų dalių, pagrindinių komponentų bei šaudmenų laikinajam eksportui arba reeksportui taikomos tokia tvarka:

- a) eksporto leidimo nereikalaujama turėti šiais atvejais:
  - i) medžiotojų ar sportinio šaudymo atstovų vykdomam laikinajam eksportui, kai kartu su kitais asmeninio naudojimo daiktais kelionės į trečiąją valstybę metu, su sąlyga, kad jie kompetentingoms valdžios institucijoms pagrindžia kelionės priežastis, visų pirma pateikiant kvietimą arba kitus medžioklės ar sportinio šaudymo veiklos trečiojoje paskirties valstybėje įrodymus, eksportuojami:
    - vienas ar daugiau šaunamųjų ginklų,
    - jų pagrindiniai komponentai, jei pažymėti, ir dalys,
    - jų atitinkami šaudmenys (ne daugiau kaip 800 šovinių medžiotojams ir ne daugiau kaip 1 200 šovinių sportinio šaudymo atstovams);
  - ii) medžiotojų arba sportinio šaudymo atstovų vykdomam reeksportui, kai ginklai eksportuojami kartu su kitais asmeninio naudojimo daiktais gavus laikiną kvietimą į medžioklės arba sportinio šaudymo renginius, su sąlyga, kad šaunamieji ginklai išlieka ne Sąjungos muitų teritorijoje įsisteigusio asmens nuosavybe ir reeksportuojami tam asmeniui;
- b) išvykdami iš Sąjungos muitų teritorijos per valstybę narę, kuri nėra jų gyvenamosios vietos valstybė narė, medžiotojai ir sportinio šaudymo atstovai kompetentingoms valdžios institucijoms pateikia Europos šaunamojo ginklo leidimą, kaip numatyta Direktyvos 91/477/EEB 1 ir 12 straipsniuose. Jei keliamas oro transportu, Europos šaunamojo ginklo

leidimas pateikiamas kompetentingoms valdžios institucijoms ten, kur iš Sąjungos muitų teritorijos išvežamos atitinkamos prekės perduodamos oro transporto bendrovei.

Išvykdami iš Sąjungos muitų teritorijos per jų gyvenamosios vietos valstybę narę, medžiotojai ir sportinio šaudymo atstovai vietoj Europos šaunamojo ginklo leidimo gali pateikti kitą dokumentą, kurį kompetingos tos valstybės narės valdžios institucijos laiko galiojančiu šiuo tikslu;

- c) kompetingos valstybės narės valdžios institucijos ne ilgesniam kaip 10 dienų laikotarpiui sustabdo eksportą arba, jei reikia, kitaip neleidžia išvežti šaunamųjų ginklų, jų dalių ir pagrindinių komponentų arba šaudmenų iš Sąjungos muitų teritorijos per tą valstybę narę, jei jos turi pagrindo įtarti, kad medžiotojų ar sportinio šaudymo atstovų pateiktos priežastys neatitinka 10 straipsnyje nustatytų atitinkamų sąlygų ir pareigų. Išimtinėmis aplinkybėmis ir dėl tinkamai pagrįstų priežasčių šiame punkte nurodytas laikotarpis gali būti pratęstas iki 30 dienų.

2. Valstybės narės, remdamosi nacionalinės teisės aktais, nustato supaprastintas procedūras:

- a) šaunamųjų ginklų reeksportui po laikinojo įvežimo jų tinkamumui nustatyti ar eksponuoti jų neparduodant arba juos perdirbti, siekiant suremontuoti, su sąlyga, kad šaunamieji ginklai išlieka ne Sąjungos muitų teritorijoje įsisteigusio asmens nuosavybe ir yra reeksportuojami tam asmeniui;
- b) šaunamųjų ginklų, jų dalių ir pagrindinių komponentų bei šaudmenų reeksportui, jei jie laikinai sandėliuojami nuo įvežimo į Sąjungos muitų teritoriją momento iki išvežimo;
- c) laikinajam šaunamųjų ginklų eksportui siekiant nustatyti jų tinkamumą, remontuoti arba eksponuoti jų neparduodant, su sąlyga, kad eksportuotojas pagrindžia, jog šie šaunamieji ginklai jam teisėtai priklauso ir jis juos eksportuoja pagal išvežimo perdirbti arba laikinojo išvežimo muitinės procedūras.

10 straipsnis

1. Spręsdamos, ar suteikti eksporto leidimą pagal šį reglamentą, valstybės narės atsižvelgia į visus svarbius aspektus, įskaitant, jei taikoma:

- a) jų, kaip atitinkamų tarptautinių eksporto kontrolės susitarimų arba atitinkamų tarptautinių susitarimų Šalių, išpareigojimus;
- b) nacionalinės užsienio ir saugumo politikos aspektus, įskaitant tuos, kuriems taikoma Bendroji pozicija 2008/944/BUSP;
- c) su numatytu galutiniu naudojimu, gavėju, nustatytu galutiniu gavėju ir nukreipimo rizika susijusius aspektus.

2. Valstybės narės, vertindamos eksporto leidimo paraišką, be 1 dalyje nustatytų svarbių aspektų, atsižvelgia ir į tai, ar eksportuotojas taiko proporcingas ir pakankamas priemones bei procedūras, kuriomis užtikrinama, kad būtų laikomasi šio reglamento nuostatų ir tikslų bei leidimo sąlygų.

Sprendamos, ar suteikti eksporto leidimą pagal šį reglamentą, valstybės narės laikosi savo išpareigojimų, susijusių su sankcijomis, nustatytomis Tarybos priimtais sprendimais, Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos (ESBO) sprendimu, arba privaloma Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucija, ypač dėl ginklų embargo.

11 straipsnis

1. Valstybės narės:

- a) atsisako suteikti eksporto leidimą, jei pareiškėjas yra teistas už veiką, kuri laikoma nusikaltimu, įtrauktu į 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos⁽¹⁾ 2 straipsnio 2 dalyje esantį sąrašą, arba už bet kurią kitą veiką, jei ji laikoma nusikaltimu, už kurį skiriama bent ketverių metų didžiausia laisvės atėmimo bausmė arba dar griežtesnė bausmė;
- b) panaikina, sustabdo, pakeičia arba atšaukia eksporto leidimą, jei nevykdomos arba nebevykdomos jo suteikimo sąlygos.

Šia dalimi nedaromas poveikis griežtesnių taisyklių taikymui pagal nacionalinės teisės aktus.

2. Jei valstybės narės atsisako suteikti eksporto leidimą, jį panaikina, sustabdo, pakeičia arba atšaukia, apie tai jos praneša kompetentingoms kitų valstybių narių valdžios institucijoms ir dalijasi su jomis atitinkama informacija. Kai kompetentingos valstybės narės valdžios institucijos sustabdo eksporto leidimą, jų galutinis vertinimas pateikiamas kitoms valstybėms narėms sustabdymo laikotarpiu pabaigoje.

3. Prieš suteikdamos eksporto leidimą pagal šį reglamentą, kompetentingos valstybių narių valdžios institucijos atsižvelgia į visus pagal šį reglamentą priimtus atsakymus, apie kuriuos joms buvo pranešta, kad išsiaiškintų, ar kompetentingos kitos valstybės narės ar valstybių narių valdžios institucijos atsisakė suteikti leidimą dėl iš esmės tapataus sandorio (dėl iš esmės tapačių parametrų ar techninių ypatybių prekės ir tam pačiam importuotojui ar gavėjui).

Visų pirma jos gali konsultuotis su kompetentingomis valstybės narės ar valstybių narių valdžios institucijomis, kurios atsisakė suteikti, panaikino, sustabdė, pakeitė arba atšaukė tokį leidimą (-us), kaip numatyta 1 ir 2 dalyse. Jei po tokios konsultacijos kompetentingos valstybės narės valdžios institucijos nusprendžia suteikti leidimą, apie tai jos informuoja kompetentingas

kitų valstybių narių valdžios institucijas ir pateikia visą reikiamą informaciją, kad paaiškintų tokį sprendimą.

4. Visa informacija, kuria dalijamasi pagal šio straipsnio nuostatas, turi atitikti 19 straipsnio 2 dalies nuostatas dėl jos konfidencialumo.

12 straipsnis

Pagal galiojančią nacionalinę teisę arba praktiką valstybės narės ne mažiau kaip 20 metų saugo visą informaciją, susijusią su šaunamaisiais ginklais ir, jei įmanoma, jų dalimis ir pagrindiniais komponentais bei šaudmenimis, kuri yra reikalinga siekiant atsekti ir identifikuoti tuos šaunamuosius ginklus, jų dalis ir pagrindinius komponentus bei šaudmenis ir užkirsti kelią neteisėtai prekybai jais arba ją aptikti. Ta informacija apima eksporto leidimo išdavimo vietą ir datas bei galiojimo pabaigą; eksporto valstybę; importo valstybę; jei taikoma, trečiąją tranzito valstybę; gavėją; galutinį gavėją, jei jis žinomas eksporto metu; ir prekių aprašymą bei kiekį, įskaitant jų ženklimą.

Šis straipsnis netaikomas 9 straipsnyje nurodytam eksportui.

13 straipsnis

1. Valstybės narės, kilus įtarimams, prašo importuojančios trečiosios valstybės patvirtinti, kad gavo išsiųstą šaunamųjų ginklų, jų dalių ir pagrindinių komponentų arba šaudmenų siuntą.

2. Gavusios trečiosios eksporto valstybės, kuri eksporto metu yra JT šaunamųjų ginklų protokolo Šalis, prašymą, valstybės narės patvirtina, kad gavo išsiųstą šaunamųjų ginklų, jų dalių ir pagrindinių komponentų arba šaudmenų siuntą Sąjungos muitų teritorijoje, o tai iš esmės užtikrinama pateikiant atitinkamus muitinės importo dokumentus.

3. Valstybės narės laikosi 1 ir 2 dalių pagal galiojančią nacionalinę teisę ar praktiką. Visų pirma, kai eksportuojama, kompetentinga valstybės narės valdžios institucija gali nuspręsti kreiptis į eksportuotoją arba tiesiogiai į importuojančią trečiąją valstybę.

14 straipsnis

Valstybės narės imasi tokių priemonių, kurių gali reikėti, kad jų leidimų suteikimo procedūros būtų saugios ir kad būtų galima patikrinti arba patvirtinti leidimo dokumentų autentiškumą.

Tam tikrais atvejais patikrinimą ir patvirtinimą taip pat galima užtikrinti diplomatiniais kanalais.

15 straipsnis

Tinkamam šio reglamento taikymui užtikrinti valstybės narės imasi būtinų ir proporcingų priemonių, kad jų kompetentingos valdžios institucijos galėtų:

⁽¹⁾ OL L 190, 2002 7 18, p. 1.

- a) surinkti informaciją apie bet koki užsakymą arba sandorį, susijusį su šaunamaisiais ginklais, jų dalimis ir pagrindiniais komponentais bei šaudmenimis ir
- b) nustatyti, ar eksporto kontrolės priemonės yra tinkamai taikomos, o tai visų pirma gali apimti teisę patekti į asmenų, turinčių su eksporto sandoriu susijusių interesų, patalpas.

16 straipsnis

Valstybės narės nustato sankcijų, taikomų pažeidus šį reglamentą, taisykles ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad jos būtų įgyvendintos. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

III SKYRIUS

MUITINĖS FORMALUMAI

17 straipsnis

1. Tvarkydamas šaunamųjų ginklų, jų dalių ir pagrindinių komponentų arba šaudmenų eksporto muitinės formalumus eksporto muitinėje, eksportuotojas pateikia įrodymus, kad buvo gauti visi būtini eksporto leidimai.

2. Gali būti pareikalauta, kad eksportuotojas pateiktų visų dokumentų, pateiktų kaip įrodymai, vertimą į oficialią valstybės narės, kurioje pateikiama eksporto deklaracija, kalbą.

3. Valstybės narės, nedarydamos poveikio joms pagal Reglamentą (EEB) Nr. 2913/92 suteiktiems įgaliojimams, ne ilgesniu kaip 10 dienų laikotarpiu sustabdo eksporto iš jų teritorijos procesą arba, jei reikia, kitaip neleidžia išvežti šaunamųjų ginklų, jų dalių ir pagrindinių komponentų arba šaudmenų, kuriems taikomas galiojantis eksporto leidimas, iš Sąjungos muitų teritorijos per jų teritoriją, jei jos turi priežasčių įtarti, kad:

- a) suteikiant leidimą nebuvo atsižvelgta į svarbią informaciją arba
- b) po leidimo suteikimo iš esmės pasikeitė aplinkybės.

Išimtinėmis aplinkybėmis ir dėl tinkamai pagrįstų priežasčių tas laikotarpis gali būti pratęstas iki 30 dienų.

4. Per 3 dalyje nurodytą laikotarpį arba pratęstą laikotarpį valstybės narės arba leidžia eksportuoti šaunamuosius ginklus, jų dalis ir pagrindinius komponentus arba šaudmenis, arba imasi veiksmų pagal 11 straipsnio 1 dalies b punktą.

18 straipsnis

1. Valstybės narės gali numatyti, kad šaunamųjų ginklų, jų dalių ir pagrindinių komponentų arba šaudmenų eksporto muitinės formalumus būtų galima atlikti tik tam įgaliojose muitinėse.

2. Valstybės narės, pasinaudodamos 1 dalyje nustatyta galimybe, informuoja Komisiją apie tinkamai įgaliojose arba apie vėlesnius jų pakeitimus. Komisija kasmet skelbia ir atnaujina tą informaciją *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje.

IV SKYRIUS

ADMINISTRACINIS BENDRADARBIAVIMAS

19 straipsnis

1. Bendradarbiaudamos su Komisija ir laikydamosi 21 straipsnio 2 dalies, valstybės narės imasi visų tinkamų priemonių, kompetentingų valdžios institucijų tiesioginiam bendradarbiavimui ir keitimuisi informacija užtikrinti, kad padidintų šiame reglamente nustatytų priemonių efektyvumą. Tokia informacija gali būti:

- a) eksportuotojų, kurių paraiška leidimui gauti buvo atmesta arba kuriems taikomi valstybių narių pagal 11 straipsnį priimti sprendimai, duomenys;
- b) gavėjų ar kitų asmenų, užsiimančių įtartina veikla, duomenys ir, jei turima, maršrutai.

2. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 515/97⁽¹⁾ dėl tarpusavio pagalbos, visų pirma jo nuostatos dėl informacijos konfidencialumo, *mutatis mutandis* taikomos šio straipsnio priemonėms, nedarant poveikio šio reglamento 20 straipsniui.

V SKYRIUS

BENDROSIOS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

20 straipsnis

1. Įsteigiama Šaunamųjų ginklų eksporto koordinavimo grupė (toliau – Koordinavimo grupė), kuriai pirmininkauja Komisijos atstovas. Kiekviena valstybė narė skiria į ją atstovą.

Koordinavimo grupė nagrinėja visus klausimus dėl šio reglamento taikymo, kuriuos gali iškelti pirmininkas arba valstybės narės atstovas. Ji laikosi Reglamente (EB) Nr. 515/97 nustatytų konfidencialumo taisyklių.

2. Koordinavimo grupės pirmininkas arba Koordinavimo grupė prirėkus tariasi su atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, kuriems taikomas šis reglamentas.

21 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė informuoja Komisiją apie įstatymus ir kitus teisės aktus, priimtus įgyvendinant šį reglamentą, įskaitant 16 straipsnyje nurodytas priemones.

2. Ne vėliau kaip 2012 m. balandžio 19 d. kiekviena valstybė narė informuoja kitas valstybes nares ir Komisiją apie

⁽¹⁾ 1997 m. kovo 13 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 515/97 dėl valstybių narių administracinių institucijų tarpusavio pagalbos ir dėl pastarųjų bei Komisijos bendradarbiavimo, siekiant užtikrinti teisingą muitinės ir žemės ūkio teisės aktų taikymą (OL L 82, 1997 3 22, p. 1).

nacionalines valdžios institucijas, kompetingas įgyvendinti 7, 9, 11 ir 17 straipsnius. Remdamasi ta informacija, Komisija kasmet skelbia ir atnaujina tų institucijų sąrašą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio C serijoje*.

3. Ne vėliau kaip 2017 m. balandžio 19 d., o po to – Koordinavimo grupės prašymu ir bet kuriuo atveju kas dešimt metų Komisija peržiūri, kaip įgyvendinamas šis reglamentas ir pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai jo taikymo ataskaitą, kurioje gali būti pasiūlymų iš dalies keisti šį reglamentą. Valstybės narės pateikia Komisijai visą ataskaitai parengti reikalingą informaciją, įskaitant informaciją apie vienos procedūros taikymą, kaip numatyta 4 straipsnio 2 dalyje.

22 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas taikomas nuo 2013 m. rugsėjo 30 d.

Vis dėlto 13 straipsnio 1 ir 2 dalys taikomos praėjus trisdešimt dienų po JT šaunamųjų ginklų protokolo įsigaliojimo Europos Sąjungoje dienos, po jo sudarymo pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 218 straipsnį.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2012 m. kovo 14 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkas
N. WAMMEN

I PRIEDAS ⁽¹⁾

Šaunamųjų ginklų, jų dalių ir pagrindinių komponentų bei šaudmenų sąrašas

	APRAŠYMAS	KN KODAS ⁽¹⁾
1	Pusiau automatiniai arba pertaisomi trumpieji šaunamieji ginklai	ex 9302 00 00
2	Vienašūviai trumpieji šaunamieji ginklai, šaudantys centrinio įskėlimo šoviniais	ex 9302 00 00
3	Vienašūviai trumpieji šaunamieji ginklai, kurių visas ilgis yra mažesnis kaip 28 cm, šaudantys žiedinio įskėlimo šoviniais	ex 9302 00 00
4	Pusiau automatiniai ilgieji šaunamieji ginklai, kurių dėtuvėje ir šovinio lizde kartu telpa daugiau nei trys šoviniai	ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
5	Pusiau automatiniai ilgieji šaunamieji ginklai, kurių dėtuvėje ir šovinio lizde kartu telpa ne daugiau kaip trys šoviniai, jeigu jų dėtuvė nuimama arba ginklo konstrukcija neužtikrina galimybės su paprastais įrankiais perdaryti jį į ginklą, kurio dėtuvėje ir šovinio lizde kartu tilptų daugiau kaip trys šoviniai	ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
6	Pertaisomi arba pusiau automatiniai ilgieji lygiavamzdžiai ginklai ne ilgesniais kaip 60 cm vamzdžiais	ex 9303 20 10 ex 9303 20 95
7	Pusiau automatiniai šaunamieji ginklai, neskirti kariniam naudojimui, kurie yra panašūs į karinius ginklus su automatiniais mechanizmais	ex 9302 00 00 ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
8	Pertaisomi ilgieji šaunamieji ginklai, išskyrus išvardytuosius 6 punkte	ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
9	Ilgieji šaunamieji ginklai su graižtviniais po kiekvieno šūvio užtaisomais vamzdžiais	ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
10	Pusiau automatiniai ilgieji šaunamieji ginklai, išskyrus išvardytuosius 4–7 punktuose	ex 9303 90 00
11	Vienašūviai trumpieji šaunamieji ginklai, kurių bendras ilgis ne mažesnis kaip 28 cm, šaudantys žiedinio įskėlimo šoviniais	ex 9302 00 00
12	Vienašūviai ilgieji lygiavamzdžiai ginklai	9303 10 00 ex 9303 20 10 ex 9303 20 95
13	Dalys, specialiai sukurtos šaunamajam ginklui ir būtinos tam, kad jis veiktų, įskaitant vamzdį, rėmą arba uokšą, šliaužiklį arba cilindrą, spyną arba užraktą ir bet kurį įtaisą, sukurtą ar pritaikytą garsui mažinti šaunant. Bet kurie svarbūs tokių šaunamųjų ginklų komponentai: užrakto mechanizmas, šovinio lizdas ir vamzdis kiekvienas atskirai yra priskiriami tai šaunamųjų ginklų, į kuriuos jie yra įmontuoti arba numatyti įmontuoti, kategorijai.	ex 9305 10 00 ex 9305 21 00 ex 9305 29 00 ex 9305 99 00

⁽¹⁾ Remiantis Kombinuotąja prekių nomenklatūra, nustatyta 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo.

	APRAŠYMAS	KN KODAS ⁽¹⁾
14	Šaudmenys: sukomplektuotas šaudmuo arba jo komponentai, įskaitant tūteles, kapsules (detonatorius), propelentą, kulkas ar sviedinius, naudojamas šaunamajame ginkle, kai šiems komponentams atitinkamoje valstybėje narėje taip pat reikalingi leidimai	ex 3601 00 00 ex 3603 00 90 ex 9306 21 00 ex 9306 29 00 ex 9306 30 10 ex 9306 30 90 ex 9306 90 90
15	Kolekcijos ir istorinės reikšmės kolekcionavimo objektai Senesni kaip 100 metų antikvariniai daiktai	ex 9705 00 00 ex 9706 00 00

(¹) Kai nurodomi KN kodai su raidėmis ex, aprėptis turi būti nustatoma taikant KN kodą kartu su atitinkamu aprašymu.

Šiame priede:

- a) trumpasis šaunamasis ginklas – šaunamasis ginklas su ne ilgesniu kaip 30 cm vamzdžiu arba toks, kurio visas ilgis yra ne didesnis kaip 60 cm;
- b) ilgis šaunamasis ginklas – bet kuris kitas šaunamasis ginklas, išskyrus trumpąjį šaunamąjį ginklą;
- c) automatinis šaunamasis ginklas – šaunamasis ginklas, kuris iššovus šovinį kiekvieną kartą automatiškai užsitaiso ir iš kurio, nuspaudus nuleistuką vieną kartą, galima iššauti daugiau nei vieną šovinį;
- d) pusiau automatinis šaunamasis ginklas – šaunamasis ginklas, kuris iššovus šovinį kiekvieną kartą automatiškai užsitaiso ir iš kurio, nuspaudus nuleistuką vieną kartą, galima iššauti tik vieną šovinį;
- e) pertaisomas šaunamasis ginklas – šaunamasis ginklas, kuris yra sukonstruotas taip, kad, iššovus šovinį, ranka atliekamu veiksmu ginklas turi būti užtaisomas iš dėtuvės arba iš būgnelio;
- f) vienašūvis šaunamasis ginklas – šaunamasis ginklas be dėtuvės, kuris prieš kiekvieną šūvį užtaisomas ranka įdedant šovinį į šovinio lizdą arba į užtaisymo išėmą vamzdžio drūtgalyje.

II PRIEDAS

(eksporto leidimo formų pavyzdys)
(nurodytas šio reglamento 4 straipsnyje)

Suteikdamos eksporto leidimus, valstybės narės stengsis užtikrinti, kad išduotoje formoje aiškiai matytųsi leidimo pobūdis. Tai yra eksporto leidimas, kuris galioja visose Europos Sąjungos valstybėse narėse iki jo galiojimo pabaigos dienos.

EUROPOS SĄJUNGA		ŠAUNAMŪJŲ GINKLŲ EKSPORTAS (Reglamentas (ES) Nr. 258/2012)			
Leidimo rūšis					
Vienkartinis ☐ Daugkartinis ☐ Bendrasis ☐					
LEIDIMAS	1	1. Eksportuotojas <i>(EORI kodas, jei taikoma):</i>	Nr.	2. Leidimo identifikavimo numeris ⁽¹⁾	3. Galiojimo pabaigos data
				4. Ryšių palaikymo punkto duomenys	
		5. Gavėjas (-ai) <i>(EORI kodas, jei taikoma)</i>		6. Leidimą išduodanti valdžios institucija	
		7. Agentas (-ai) / Atstovas (-ai) <i>((jeigu atstovauja ne eksportuotojas) (EORI kodas, jei taikoma))</i>	Nr.	8. Eksporto valstybė (-ės)	Kodas ⁽²⁾
				9. Importo valstybė (-ės) ir importo leidimo (-ų) numeris (-iai)	Kodas ⁽²⁾
		10. Galutinis (-iai) gavėjas (-ai) <i>(jei žinomas (-i) vežimo metu) (EORI kodas, jei taikoma)</i>		11. Trečiosios tranzito valstybės <i>(jei taikoma)</i>	Kodas ⁽²⁾
				12. Valstybė (-ės) narė (-ės), kurioje (-se) ketinama pateikti prekes muitinės eksporto procedūrai įforminti	Kodas ⁽²⁾
		13. Prekių aprašymas	14. Suderintos sistemos arba Kombinuotosios nomenklatūros kodas <i>(jei taikoma, 8 skaitmenų)</i>		
		13a. Ženklinimas	15. Valiuta ir vertė	16. Prekių kiekis	
		17. Galutinė paskirtis <i>(jei taikoma)</i>	18. Sutarties data <i>(jei taikoma)</i>	19. Muitinės eksporto procedūra	
		20. Papildoma informacija, kurią reikia pateikti pagal nacionalinės teisės aktus <i>(turi būti nurodyta formoje)</i>			
		Šioje vietoje valstybės narės gali savo nuožiūra išspausdinti informaciją			
		Pildo leidimą išduodanti valdžios institucija		Antspaudas	
		Parašas			
	Leidimą išduodanti valdžios institucija				
	Vieta ir data				

⁽¹⁾ Pildo leidimą išduodanti valdžios institucija.⁽²⁾ Žr. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1172/95 (OL L 118, 1995 5 25, p. 10).

EUROPOS SĄJUNGA

1a. (1)	1. Eksportuotojas	2. Identifikavimo numeris	9. Importo valstybė ir importo leidimo numeris	
		5. Gavėjas		
LEIDIMAS	13.1. Prekių aprašymas	14. Prekės kodas <i>(jei taikoma, 8 skaitmenų)</i>		
	13a. Ženklinimas	15. Valiuta ir vertė	16. Prekių kiekis	
	13.2. Prekių aprašymas	14. Prekės kodas <i>(jei taikoma, 8 skaitmenų)</i>		
	13a. Ženklinimas	15. Valiuta ir vertė	16. Prekių kiekis	
	13.3. Prekių aprašymas	14. Prekės kodas <i>(jei taikoma, 8 skaitmenų)</i>		
	13a. Ženklinimas	15. Valiuta ir vertė	16. Prekių kiekis	
	13.4. Prekių aprašymas	14. Prekės kodas <i>(jei taikoma, 8 skaitmenų)</i>		
	13a. Ženklinimas	15. Valiuta ir vertė	16. Prekių kiekis	
	13.5. Prekių aprašymas	14. Prekės kodas <i>(jei taikoma, 8 skaitmenų)</i>		
	13a. Ženklinimas	15. Valiuta ir vertė	16. Prekių kiekis	
	13.6. Prekių aprašymas	14. Prekės kodas <i>(jei taikoma, 8 skaitmenų)</i>		
	13a. Ženklinimas	15. Valiuta ir vertė	16. Prekių kiekis	
	13.7. Prekių aprašymas	14. Prekės kodas <i>(jei taikoma, 8 skaitmenų)</i>		
	13a. Ženklinimas	15. Valiuta ir vertė	16. Prekių kiekis	
	<p>Pastaba: Kiekvienam gavėjui pildoma atskira forma pagal 1a šabloną. 22 skilties 1 dalyje įrašyti likusį kiekį, o 22 skilties 2 dalyje įrašyti išskaitytą kiekį.</p>			

21. Grynasis kiekis / vertė (<i>grynasis svoris / kitas vienetas (nurodyti)</i>)		23. Išskaitytas kiekis / vertė žodžiais	24. Muitinės dokumentas (<i>rūšis ir numeris</i>) arba išrašas (<i>Nr.</i>) ir išskaitymo data	25. Valstybė narė, pavadinimas ir parašas, išskaitymą liudijantis antspaudas
22. Skaičiais				
1				
2				
1				
2				
1				
2				
1				
2				
1				
2				
1				
2				

(1) Kiekvienam gavėjui pildoma atskira forma.

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 259/2012

2012 m. kovo 14 d.

kuriuo iš dalies keičiamos Reglamento (EB) Nr. 648/2004 nuostatos dėl fosfatų ir kitų fosforo junginių naudojimo plataus vartojimo skalbinių plovikliuose ir plataus vartojimo automatinėms indaplovėms skirtuose plovikliuose

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

perdavus teisėkūros procedūra priimamo akto projektą nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) savo 2007 m. gegužės 4 d. ataskaitoje Tarybai ir Europos Parlamentui Komisija pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 648/2004 ⁽³⁾ įvertino fosfatų naudojimą plovikliuose. Atlikus išsamesnę analizę padaryta išvada, kad fosfatų naudojimas plataus vartojimo skalbinių plovikliuose ir plataus vartojimo automatinėms indaplovėms skirtuose plovikliuose turėtų būti apribotas, siekiant sumažinti fosfatų iš ploviklių įtaką eutrofikacijos rizikai ir sumažinti fosfatų šalinimo nuotekų valymo įrenginiais išlaidas. Tokiu būdu bus sutaupyta daugiau lėšų nei kainuos sudaryti naujų plataus vartojimo skalbinių ploviklių receptūras naudojant fosfatų pakaitalus;
- (2) veiksmingiems plataus vartojimo skalbinių ploviklių, kurių pagrindą sudaro fosfatai, pakaitalams reikalingas nedidelis kitų fosforo junginių, t. y. fosfonatų, kuriuos naudojant didesniais kiekiais gali kilti aplinkosaugos problemų, kiekis. Nors svarbu skatinti gaminant plataus vartojimo skalbinių ploviklius ir plataus vartojimo automatinėms indaplovėms skirtus ploviklius naudoti kitas

medžiagas, kurios mažiau kenkia aplinkai nei fosfatai ir kiti fosforo junginiai, šios medžiagos normaliomis jų naudojimo sąlygomis turėtų nekelti pavojaus arba kelti mažesnę pavojų žmonėms ir (arba) aplinkai. Todėl, jei tikslinga, šioms medžiagoms vertinti turėtų būti naudojama REACH ⁽⁴⁾ sistema;

- (3) dėl fosfatų ir kitų fosforo junginių sąveikos fosfatų ir kitų fosforo junginių naudojimo plataus vartojimo skalbinių plovikliuose ir plataus vartojimo automatinėms indaplovėms skirtuose plovikliuose apribojimo taikymo sritis ir lygis turi būti parenkami atsargiai. Apribojimas turėtų būti taikomas ne tik fosfatams, bet ir visiems fosforo junginiams, kad būtų užkirstas kelias fosfatams, kuriems taikomas apribojimas, paprasčiausiai pakeisti kitais fosforo junginiais. Turėtų būti nustatytas pakankamai mažas apribojamo fosforo kiekis, kad būtų veiksmingai užkirstas kelias rinkai pateikti plataus vartojimo skalbinių plovimo preparatų, kurių pagrindą sudaro fosfatai, tačiau pakankamai didelis, kad būtų leidžiama naudoti minimalių fosfonatų kiekį, reikalingą pakaitalų receptūroms sudaryti;

- (4) šiuo metu netikslinga fosfatų ir kitų fosforo junginių naudojimo plataus vartojimo skalbinių plovikliuose ir plataus vartojimo automatinėms indaplovėms skirtuose plovikliuose apribojimus taikyti pramoniniams ir instituciniams plovikliams Sąjungos lygmeniu, nes dar nėra tinkamų įgyvendinti techninių ir ekonominių galimybių pakeisti fosfatams šiuose plovikliuose. Dėl plataus vartojimo automatinėms indaplovėms skirtų ploviklių tikėtina, kad netolimoje ateityje alternatyvūs produktai bus plačiau prieinami. Taigi tikslinga numatyti fosfatų naudojimo šiuose plovikliuose apribojimus. Tokie apribojimai turėtų būti taikomi nuo kitos datos, iki kurios, kaip tikimasi, fosfatų pakaitalai bus plačiai prieinami, siekiant skatinti naujų produktų kūrimą. Taip pat tikslinga nustatyti maksimalų leistiną fosforo kiekį remiantis įrodymais, įskaitant esamus nacionalinius fosforo apribojimus plataus vartojimo automatinėms indaplovėms skirtuose plovikliuose. Tačiau taip pat būtina nustatyti, kad prieš apribojimams tampa taikytinai visoje Sąjungoje, Komisija atliktų kruopštų ribinės vertės vertinimą, remdamasi naujausiais turimais duomenimis ir, jei tikslinga, pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto. Šis vertinimas turėtų apimti poveikį aplinkai, pramonei ir vartotojams, kurie naudoja plataus vartojimo automatinėms indaplovėms skirtus ploviklius, kuriuose fosforo kiekis yra didesnis ir mažesnis už ribinę vertę, nustatytą

⁽¹⁾ OL C 132, 2011 5 3, p. 71.⁽²⁾ 2011 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2012 m. vasario 10 d. Tarybos sprendimas.⁽³⁾ OL L 104, 2004 4 8, p. 1.⁽⁴⁾ 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiančio Europos cheminių medžiagų agentūrą (OL L 396, 2006 12 30, p. 1).

- Via priede, ir pakaitalus, atsižvelgiant, be kita ko, į jų kainą, prieinamumą, valymo efektyvumą bei poveikį nuotekų valymui;
- (5) vienas iš šio reglamento tikslų – apsaugoti aplinką mažinant eutrofikaciją, kurią kelia vartotojų naudojamuose plovikliuose esantis fosforas. Taigi netikslinga versti valstybes nares, kurios jau taiko apribojimus, susijusius su fosforu plataus vartojimo automatinėms indaplovėms skirtuose plovikliuose, suderinti tuos apribojimus prieš pradėdant galioti Sąjungos lygmens apribojimams. Taip pat pageidautina, kad valstybėms narėms būtų leidžiama palaipsniui pradėti taikyti šiame reglamente nustatytus apribojimus kuo anksčiau;
- (6) į Reglamentą (EB) Nr. 648/2004 turėtų būti įtraukta sąvokos „valymas“ apibrėžtis, o ne nuoroda į atitinkamą ISO standartą skaitymui palengvinti, taip pat turėtų būti įtrauktos ir sąvokų „plataus vartojimo skalbinių ploviklis“ bei „plataus vartojimo automatinėms indaplovėms skirtas ploviklis“ apibrėžtys. Be to, būtų tikslinga pateikti aiškesnę sąvokos „pateikimas į rinką“ apibrėžimą ir įrašyti sąvokos „tiekimas rinkai“ apibrėžimą;
- (7) siekiant kuo greičiau pateikti tikslią informaciją, tikslinga modernizuoti būdą, kuriuo Komisija skelbia kompetentingų institucijų ir patvirtintų laboratorijų sąrašus;
- (8) siekiant suderinti Reglamentą (EB) Nr. 648/2004 su mokslo ir technikos pažanga, pradėti taikyti nuostatas dėl ploviklių, kurių pagrindą sudaro tirpikliai, ir siekiant pradėti taikyti tinkamas atskiras pavojingas aromatinių alergenų koncentracijos ribas, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti teisės aktus pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį, kad ji galėtų patvirtinti šio reglamento priedų pakeitimus, kurie būtini, kad būtų pasiekti minėti tikslai. Labai svarbu, kad Komisija, atlikdama parengiamąjį darbą, surengtų atitinkamas konsultacijas, įskaitant konsultacijas su ekspertais. Komisija, ruošdama ir rengdama deleguotuosius aktus, turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų laiku, tuo pačiu metu ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (9) valstybės narės turėtų nustatyti taisykles dėl sankcijų, taikomų už Reglamento (EB) Nr. 648/2004 pažeidimus, ir imtis užtikrinti jų įgyvendinimą. Tos sankcijos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios;
- (10) tikslinga atidėti šiame reglamente nustatytų apribojimų taikymą, kad ūkio subjektai, visų pirma mažosios ir vidutinės įmonės, galėtų sudaryti naujas plataus vartojimo skalbinių ploviklių, kurių pagrindą sudaro fosfatai, ir plataus vartojimo automatinėms indaplovėms skirtų ploviklių receptūras, naudodami pakaitalus įprastiniame receptūrų sudarymo cikle, kad jų išlaidos būtų kuo mažesnės;
- (11) šio reglamento tikslų, t. y. mažinti fosfatų iš plataus vartojimo ploviklių įtaką eutrofikacijos rizikai, fosfatų šalinimo vandens valymo įrenginiais išlaidas ir užtikrinti sklandų plataus vartojimo skalbinių ploviklių ir plataus vartojimo automatinėms indaplovėms skirtų ploviklių vidaus rinkos veikimą, valstybės narės negali deramai pasiekti, kadangi nacionalinėmis priemonėmis, pagal kurias taikomos skirtingos techninės specifikacijos, negalima užtikrinti visapusiško už nacionalinių sienų ribų tekančio vandens kokybės pagerinimo, ir todėl tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, Sąjunga gali patvirtinti priemones, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (12) todėl Reglamentas (EB) Nr. 648/2004 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 648/2004 iš dalies keičiamas taip:

1. 1 straipsnio 2 dalies trečia ir ketvirta įtraukos pakeičiamos taip, ir pridedama penkta įtrauka:

- „— papildomas ploviklių ženklavimas, įskaitant ženklavimą dėl aromatinių alergenų,
- informacija, kurią gamintojai turi teikti valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir medicinos darbuotojams,
- fosfatų ir kitų fosforo junginių kiekio apribojimai plataus vartojimo skalbinių plovikliuose ir plataus vartojimo automatinėms indaplovėms skirtuose plovikliuose.“;

2. 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) įterpiami šie punktai:

„1a. „Plataus vartojimo skalbinių ploviklis“ – tai skalbinių ploviklis, pateiktas į rinką ir skirtas naudoti neprofesionaliems naudotojams, įskaitant viešąsias skalbyklas.

1b. „Plataus vartojimo automatinėms indaplovėms skirtas ploviklis“ – tai ploviklis, pateiktas į rinką ir skirtas naudoti neprofesionaliems naudotojams automatinėse indaplovėse.“;

b) 3 punktas pakeičiamas taip:

„3. „Valymas“ – procesas, kuriuo nepageidaujamos nuosėdos pašalinamos nuo pagrindo arba iš pagrindo ir paverčiamos tirpalu arba išsklaidomos.“;

c) 9 punktas pakeičiamas taip:

„9. „Pateikimas į rinką“ – tai produkto pirmasis tiekimas Sąjungos rinkai. Importas į Sąjungos muitų teritoriją taip pat laikomas pateikimu į rinką.

9a. „Tiekimas rinkai“ – tiekimas, siekiant platinti, vartoti ar naudoti Sąjungos rinkoje, vykdant komercinę veiklą už atlygį arba neatlygintinai.“;

3. Įterpiamas šis straipsnis:

„4a straipsnis

Fosfatų ir kitų fosforo junginių kiekio apribojimai

VII priede išvardyti plovikliai, kuriuose esantis fosfatų ir kitų fosforo junginių kiekis neatitinka tame priede išdėstytų apribojimų, į rinką nepateikiami nuo jame nustatytų datų.“;

4. 8 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Komisija viešai skelbia 1 dalyje minimų kompetentingų institucijų ir 2 dalyje minimų patvirtintų laboratorijų sąrašus.“;

5. 11 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Be to, ant plataus vartojimo skalbinių ploviklių ir plataus vartojimo automatinėms indaplovėms skirtų ploviklių pakuotės nurodoma VII priedo B dalyje numatyta informacija.“;

6. 12 straipsnio 3 dalis išbraukiama;

7. 13 ir 14 straipsniai pakeičiami taip:

„13 straipsnis

Priedų pritaikymas

1. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 13a straipsnį, kad galėtų priimti pakeitimus, būtinus siekiant I–IV, VII ir VIII priedus pritaikyti prie mokslo ir technikos pažangos. Jei įmanoma, Komisija taiko Europos standartus.

2. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 13a straipsnį, kad galėtų priimti šio reglamento priedų pakeitimus dėl ploviklių, kurių pagrindą sudaro tirpikliai.

3. Jeigu Vartotojų saugos mokslinis komitetas nustato atskiras pavojingos aromatinių alergenų koncentracijos ribas, Komisijai priima deleguotuosius aktus pagal 13a straipsnį, siekdama atitinkamai pritaikyti VII priedo A skirsnyje nustatytą 0,01 % ribą.

13a straipsnis

Įgaliojimų delegavimo sąlygos

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 13 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2012 m. balandžio 19 d. Komisija parengia ataskaitą dėl įgaliojimų delegavimo ne vėliau kaip 2016 m. liepos 19 d. Įgaliojimų delegavimas automatiškai pratęsiamas tolesniems penkerių metų laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas ar Taryba ne vėliau negu trys mėnesiai iki kiekvieno tokio laikotarpio pabaigos išreiškia prieštaravimą tokiam pratęsimui.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada panaikinti 13 straipsnyje nurodytus įgaliojimus priimti deleguotuosius aktus. Sprendimu dėl atšaukimo nutraukiamas tame sprendime nurodytų įgaliojimų suteikimas. Jis įsigalioja kitą dieną po sprendimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis neturi poveikio jau įsigaliojusių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Priėmusi deleguotąjį aktą Komisija iš karto apie jį vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 13 straipsnį priimti deleguotieji aktai įsigalioja tik tuo atveju, jei Europos Parlamentas arba Taryba per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie tą aktą dienos nepareišė savo prieštaravimo arba jei iki šio termino pabaigos tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba informavo Komisiją, kad neketina prieštarauti. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva tas laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

14 straipsnis

Laisvo judėjimo sąlyga

1. Valstybės narės nedraudžia, neriboja ar nekluduoja ploviklių ir (arba) ploviklių aktyviųjų paviršiaus medžiagų, kurios atitinka šio reglamento reikalavimus, tiekimui rinkai remdamosi pagrindais, kurie nagrinėjami šiame reglamente.

2. Valstybės narės gali toliau taikyti arba nustatyti nacionalines taisykles dėl fosfatų ir kitų fosforo junginių kiekio apribojimo plovikliuose, kuriems VIa priede nenustatyti kiekio apribojimai, apribojimo, jei tai pagrįsta ypač dėl tokių kaip su visuomenės sveikata arba aplinkos apsauga susijusių prižasčių ir jei yra techniškai ir ekonomiškai įgyvendinamų alternatyvų.

3. Valstybės narės gali toliau taikyti nacionalines taisykles, kurios galiojo 2012 m. kovo 19 d., dėl fosfatų ir kitų fosforo junginių kiekio apribojimo plovikliuose, kuriems VIa priede nustatyti kiekio apribojimai dar neįsigaliojo. Apie tokias galiojančias nacionalines taisykles pranešama Komisijai ne vėliau kaip 2012 m. rugsėjo 30 d. ir šios taisyklės gali toliau galioti iki datos, nuo kurios įsigalios apribojimai, nustatyti VIa priede.

4. Nuo 2012 m. kovo 19 d. ir ne vėliau kaip 2016 m. gruodžio 31 d. valstybės narės gali priimti nacionalines taisykles, pagal kurias įgyvendinami fosfatų ir kitų fosforo junginių kiekio apribojimai, nustatyti VIa priedo 2 punkte, jei tikslinga, ypač jei tai pagrįsta visuomenės sveikatos arba aplinkos apsaugos priežastimis ir jei yra techniškai ir ekonomiškai įgyvendinamų alternatyvų. Apie tokias priemones valstybės narės praneša Komisijai pagal 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 98/34/EB, nustatančią informacijos apie techninius standartus ir reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisykles teikimo tvarką (*).

5. Komisija viešai paskelbia nacionalinių priemonių, nurodytų 3 ir 4 dalyse, sąrašą.

(*) OL L 204, 1998 7 21, p. 37.“;

8. 15 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Jeigu valstybė narė turi pakankamo pagrindo manyti, kad konkretus ploviklis, kuris atitinka šio reglamento reikalavimus, kelia pavojų žmonių arba gyvūnų saugumui ar sveikatai arba kelia pavojų aplinkai, ji gali imtis visų galimų laikinųjų priemonių, proporcingų keliamam pavojui, siekdama užtikrinti, kad atitinkamas ploviklis daugiau nekeltų minėto pavojaus, būtų pašalintas iš rinkos arba atšauktas per pagrįstą laikotarpį, arba galimybės jį įsigyti būtų kitaip apribotos.

Valstybė narė nedelsdama apie tai praneša kitoms valstybėms narėms ir Komisijai bei nurodo savo sprendimo priežastis.“;

9. 16 straipsnis pakeičiamas taip:

„16 straipsnis

Ataskaita

1. Ne vėliau kaip 2014 m. gruodžio 31 d. Komisija, atsižvelgdama į iš valstybių narių gautą informaciją apie

fosforo kiekį, esantį plataus vartojimo automatinėms indaplovėms skirtuose plovikliuose, pateiktuose į rinką šių valstybių teritorijose, taip pat atsižvelgdama į visą esamą arba naują mokslinę informaciją, kuria gali naudotis ir kuri susijusi su medžiagomis, naudojamomis fosfatų turinčiose ir pakaitalų receptūrose, kruopščiai įvertina, ar reikėtų pakeisti apribojimus, nustatytus VIa priedo 2 punkte. Tas įvertinimas apima poveikio aplinkai, pramonei ir vartotojams, naudojantiems plataus vartojimo automatinėms indaplovėms skirtus ploviklius, kuriuose fosforo lygis yra aukštesnis ir žemesnis, nei VIa priede nustatyta ribinė vertė, analizę, atsižvelgiant ir į tokius dalykus kaip kaina, galimybės gauti, valymo efektyvumas ir poveikis vandens nuotekoms. Komisija teikia tą kruopštų vertinimą Europos Parlamentui ir Tarybai.

2. Be to, jei Komisija, remdamasi 1 dalyje nurodytu kruopščiu vertinimu, mano, kad reikia persvarstyti fosfatų ir kitų fosforo junginių naudojimo plataus vartojimo automatinėms indaplovėms skirtuose plovikliuose, apribojimus, ji ne vėliau kaip 2015 m. liepos 1 d. pateikia atitinkamą pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto. Bet kuriuo tokios rūšies pasiūlymu turi būti siekiama kuo labiau sumažinti plataus vartojimo automatinėms indaplovėms skirtų ploviklių produktų neigiamą įtaką platesnei aplinkai, kartu atsižvelgiant į visas ekonomines sąnaudas, nustatytas atliekant tą kruopštų vertinimą. Jei Europos Parlamentas ir Taryba, remdamiesi tokiu pasiūlymu, nenusprendžia kitaip ne vėliau kaip 2016 m. gruodžio 31 d., vertė, nustatyta VIa priedo 2 punkte, tampa fosforo plataus vartojimo automatinėms indaplovėms skirtuose valikliuose apribojimu nuo datos, nustatytos tame punkte.“;

10. 18 straipsnis pakeičiamas taip:

„18 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikomų už šio reglamento nuostatų pažeidimus, ir imasi visų būtinų priemonių jų įgyvendinimui užtikrinti. Į jas gali būti įtrauktos ir priemonės, kuriomis valstybių narių kompetentingoms institucijoms leidžiama neleisti šio reglamento nuostatų neatitinkančių ploviklių ar ploviklių aktyviųjų paviršiaus medžiagų pateikti į rinką. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Apie tas nuostatas ir visus vėlesnius pakeitimus, turinčius įtakos toms nuostatoms, valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai.

Į tas taisykles įtraukiamos priemonės, kuriomis valstybių narių kompetentingoms institucijoms leidžiama sulaikyti šio reglamento nuostatų neatitinkančių ploviklių siuntas.“;

11. Šio reglamento priede pateiktas tekstas įterpiamas kaip Reglamento (EB) Nr. 648/2004 VIa priedas.

12. VII priedas iš dalies pakeičiamas taip:

a) A skirsnyje išbraukiamas šis tekstas:

„Jeigu SCCNFP vėliau nustato atskiras pavojingas alergiją sukeliančių aromatų koncentracijos ribas, Komisija pasiūlo patvirtinti tokias ribas, pakeičiančias pirmiau nurodytą 0,01 % ribą. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, patvirtinamos pagal 12 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.“,

b) B skirsnis pakeičiamas taip:

„B. Dozavimo informacijos ženklėjimas

Kaip nustatyta 11 straipsnio 4 dalyje, plačiamai visuomenei parduodamų ploviklių pakavimui taikomos toliau nurodytos nuostatos dėl ženklėjimo.

Plataus vartojimo skalbinių plovikliai

Ant ploviklių, parduodamų plačiamai visuomenei naudoti kaip skalbinių plovikliai, nurodoma tokia informacija:

- rekomenduojamas kiekis ir (arba) dozavimo nurodymai, atitinkamai išreikšti mililitrais arba gramais standartiniam skalbyklės pakrovimui, atskirai minkštam, vidutinio kietumo ir kietam vandeniui darant prielaidą, kad skalbimas atliekamas vienu arba dviem ciklais,
- stiprių teršalų plovikliams nurodomas standartinių „įprastai nešvarių“ skalbinių skalbyklės pakrovimų skaičius, o švelnių skalbinių plovikliams nurodomas standartinių „šiek tiek nešvarių“ skalbinių skalbyklės pakrovimų skaičius, kuriam tinka pakuotėje esantis kiekis, kai vandens kietumas yra vidutinis ir atitinka 2,5 mmol CaCO₃/l.

— dozavimo indo, jeigu pridedamas, talpa nurodoma mililitrais arba gramais ir pateikiamos žymos, rodančios ploviklio dozę, tinkamą standartiniam skalbyklės pakrovimui, atskirai nurodant dozes minkštam, vidutinio kietumo ir kietam vandeniui.

Standartinis skalbyklės pakrovimas yra 4,5 kg sausų skalbinių stiprių teršalų plovikliams ir 2,5 kg sausų skalbinių lengvų teršalų plovikliams, vadovaujantis 1999 m. birželio 10 d. Komisijos sprendimo 1999/476/EB, nustatančio ekologinius kriterijus, taikomus skalbinių plovikliams suteikiant Bendrijos ekologinį ženklą (*), apibrėžimais. Ploviklis laikomas stiprių teršalų plovikliu, nebent gamintojas daugiausia reklamuoja skalbinių apsaugą, t. y. skalbimą žemoje temperatūroje, švelnių skalbinių skalbimą ir spalvų apsaugą.

Plataus vartojimo automatinėms indaplovėms skirti plovikliai

Ant ploviklių, parduodamų plačiamai visuomenei naudoti kaip automatinėms indaplovėms skirti plovikliai, nurodoma tokia informacija:

— standartinė dozė, išreikšta gramais arba mililitrais arba tabletėmis vidutiniškai nešvariems indams pilnai prikrautoje 12 komplektų skirtoje indaplovėje pagrindinio plovimo ciklui, jei reikia, atskirai nurodant dozes minkštam, vidutinio kietumo ir kietam vandeniui.

(*) OL L 187, 1999 7 20, p. 52. Sprendimas, iš dalies pakeistas Sprendimu 2011/264/ES (OL L 111, 2011 4 30, p. 34).“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtąją dieną po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2012 m. kovo 14 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkas
N. WAMMEN

PRIEDAS

„VIa PRIEDAS

FOSFATŲ IR KITŲ FOSFORO JUNGINIŲ KIEKIO APRIBOJIMAI

Ploviklis	Apribojimai	Data, nuo kurios taikomi apribojimai
1. Plataus vartojimo skalbinių plovikliai	<p>Nepateikiami į rinką, jeigu bendras fosforo kiekis lygus arba didesnis už 0,5 gramo rekomenduojamame ploviklio kiekyje, kurį reikėtų naudoti skalbimo proceso pagrindiniam skalbimo ciklui, standartiniam skalbyklės pakrovimui, kaip nurodyta VII priedo B skirsnyje, ir kai naudojamas vanduo yra kietas</p> <p>— „įprastai nešvariems“ skalbiniams, jei naudojami stiprių teršalų plovikliai;</p> <p>— „šiek tiek nešvariems“ skalbiniams, jei naudojami švelnių skalbinių plovikliai.</p>	2013 m. birželio 30 d.
2. Plataus vartojimo automatinėms indaplovėms skirti plovikliai	Nepateikiami į rinką, jeigu bendras fosforo kiekis lygus arba didesnis nei 0,3 gramo standartinėje dozėje, kaip nurodyta VII priedo B skirsnyje.	2017 m. sausio 1 d.“

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 260/2012

2012 m. kovo 14 d.

kuriuo nustatomi kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų eurais techniniai ir komerciniai reikalavimai ir iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 924/2009

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

perdavus teisėkūros procedūra priimamo akto projektą nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) kad tinkamai veiktų vidaus rinka, būtina sukurti integruotą elektroninių mokėjimų eurais rinką, kurioje tarp nacionalinių ir tarptautinių mokėjimų nebūtų skirtumų. Todėl įgyvendinant Bendros mokėjimų eurais erdvės (toliau - SEPA) projektą siekiama sukurti bendras Sąjungos masto mokėjimo paslaugas, kurios pakeistų esamas nacionalines mokėjimo paslaugas. Pradėjus taikyti atvirus ir bendrus mokėjimo standartus, taisykles ir praktiką ir integruotai vykdant mokėjimus, SEPA turėtų suteikti Sąjungos piliečiams ir įmonėms galimybę naudotis saugiomis, patogiomis vartotojui ir patikimomis mokėjimo eurais paslaugomis už konkurencingą kainą. Tai turėtų būti taikoma nacionaliniams ir tarptautiniams SEPA mokėjimams taikant tas pačias pagrindines sąlygas, laikantis tų pačių teisių ir pareigų ir nepaisant to, kur Sąjungoje jie vykdomi. SEPA turėtų būti baigta kurti taip, kad palengvintų naujų rinkos dalyvių prieigą ir naujų produktų kūrimą, sukurtų palankias sąlygas didinti mokėjimo paslaugų konkurenciją ir netrukdomai kurti

bei sparčiai visoje Sąjungoje diegti su mokėjimais susijusias inovacijas. Taigi didesnė masto ekonomija, didesnis veiklos efektyvumas ir didesnė konkurencija turėtų sukurti geriausią pagrindą mažinti kainas elektroninių mokėjimų eurais paslaugų srityje. Poveikis turėtų būti reikšmingas, ypač valstybėse narėse, kuriose mokėjimai yra gana brangūs, palyginus su kitomis valstybėmis narėmis. Todėl pereinant prie SEPA apskritai neturėtų didėti kainos mokėjimo paslaugų vartotojams (toliau – MPV), o juo labiau kitiems vartotojams. Vietoj to, tais atvejais, kai MPV yra vartotojas, turėtų būti skatinama laikytis didesnių mokesčių netaikymo principo. Komisija toliau stebės kainų pokyčius mokėjimų sektoriuje ir yra raginama pateikti metinę šių pokyčių analizę;

- (2) sėkmingo SEPA įgyvendinimo ekonominė bei politinė svarba yra labai didelė. SEPA visiškai atitinka strategiją „Europa 2020“, kuria siekiama pažangesnės ekonomikos, kurioje gerovė užtikrinama diegiant inovacijas ir veiksmingiau naudojant turimus išteklius. Europos Parlamentas 2009 m. kovo 12 d. ⁽⁴⁾ ir 2010 m. kovo 10 d. ⁽⁵⁾ rezoliucijose dėl SEPA įgyvendinimo ir Taryba 2009 m. gruodžio 2 d. priimtose išvadose pabrėžė, kaip svarbu užtikrinti sąpartų perėjimą prie SEPA;

- (3) 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje ⁽⁶⁾ numatytas modernus teisinis pagrindas sukurti mokėjimų vidaus rinką, kurios esminis elementas yra SEPA;

- (4) 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 924/2009 dėl tarptautinių mokėjimų Bendrijoje ⁽⁷⁾ taip pat numatyta keletas priemonių sėkmingam SEPA įgyvendinimui palengvinti, kaip antai vienodo atlyginimo principo taikymas tarptautiniam tiesioginiam debetui ir tiesioginio debeto pasiekiamumas;

- (5) paaikšėjo, kad siekiant darniai pereiti prie Sąjungos masto kredito pervedimų ir tiesioginio debeto schemų Europos bankų sektoriaus paslaugų teikėjų ir vartotojų savireguliacijos pastangų dalyvaujant SEPA iniciatyvoje nepakanka. Ypač nebuvo pakankamai ir skaidriai atsižvelgta

⁽¹⁾ OL C 155, 2011 5 25, p. 1.

⁽²⁾ OL C 218, 2011 7 23, p. 74.

⁽³⁾ 2012 m. vasario 14 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2012 m. vasario 28 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ OL C 87 E, 2010 4 1, p. 166.

⁽⁵⁾ OL C 349 E, 2010 12 22, p. 43.

⁽⁶⁾ OL L 319, 2007 12 5, p. 1.

⁽⁷⁾ OL L 266, 2009 10 9, p. 11.

- į vartotojų ir kitų naudotojų interesus. Turėtų būti išgirsta visų susijusių suinteresuotųjų subjektų nuomonė. Be to, šiam savireguliacijos procesui netaikomi tinkami valdymo mechanizmai – tuo galima iš dalies paaiškinti lėtą paslaugų vartotojų perėjimą prie SEPA. Nors neseniai sukurta SEPA taryba yra svarbus SEPA projekto valdymo pagerinimas, tačiau iš esmės ir oficialiai valdymą vis dar atlieka Europos mokėjimų taryba (toliau – EMT). Taigi Komisija iki 2012 m. pabaigos turėtų peržiūrėti viso SEPA projekto valdymo tvarką ir, jei reikės, pateikti pasiūlymą. Atliekant tą peržiūrą reikėtų ištirti, *inter alia*, EMT sudėtį, EMT ir visaapimančios valdymo struktūros, pvz., SEPA tarybos, sąveiką ir tos visaapimančios struktūros vaidmenį;
- (6) visais integruotos mokėjimo paslaugų rinkos privalumais bus galima pasinaudoti tik tuo atveju, jei prie Sąjungos masto kredito pervedimų ir tiesioginio debeto bus pereita greitai ir visapusiškai, kad būtų galima išvengti didelių išlaidų, patiriamų tuo pačiu metu naudojant ir „senuosius“, ir SEPA produktus. Todėl reikėtų nustatyti taisykles, taikomas Sąjungoje vykdant visus kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijas eurais. Vis dėlto šiuo etapu jos neturėtų būti taikomos operacijoms mokėjimo kortele, nes bendri Sąjungos mokėjimų kortelė standartai yra dar tik rengiami. Tos taisyklės taip pat neturėtų būti taikomos pinigų perlaidoms, toje pačioje įstaigoje vykdomiems mokėjimams, didelės vertės mokėjimo operacijoms, savo sąskaita atliekamiems mokėjimams tarp mokėjimo paslaugų teikėjų (toliau – MPT) ir mokėjimams mobiliaisiais telefonais ar bet kokiomis kitomis telekomunikacijų ar skaitmeninėmis ar IT priemonėmis, nes šios mokėjimo paslaugos nėra panašios į kredito pervedimus ar tiesioginį debetą. Vis dėlto, jas reikėtų taikyti mokėjimo operacijai, kai mokėjimo kortelė prekybos vietoje ar kita priemonė, pvz., mobilusis telefonas, naudojama kaip priemonė inicijuoti mokėjimo operaciją arba prekybos vietoje, arba per atstumą ir ši operacija baigiasi kredito pervedimu ar tiesioginiu debetu į esamais nacionaliniu pagrindiniu banko sąskaitos numeriu (BBAN) arba tarptautiniu banko sąskaitos numeriu (IBAN) identifikuojamą mokėjimo sąskaitą ir iš jos. Be to, kadangi naudojantis didelės vertės mokėjimo sistemomis atliekami mokėjimai turi specifinių ypatybių, būtent jiems teikiama pirmenybė, jie atliekami skubiai ir jie susiję, visų pirma, su didelėmis sumomis, netikslinga taikyti šią direktyvą tokiems mokėjimams. Ta išimtis neturėtų būti taikoma tiesioginio debeto mokėjimams, nebent mokėtojas yra aiškiai paprašęs mokėjimą nukreipti per didelės vertės mokėjimo sistemą;
- (7) šiuo metu egzistuoja kelios mokėjimo paslaugos (daugiausia skirtos naudoti mokant internetu), kurioms taip pat naudojamas IBAN ir bendrovės identifikavimo kodas (BIC) ir kurios grindžiamos kredito pervedimais ar tiesioginiu debetu, tačiau turi papildomų savybių. Numatoma, kad tos paslaugos bus naudojamos ne tik nacionaliniu mastu ir galėtų patenkinti naujoviškų, saugių ir pigių mokėjimo paslaugų vartotojų paklausą. Kad tokios paslaugos nebūtų išstumtos iš rinkos, kredito pervedimui ir tiesioginiam debetui taikomi šiame reglamente numatyti galutiniai terminai turėtų būti taikomi tik kredito pervedimui arba tiesioginiam debetui, kuriuo grindžiamos tos operacijos;
- (8) atliekant daugumą mokėjimo operacijų Sąjungoje įmanoma nustatyti konkrečią mokėjimo sąskaitą naudojantis tik IBAN ir papildomai nenurodant BIC. Atspindėdami šią tikrovę kai kuriose valstybėse narėse bankai jau yra sukūrę katalogus, duomenų bazines ar kitas technines priemones konkrečių IBAN atitinkančiam BIC identifiikuoti. BIC reikalaujama tik labai retais atvejais. Panašu, jog reikalavimas visiems mokėtojams ir mokėjimų gavėjams visoje Sąjungoje visuomet be IBAN nurodyti ir BIC yra nepagrįstas ir pernelyg apsunkinantis atsižvelgiant į mažą atvejų skaičių šiuo metu, kai tai yra būtina. Paprasčiau būtų MPT ir kitoms šalims spręsti atvejų, kai mokėjimo sąskaita negali būti nedviprasmiškai identifiukuota tik pagal IBAN, problemą ir juos panaikinti. Todėl reikėtų sukurti būtinas technines priemones, kad visi vartotojai galėtų nedviprasmiškai nustatyti mokėjimo sąskaitą tik pagal IBAN;
- (9) norint atlikti kredito pervedimą, gavėjo mokėjimo sąskaita turi būti prieinama. Todėl siekiant paskatinti sėkmingai diegti šias Sąjungos masto kredito pervedimų ir tiesioginio debeto paslaugas, sąskaitų prieinamumo reikalavimą reikėtų nustatyti visoje Sąjungoje. Kad padidėtų skaidrumas, taip pat reikėtų konsoliduoti tą pareigą ir Reglamente (EB) Nr. 924/2009 jau nustatytą sąskaitų prieinamumo atliekant tiesioginio debeto operacijas pareigą viename teisės akte. Visų gavėjų mokėjimo sąskaitos, pasiekiamos nacionalinėms kredito pervedimų operacijoms, taip pat turėtų būti pasiekiamos per Sąjungos kreditų pervedimo schemą. Visų gavėjų mokėjimo sąskaitos, pasiekiamos nacionalinėms tiesioginio debeto operacijoms, taip pat turėtų būti pasiekiamos per Sąjungos tiesioginio debeto schemą. Tai turėtų būti taikoma nepriklausomai nuo MPT sprendimo prisijungti arba neprisijungti prie konkrečios kreditų pervedimų ar tiesioginio debeto schemas;
- (10) techninė sąveika – būtina konkurencijos sąlyga. Siekiant sukurti integruotą elektroninių mokėjimų eurais sistemų rinką, būtina užtikrinti, kad verslo taisyklės ar techninės kliūtys, pvz., privalomas dalyvavimas daugiau kaip vienoje tarptautinių mokėjimų vykdymo sistemoje, netrukdytų vykdyti kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų. Kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijos turėtų būti atliekamos pagal schemą, kurios pagrindinių taisyklių laikosi dauguma MPT daugumoje valstybių narių ir jie sudaro daugumą MPT Sąjungoje, ir tos taisyklės turėtų būti vienodos tiek tarptautinėms, tiek vien nacionalinėms kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijoms. Kai egzistuoja daugiau nei viena tokiems mokėjimams apdoroti skirta mokėjimo sistema, šios sistemos turėtų būti sąveikios taikant Sąjungos ir tarptautinius standartus, kad visi MPV ir visi MPT visoje Sąjungoje galėtų naudotis nenutrūkstamo mažmeninių mokėjimų eurais proceso privalumais;

- (11) atsižvelgiant į specifines verslo rinkos charakteristikas ir tai, kad bet kokia tarp dviejų verslo subjektų atliekamo kredito pervedimų arba tiesioginio debeto schema turi atitikti visas kitas reglamento nuostatas, įskaitant tokias pačias taisykles, taikomas tiek tarptautiniams, tiek nacionaliniams mokėjimams, reikalavimas, kad dalyviai atstovautų daugumą MPT daugumoje valstybių narių, turėtų būti taikomas tik tiek, kad MPT, teikiantys verslo verslui vykdomas kredito pervedimų arba tiesioginio debeto operacijų paslaugas, turėtų atstovauti daugumai MPT daugumoje valstybių narių, kuriose teikiamos tokios paslaugos, ir turėtų sudaryti tokias paslaugas Sąjungoje teikiančių MPT daugumą;
- (12) labai svarbu nustatyti techninius reikalavimus vienareikšmiškai nustatant savybes, kurias turi turėti Sąjungos masto mokėjimo schemas, parengtos pagal tinkamą veiklos valdymo tvarką, kad būtų užtikrinta mokėjimo sistemų sąveika. Tokie techniniai reikalavimai turėtų neriboti lankstumo ir inovacijų galimybių ir būti atviri bei neutralūs galimų naujų pakeitimų ir patobulinimų mokėjimų rinkoje atžvilgiu. Techniniai reikalavimai turėtų būti parengti atsižvelgiant į specialias kredito pervedimų ir tiesioginio debeto charakteristikas, visų pirma susijusias su mokėjimo pranešimo duomenų elementais;
- (13) svarbu imtis priemonių siekiant sustiprinti MPV pasitikėjimą naudojantis tokiomis paslaugomis, ypač tiesioginio debeto paslauga. Tokios priemonės turėtų sudaryti sąlygas mokėtojams nurodyti savo MPT nustatyti tam tikrą tiesioginio debeto lėšų surinkimo operacijos sumos limitą arba periodiškumą ir sudaryti konkrečius galimų arba negalimų gavėjų sąrašus. Kuriant Sąjungos masto tiesioginio debeto schemas, tikslinga, kad vartotojai galėtų naudotis tokiais patikrinimais. Vis dėlto, siekiant praktiškai atlikti tokius gavėjų patikrinimus, svarbu, kad MPT galėtų patikrinti remdamiesi IBAN, o pereinamuoju laikotarpiu, tačiau tik kai būtina, taip pat ir BIC ar kitu konkrečių gavėjų unikaliu gavėjo kodu. Kitos atitinkamos vartotojų teisės jau nustatytos Direktyva 2007/64/EB ir turėtų būti visiškai užtikrintos;
- (14) techniniai standartai – tokių tinklų, kaip antai Sąjungos mokėjimo rinka, integravimo pagrindas. Nuo konkrečios datos reikėtų nustatyti privalomą reikalavimą visoms atitinkamoms operacijoms naudoti tarptautinių ar Europos standartizacijos institucijų parengtus standartus. Mokėjimų sektoriuje tokie privalomi standartai yra IBAN, BIC ir finansinių paslaugų pranešimų standartas „ISO 20022 XML“. Todėl siekiant visoje Sąjungoje užtikrinti visišką sąveiką būtina, kad tuos standartus naudotų visi MPT. Visų pirma pasitelkus visapusiškas informavimo priemones ir priemones, skirtas palankesnėms sąlygoms sudaryti, valstybėse narėse reikėtų skatinti, kai reikia, privaloma tvarka naudoti IBAN ir BIC, kad perėjimas prie Sąjungos masto kredito pervedimų ir tiesioginio debeto būtų sklandus ir lengvas, ypač vartotojams. MPT turėtų galėti sudaryti dvišalius ar daugiašalius susitarimus dėl lotyniškų raidžių rinkinio išplėtimo siekiant užtikrinti SEPA standartinių pranešimų regioninių variantų rengimą;
- (15) labai svarbu, kad visos suinteresuotosios šalys ir ypač Sąjungos piliečiai būtų tinkamai ir laiku informuojami, kad jie būtų visiškai pasirengę dėl SEPA vykstančioms permainoms. Jei reikėtų, siekiant didinti visuomenės informuotumą ir parengti piliečius perėjimui prie SEPA, svarbiausi suinteresuotieji subjektai, pvz., MPT, viešosios valdžios institucijos ir nacionaliniai centriniai bankai, taip pat kiti aktyvūs nuolatinių mokėjimų paslaugų naudotojai, tuo klausimu galėtų rengti specialias ir plačias informavimo kampanijas, atitinkančias poreikius ir pritaikytas jų auditorijai. Ypač būtina supažindinti piliečius su perėjimu nuo BBAN prie IBAN. Nacionaliniai SEPA koordinavimo komitetai turi geriausias galimybes koordinuoti tokias informavimo kampanijas;
- (16) siekiant sudaryti sąlygas vykdyti vartotojams aiškų ir paprastą suderintą pereinamąjį procesą, reikėtų nustatyti vieną perėjimo terminą, iki kurio visos kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijos turėtų atitikti tuos techninius reikalavimus, tačiau rinka turėtų likti atvira tolesnei plėtrai ir inovacijoms;
- (17) pereinamuoju laikotarpiu valstybės narės turėtų leisti MPT sudaryti vartotojams sąlygas toliau naudotis BBAN nacionalinėms mokėjimo operacijoms su sąlyga, kad būtų užtikrinta sąveika techniškai ir saugiai konvertuojant BBAN į susijusio MPT atitinkamą unikalų mokėjimo sąskaitos identifikatorių. MPT neturėtų imti jokių tiesioginių ar netiesioginių mokesčių ar kito su ta paslauga susijusio atlyginimo;
- (18) nors kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų paslaugų išsivystymo lygis valstybėse narėse skiriasi, nustatius bendrą terminą atitinkamo įgyvendinimo laikotarpio, per kurį gali būti įvykdyti visi būtini procesai, pabaigoje būtų sudaryta galimybė koordinuotai, nuosekliai ir kartu pereiti prie SEPA ir būtų išvengta „dviejų greičių“ SEPA, dėl kurios atsirastų didesnė painiava tarp vartotojų;
- (19) MPT ir MPV turėtų būti suteikta pakankamai laiko prisiderinti prie techninių reikalavimų. Vis dėlto suteikus prisiderinimo laikotarpį neturėtų būti bereikalingai vėluojama teikti naudą vartotojams arba sudaroma sunkumų aktyviems veiklos vykdytojams, kurie jau pradėjo perėjimą prie SEPA. Kai tai susiję su nacionalinėmis ir tarpvalstybinėmis mokėjimo operacijomis, MPT turėtų teikti mažmeniniams klientams būtinas technines paslaugas užtikrindami, kad jie sklandžiai ir saugiai prisiderintų prie šiame reglamente nustatytų techninių reikalavimų;

- (20) svarbu užtikrinti mokėjimų sektoriaus subjektams teisinį tikrumą dėl tiesioginio debeto paslaugų verslo modelių. Siekiant MPT sukurti neutralias konkurencijos sąlygas ir taip sukurti bendrąją tiesioginio debeto rinką, būtina reguliuoti daugiašalius tarpbankinius mokesčius (DTM) (angl. MIF) už tiesioginį debetą. Tokie mokesčiai už operacijas, kurios atmetamos, kurias atsisakoma vykdyti, kurios gražinamos arba atšaukiamos, nes jų negalima tinkamai įvykdyti arba galima vykdyti išimties tvarka (vadinamosios R operacijos, kai „R“ raidė gali reikšti atmetimą, atsisakymą vykdyti, gražinimą, atšaukimą, panaikinimą ar prašymą atšaukti), galėtų padėti veiksmingai paskirstyti išlaidas vidaus rinkoje. Todėl siekiant sukurti veiksmingą Europos tiesioginio debeto rinką būtų naudinga uždrausti DTM už kiekvieną operaciją. Nepaisant to, reikėtų leisti imti mokesčius už R operacijas, jei laikomasi tam tikrų sąlygų. Siekdami didesnio skaidrumo ir geresnės vartotojų apsaugos MPT turi vartotojams teikti aiškia ir suprantamą informaciją apie mokesčius už R operacijas. Bet kuriuo atveju R operacijų taisyklėmis nedaromas poveikis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 101 ir 102 straipsnių taikymui. Be to, reikėtų atkreipti dėmesį į tai, kad apskritai tiesioginis debetas ir mokėjimai kortelėmis turi skirtingų savybių, būtent didesnė galimybė mokėjimų gavėjams skatinti mokėtojus naudotis tiesioginio debeto paslauga naudojantis iš anksto sudarytomis mokėjimų gavėjų ir mokėtojų sutartimis, tuo tarpu mokėjimų kortelėmis atveju tokių išankstinių sutarčių nėra ir mokėjimo operacija dažnai tėra pavienis ir nereguliarus atvejis. Todėl nuostatos dėl DTM už tiesioginį debetą nedaro poveikio DTM už mokėjimų kortelėmis operacijų analizės pagal Sąjungos konkurencijos taisykles išvados. Papildomoms pasirenkamosioms paslaugoms netaikomas draudimas pagal šį reglamentą, kai jos akivaizdžiai ir neabejotinai skiriasi nuo pagrindinių tiesioginio debeto paslaugų ir kai MPT ir MPV turi visišką laisvę siūlyti tokias paslaugas ar jomis naudotis. Vis dėlto joms taikomos Sąjungos ir nacionalinės konkurencijos taisyklės;
- (21) todėl galimybė taikyti DTM už kiekvieną operaciją nacionalinio ir tarptautinio tiesioginio debeto atveju turėtų būti suteikiama ribotam laikui, taip pat reikėtų nustatyti bendrąsias tarpbankinių mokesčių už R operacijas taikymo sąlygas;
- (22) Komisija turėtų stebėti R operacijų mokesčių lygį visoje Sąjungoje. Mokesčiai už R operacijas, taikomi vidaus rinkoje, laikui bėgant turėtų supanašėti, kad skirtingose valstybėse narėse jie nesiskirtų taip, jog kiltų grėsmė vienodoms sąlygoms;
- (23) kai kuriose valstybėse narėse yra tam tikrų senųjų mokėjimo paslaugų, kurios laikomos kredito pervedimais ar tiesioginiu debetu, bet dažnai dėl istorinių ar teisinių priežasčių turi labai specifinių savybių. Tokių paslaugų operacijų apimtis paprastai nedidelė. Todėl tokias paslaugas būtų galima priskirti specializuotų produktų kategorijai. Tokiems specializuotiems produktams skirtas pereinamasis laikotarpis – pakankamai ilgas, kad perėjimo poveikis MPV būtų kuo mažesnis, – turėtų padėti abiejų rinkos pusių atstovams visų pirma sutelkti dėmesį į didžiosios dalies kredito pervedimų ir tiesioginio debeto pakeitimą ir taip suteikti galimybę anksčiau pasinaudoti galimais Sąjungos integruotos mokėjimų rinkos privalumais. Kai kuriose valstybėse narėse egzistuoja specifinės tiesioginio debeto priemonės, labai panašios į operacijas mokėjimo kortele, nes mokėtojas, inicijuodamas mokėjimo operaciją, naudoja kortelę prekybos vietoje, tačiau pagrindinė mokėjimo operacija yra tiesioginis debetas. Tokiose mokėjimo operacijose kortelė naudojama tik informacijos nuskaitymui siekiant palengvinti elektroninį sutikimą, kurį turi pasirašyti mokėtojas prekybos vietoje, sukūrimą. Nors tokios mokėjimo paslaugos negali būti priskirtos specializuotų produktų kategorijai, reikalingas tokioms mokėjimo paslaugoms skirtas pereinamasis laikotarpis, nes mokėjimo operacijų apimtis yra didelė. Siekiant sudaryti sąlygas suinteresuotiems subjektams sukurti atitinkamą sistemą, kuri pakeis SEPA, tas pereinamasis laikotarpis turėtų būti pakankamai ilgas;
- (24) kad mokėjimų vidaus rinka veiktų tinkamai, būtina užtikrinti, kad tokie mokėtojai, kaip antai vartotojai, įmonės ar viešosios valdžios institucijos, galėtų atlikti kredito pervedimus į mokėjimo sąskaitas, priklausančias gavėjams, kurių MPT yra kitose valstybėse narėse ir yra pasiekiami pagal šį reglamentą;
- (25) siekiant užtikrinti sklandų perėjimą prie SEPA, pasibaigus šiame reglamente nustatytam perėjimo terminui turėtų ir toliau galioti gavėjo leidimai periodiškai nuskaityti lėšas tiesioginio debeto schemeje. Toks leidimas turėtų būti laikomas gavėjo sutikimu mokėtojo MPT vykdyti periodines tiesioginio debeto operacijas gavėjui, vadovaujantis šio reglamento nuostatomis, jei nėra nacionalinės teisės aktų, susijusių su tolesniu sutikimo galiojimu, arba vartotojų susitarimų dėl sutikimų vykdyti tiesioginio debeto operacijas keitimo siekiant sudaryti sąlygas jų tęstinumui. Vis dėlto turi būti apsaugotos vartotojų teisės, o tais atvejais, kai pagal esamą sutikimą vykdyti tiesioginio debeto operacijas suteikiamos besąlyginės teisės į susigrąžinimą, tokios teisės turėtų būti išlaikytos;
- (26) kompetentingoms valdžios institucijoms turėtų būti suteikti įgaliojimai, kad jos galėtų veiksmingai atlikti stebėsenos pareigas ir imtis visų būtinų priemonių, įskaitant skundų nagrinėjimą, siekdamos užtikrinti, kad MPT laikytųsi šio reglamento. Be to, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad galėtų būti pateikiami skundai prieš šio reglamento nesilaikančius MPV ir kad šio reglamento įgyvendinimas būtų užtikrinamas taikant administracines ar teismines priemones. Skatindamos laikytis šio reglamento skirtingų valstybių narių kompetentingos valdžios

institucijos turėtų bendradarbiauti vienos su kitomis ir, jei reikia, su Europos Centrinio Banku (toliau – ECB), valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais ir kitomis atitinkamomis pagal Sąjungos ar nacionalinę teisę, taikomą MPT, kompetentingomis valdžios institucijomis, pvz., Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu Nr. 1093/2010 ⁽¹⁾ (EBI);

- (27) valstybės narės turėtų nustatyti sankcijų už šio reglamento pažeidimus taikymo taisykles ir užtikrinti, kad šios sankcijos būtų veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios ir kad jos būtų taikomos. Šios sankcijos neturėtų būti taikomos vartotojams;
- (28) tam, kad būtų užtikrinamos teisių gynimo galimybės, kai šis reglamentas taikomas neteisingai arba kai kyla su dėl šio reglamento atsirandančiomis teisėmis ir pareigomis susijusių MPV ir MPT ginčų, valstybės narės turėtų sukurti tinkamas ir veiksmingas neteisminio skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo procedūras. Valstybės narės turėtų galėti nuspręsti, kad tos procedūros būtų taikomos tik vartotojams arba tik vartotojams ir mikroįmonėms;
- (29) Komisija turėtų pateikti Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui, EBI, ECB šio reglamento taikymo ataskaitą. Prie šio pranešimo, jei reikalinga, turėtų būti pridėtas pasiūlymas dėl šio reglamento pakeitimo;
- (30) siekiant užtikrinti, jog kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų eurais techniniai reikalavimai būtų nuolat atnaujinami, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai pagal SESV 290 straipsnį priimti aktus dėl techninių reikalavimų. Deklaracijoje (Nr. 39) dėl SESV 290 straipsnio, pridėtoje prie Lisabonos sutartį patvirtinusios Tarpvyriausybines konferencijos Baigiamojo akto, Konferencija atkreipė dėmesį į Komisijos ketinimą toliau konsultuotis su valstybių narių paskirtais ekspertais rengiant deleguotųjų aktų projektus finansinių paslaugų srityje pagal jos nusistovėjusią praktiką. Ypač svarbu, kad Komisija parengiamųjų darbų metu tinkamai konsultuotųsi, įskaitant konsultacijas ekspertų lygiu, su ECB bei visais susijusiais suinteresuotaisiais subjektais. Ruošdama ir rengdama deleguotuosius aktus Komisija turėtų užtikrinti, kad susiję dokumentai būtų tuo pačiu metu tinkamai laiku persiųsti Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (31) kadangi MPT, esantys valstybėse narėse, kurių valiuta nėra euro, turės atlikti specialų parengiamąjį darbą už mokėjimų savo nacionaline valiuta rinkos ribų, jiems turėtų būti leidžiama tam tikram laikui atidėti šių tech-

ninių reikalavimų taikymą. Vis dėlto, valstybės narės, kurių valiuta nėra euro, turėtų laikytis techninių reikalavimų, kad būtų sukurta tikra Europos mokėjimų erdvė, dėl kurios sustiprėtų vidaus rinka;

- (32) siekiant užtikrinti didelę visuomenės paramą SEPA labai svarbu užtikrinti aukštą mokėtojų, ypač tiesioginio debeto operacijų atveju, apsaugos lygį. Dabartinėje ir vienintelėje EMT sukurtoje Europos tiesioginio debeto vartotojams schemoje numatyta besąlyginė teisė neužduodant jokių klausimų susigrąžinti sankcionuotą mokėjimą per aštuonias savaites nuo lėšų nurašymo iš sąskaitos dienos, nors tokiai susigrąžinimo teisei taikomos kelios sąlygos pagal Direktyvos 2007/64/EB 62 ir 63 straipsnius. Atsižvelgiant į vyraujančią padėtį rinkoje ir esant būtinybei užtikrinti aukšto lygio vartotojų apsaugą, reikėtų tas nuostatas įvertinti ataskaitoje, kurią pagal Direktyvos 2007/64/EB 87 straipsnį ne vėliau kaip 2012 m. lapkričio 1 d. Komisija turi pateikti Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir ECB kartu, jei reikia, pateikdama pasiūlymą dėl jos peržiūros;
- (33) pagal šį reglamentą atliekamą asmens duomenų tvarkymą reglamentuoja 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽²⁾. Perėjimas prie SEPA ir bendrųjų standartų ir mokėjimo taisyklių nustatymas turėtų būti grindžiami nacionalinės teisės dėl neskelbtinų asmens duomenų apsaugos valstybėse narėse laikymusi ir šiais veiksmais turėtų būti siekiama ginti Sąjungos piliečių interesus;
- (34) 2010 m. birželio 28 d. Europos Sąjungos ir Jungtinių Amerikos Valstijų susitarimas dėl finansinių mokėjimų pranešimų duomenų tvarkymo ir perdavimo iš Europos Sąjungos į Jungtines Valstijas Terorizmo finansavimo sekimo programos tikslais ⁽³⁾ netaikomas su mokėjimais ir pervedimais SEPA erdvėje susijusiems finansiniams pranešimams;
- (35) kadangi šio reglamento tikslo, t. y. nustatyti kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų eurais techninius ir komercinius reikalavimus, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl jo masto ar poveikio jo būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pa siekti;

⁽¹⁾ OL L 331, 2010 12 15, p. 12.

⁽²⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

⁽³⁾ OL L 195, 2010 7 27, p. 5.

- (36) pagal Reglamento (EB) Nr. 924/2009 5 straipsnio 1 dalį valstybės narės turi panaikinti nacionalinės teisės aktuose įtvirtintas MPT pareigas teikti atsiskaitymais grindžiamus mokėjimų balanso statistinius duomenis, susijusius su jų klientų mokėjimo operacijomis, neviršijančiomis 50 000 EUR sumos. Po valiutų keitimo kontrolės nutraukimo įvykdytais atsiskaitymais grindžiami mokėjimų balanso statistiniai duomenys buvo pagrindinis informacijos šaltinis kartu su kitais, pvz., tiesioginiais tyrimais, kuriuos atliekant gaunami kokybiški statistiniai duomenys. Nuo paskutiniojo dvidešimto amžiaus dešimtmečio pradžios kai kurios valstybės narės nusprendė labiau pasikliauti informacija, kurią teikia įmonės ir namų ūkiai, nei duomenimis, kuriuos teikia bankai savo klientų vardu. Nors atsiskaitymais grindžiamų ataskaitų teikimas yra būdas, kurį naudojant visoje visuomenėje apskritai sumažinamos mokėjimų balanso kompiliacijos sąnaudos ir tuo pačiu metu užtikrinama gera statistinių duomenų kokybė, kalbant tik apie tarptautinius mokėjimus dėl tolesnio tokios ataskaitų teikimo tvarkos taikymo kai kuriose valstybėse narėse gali sumažėti veiksmingumas ir padidėti sąnaudos. Kadangi vienas iš SEPA tikslų – sumažinti tarptautinių mokėjimų sąnaudas, reikėtų visiškai panaikinti atsiskaitymais grindžiamų mokėjimų balanso ataskaitų teikimą;
- (37) siekiant padidinti teisinį tikrumą, Reglamento (EB) Nr. 924/2009 7 straipsnyje nustatytus tarpbankinių mokesčių terminus reikėtų suderinti su šiame reglamente pateiktomis nuostatomis;
- (38) todėl Reglamentas (EB) Nr. 924/2009 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,
- c) mokėjimo kortele arba panašia priemone atliekamoms mokėjimo operacijoms, įskaitant grynųjų pinigų išėmimą, nebent mokėjimo kortelė ar panaši priemonė naudojama tik informacijai, reikalingai siekiant tiesiogiai atlikti kredito pervedimus ar tiesioginio debeto į BBAN arba IBAN identifikuojamą mokėjimo sąskaitą ir iš jos operaciją, gauti;
- d) mokėjimo operacijoms, vykdomoms naudojant bet kokias telekomunikacijų priemones, skaitmeninį ar IT prietaisą, jeigu tokios mokėjimo operacijos nesibaigia kredito pervedimu ar tiesioginiu debetu į BBAN arba IBAN identifikuojamą mokėjimo sąskaitą ir iš jos;
- e) pinigų perlaidoms, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnio 13 punkte;
- f) mokėjimo operacijoms, kai pervedami elektroniniai pinigai, kaip jie apibrėžti 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros ⁽¹⁾ 2 straipsnio 2 punkte, išskyrus atvejus, kai tokios operacijos baigiasi kredito pervedimu ar tiesioginiu debetu į BBAN arba IBAN identifikuojamą mokėjimo sąskaitą ir iš jos.
3. Jei mokėjimo schemas yra pagrįstos kredito pervedimų ar tiesioginio debeto mokėjimo operacijomis, bet turi papildomų pasirenkamų savybių ar paslaugų, šis reglamentas taikomas tik pagrindinėms kredito pervedimų ar tiesioginio debeto operacijoms.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

- Šiuo reglamentu nustatomos Sąjungoje atliekamų kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų eurais taisyklės, kai tiek mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, tiek gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra Sąjungoje arba kai vienintelis mokėjimo paslaugų teikėjas (toliau – MPT), dalyvaujantis atliekant mokėjimo operaciją, yra Sąjungoje.
- Šis reglamentas netaikomas:
  - mokėjimo operacijoms tarp MPT ir MPT viduje, įskaitant jų tarpininkus ar filialus, kurias jie atlieka savo sąskaita;
  - mokėjimo operacijoms, kurios apdorojamos ir už kurias atskaitoma per didelės vertės mokėjimo sistemas, išskyrus tiesioginio debeto mokėjimo operacijas, kurių mokėtojas nėra aiškiai paprašęs nukreipti per didelės vertės mokėjimo sistemą;
- kredito pervedimas – nacionalinė arba tarptautinė mokėjimo paslauga, kai MPT, kuriame mokėtojas turi mokėjimo sąskaitą, vadovaudamasis mokėtojo nurodymu, mokėjimo operacijos ar kelių mokėjimo operacijų lėšas iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos perveda į gavėjo mokėjimo sąskaitą;
- tiesioginis debetas – nacionalinė arba tarptautinė mokėjimo paslauga, kurią teikiant lėšos nurašomos iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos, kai mokėjimo operaciją inicijuoja gavėjas, remdamasis mokėtojo sutikimu;
- mokėtojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris turi mokėjimo sąskaitą ir leidžia vykdyti mokėjimo nurodymą iš tos mokėjimo sąskaitos arba, jeigu mokėtojo mokėjimo sąskaitos nėra, fizinis arba juridinis asmuo, kuris duoda mokėjimo nurodymą į gavėjo mokėjimo sąskaitą;
- gavėjas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris turi mokėjimo sąskaitą ir yra numatytas mokėjimo operacijos lėšų gavėjas;
- mokėjimo sąskaita – vieno ar kelių mokėjimo paslaugų vartotojų vardu atidaryta sąskaita, naudojama mokėjimo operacijoms vykdyti;

⁽¹⁾ OL L 267, 2009 10 10, p. 7.

6. mokėjimo sistema – lėšų pervedimo sistema, kuriai nustatyta oficiali standartizuota mokėjimo operacijų apdorojimo, tarpuskaitos arba atsiskaitymų tvarka ir bendros taisyklės;
7. mokėjimo schema – vienas mokėjimo operacijoms Sąjungoje ir valstybėse narėse atlikti naudojamų taisyklių, procedūrų, standartų ir (arba) įgyvendinimo gairių rinkinys, dėl kurio susitarė MPT, atskirtas nuo bet kokios infrastruktūros ar mokėjimo sistemos, kuria užtikrinamas jos veikimas;
8. MPT – mokėjimo paslaugų teikėjas, priskiriamas bet kuriai Direktyvos 2007/64/EB 1 straipsnio 1 dalyje nurodytai subjektų kategorijai ir Direktyvos 2007/64/EB 26 straipsnyje nurodyti juridiniai ir fiziniai asmenys, išskyrus 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo⁽¹⁾ 2 straipsnyje išvardytus subjektus, kurie naudojami išimtimi pagal Direktyvos 2007/64/EB 2 straipsnio 3 dalį;
9. MPV – fizinis arba juridinis asmuo, kuris naudojami mokėjimo paslauga kaip mokėtojas arba gavėjas;
10. mokėjimo operacija – mokėtojo arba gavėjo inicijuotas veiksmas, kai lėšos pervedamos tarp mokėjimo sąskaitų Sąjungoje neatsižvelgiant į mokėtojo ir gavėjo pareigas, kuriomis grindžiama operacija;
11. mokėjimo nurodymas – mokėtojo arba gavėjo nurodymas savo MPT įvykdyti mokėjimo operaciją;
12. tarpbankinis mokestis – tarp mokėtojo MPT ir gavėjo MPT mokamas mokestis už tiesioginio debeto operacijas;
13. DTM – daugiašalis tarpbankinis mokestis, dėl kurio sudarytas daugiau nei dviejų MPT susitarimas;
14. BBAN – mokėjimo sąskaitos numerio identifikatorius, kuriuo nedviprasmiškai identifikuojama individuali mokėjimo sąskaita valstybėje narėje esančiame MPT ir kuris gali būti naudojamas tik nacionalinėms mokėjimo operacijoms, nors ta pati mokėjimo sąskaita tarptautinių mokėjimų operacijų atvejais identifikuojama pagal IBAN;
15. IBAN – tarptautinis mokėjimo sąskaitos numerio identifikatorius, kuriuo nedviprasmiškai identifikuojama individuali mokėjimo sąskaita valstybėje narėje ir kurio elementus nustato Tarptautinės standartizacijos organizacija (toliau – ISO);
16. BIC – bendrovės identifikavimo kodas, kuriuo nedviprasmiškai identifikuojamas MPT ir kurio elementus nustato ISO;
17. ISO 20022 XML standartas – ISO apibrėžtas elektroninių finansinių pranešimų rengimo standartas, apimantis fizinį mokėjimo operacijų pateikimą XML kalba, vadovaujantis Sąjungos masto mokėjimo operacijų schemų, kurioms taikomas šis reglamentas, veiklos taisyklėmis ir įgyvendinimo gairėmis;
18. didelės vertės mokėjimo sistema – mokėjimo sistema, kurios pagrindinis tikslas – apdoroti, vykdyti tarpuskaitą arba atlikti atskirų labai svarbių, skubių ir, visų pirma, su didelėmis sumomis susijusių mokėjimų operacijas;
19. atsiskaitymo data – data, kai įsipareigojimais, susiję su lėšų pervedimu, įvykdomi mokėtojo MPT atsiskaitant su gavėju MPT;
20. lėšų surinkimas – tiesioginio debeto operacijos dalis, kuri prasideda tada, kai gavėjas ją inicijuoja, iki jos pabaigos, atliekant įprastą lėšų nurašymą iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos;
21. sutikimas – mokėtojo išreikštas sutikimas ir leidimas gavėjui bei (tiesiogiai arba netiesiogiai per gavėją) mokėtojo MPT, pagal kurį gavėjas gali inicijuoti surinkimą nurašant lėšas iš mokėtojo nurodytos mokėjimo sąskaitos ir leidžiama mokėtojo MPT vykdyti tokius nurodymus;
22. mažmeninė mokėjimo sistema – mokėjimo sistema, kurios pagrindinis tikslas – apdoroti, vykdyti tarpuskaitą arba atlikti kredito pervedimų ar tiesioginio debeto operacijas, kurios paprastai siunčiamos sugrupuotos, kurios visų pirma yra nedidelės vertės ir kurioms neteikiama pirmenybė, ir kuri nėra didelės vertės mokėjimo sistema;
23. mikroįmonė – įmonė, kuri mokėjimo paslaugų sutarties sudarymo metu turi įmonės statusą, kaip apibrėžta Komisijos rekomendacijos 2003/361/EB⁽²⁾ priedo 1 straipsnyje ir 2 straipsnio 1 ir 3 dalyse;
24. vartotojas – fizinis asmuo, kuris pagal mokėjimo paslaugų sutartį veikia siekdamas tikslų, nesusijusių su prekyba, verslu ar profesine veikla;
25. R operacija – mokėjimo operacija, kurios MPT negali tinkamai įvykdyti arba kuri vykdoma išimties tvarka, *inter alia*, dėl lėšų trūkumo, atšaukimo, netinkamos sumos ar netinkamos datos, nesant sutikimo ar esant neteisingai ar uždarytai sąskaitai;
26. tarptautinė mokėjimo operacija – mokėtojo arba gavėjo inicijuota mokėjimo operacija, kai mokėtojo MPT ir gavėjo MPT yra skirtingose valstybėse narėse;
27. nacionalinė mokėjimo operacija – mokėtojo arba gavėjo inicijuota mokėjimo operacija, kai mokėtojo MPT ir gavėjo MPT yra toje pačioje valstybėje narėje;

⁽¹⁾ OL L 177, 2006 6 30, p. 1.

⁽²⁾ OL L 124, 2003 5 20, p. 36.

28. pradinis mokėtojas arba galutinis gavėjas – fizinis ar juridinis asmuo, kurio vardu mokėtojas atlieka mokėjimą arba gavėjas gauna mokėjimą.

3 straipsnis

Pasiekiamumas

1. Gavėjo MPT, kuris yra pasiekiamas nacionalinėms kredito pervedimų operacijoms atlikti pagal mokėjimo schemą, pagal Sąjungos masto mokėjimo schemas taisyklės turi būti pasiekiamas mokėtojo per bet kurioje valstybėje narėje esantį MPT inicijuotoms kredito pervedimų operacijoms atlikti.

2. Mokėtojo MPT, kuris yra pasiekiamas nacionalinėms tiesioginio debeto operacijoms atlikti pagal mokėjimo schemą, pagal Sąjungos masto mokėjimo schemas taisyklės turi būti pasiekiamas gavėjo per bet kurioje valstybėje narėje esantį MPT inicijuotoms tiesioginio debeto operacijoms atlikti.

3. 2 dalis taikoma tik tiesioginiam debetui, kuris prieinamas vartotojams kaip mokėtojas pagal mokėjimo schemą.

4 straipsnis

Sąveika

1. Mokėjimo schemas, kuriomis naudojasi MPT kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijoms atlikti, turi atitikti šias sąlygas:

- a) jų nacionalinių ir tarptautinių kredito pervedimų operacijų ir nacionalinių ir tarptautinių tiesioginio debeto operacijų taisyklės yra vienodos Sąjungoje; ir
- b) mokėjimo schemas dalyviai daugumoje valstybių narių atstovauja daugumai MPT ir sudaro MPT daugumą Sąjungoje, atsižvelgiant tik į MPT, teikiančius atitinkamai kredito pervedimų ar tiesioginio debeto paslaugas.

Pirmos pastraipos b punkto taikymo tikslais kai nei mokėtojas, nei gavėjas nėra vartotojas, atsižvelgiama tik į valstybes nares, kuriose MPT teikia tokias paslaugas, ir tik į tokias paslaugas teikiančius MPT.

2. Operatorius arba, jei oficialaus operatoriaus nėra, mažmeninės mokėjimo sistemos dalyviai Sąjungoje užtikrina, kad jų mokėjimo sistema būtų techniškai sąveiki su kitomis Sąjungos mažmeninėmis mokėjimo sistemomis, naudojant tarptautinių ar Europos standartizacijos institucijų parengtus standartus. Be to, jie nepriima komercinių taisyklių, kurios ribotų sąveiką su kitomis Sąjungos mažmeninėmis mokėjimo sistemomis. Pagal 1998 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 98/26/EB dėl atsiskaitymų baigtinumo mokėjimų ir vertybinių popierių atsiskaitymų sistemose ⁽¹⁾ nustatytos mokėjimo sistemos įpareigojamos tik užtikrinti techninę sąveiką

su kitomis pagal tą pačią direktyvą nustatytomis mokėjimo sistemomis.

3. Techninės kliūtys neturi trukdyti vykdyti kredito pervedimų ir tiesioginio debeto.

4. Mokėjimo schemas savininkas arba, jei oficialaus mokėjimo schemas savininko nėra, pagrindinis naujos pradedančios veikti mažmeninės mokėjimo schemas, kuri turi dalyvių bent aštuoniose valstybėse narėse, dalyvis gali prašyti kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos valstybėje narėje, kurioje yra mokėjimo schemas savininkas ar pagrindinis dalyvis, laikinai jam netaikyti 1 dalies pirmos pastraipos b punkte nustatytų sąlygų. Tos kompetentingos valdžios institucijos gali, pasikonsultavusios su kompetentingomis valdžios institucijomis kitose valstybėse narėse, kuriose nauja pradedanti veikti mokėjimo schema turi dalyvių, su Komisija ir ECB, suteikti tokią išimtį ne ilgiau kaip trejiems metams. Tos kompetentingos valdžios institucijos grindžia savo sprendimą naujos veiklą pradedančios schemas galimybėmis išplėtoti visavertę Europos mokėjimo schemą ir jos indėliu gerinant konkurenciją ar skatinant naujoves.

5. Išskyrus mokėjimo paslaugas, kurioms išimties tvarka netaikoma 16 straipsnio 4 dalis, šis straipsnis įsigalioja ne vėliau kaip 2014 m. vasario 1 d.

5 straipsnis

Kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų reikalavimai

1. MPT atlieka kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijas laikydamiesi šių reikalavimų:

- a) jie turi naudoti priedo 1 punkto a papunktyje nurodytą mokėjimo sąskaitos identifikatorių mokėjimo sąskaitai identifiкуoti nepaisant to, kur yra atitinkamas MPT;
- b) perduodami mokėjimo operacijas kitam MPT arba per mažmeninių mokėjimų sistemą, jie turi naudoti priedo 1 punkto b papunktyje nurodytus pranešimo formatus;
- c) jie turi užtikrinti, kad MPV naudotų priedo 1 punkto a papunktyje nurodytą mokėjimo sąskaitos identifikatorių mokėjimo sąskaitoms identifiкуoti nepaisant to, ar mokėtojo MPT ir gavėjo MPT arba vienintelis mokėjimo operacijos MPT yra toje pačioje valstybėje narėje ar skirtingose valstybėse narėse;
- d) jie turi užtikrinti, kad MPV, kuris nėra nei vartotojas, nei mikroįmonė, inicijuotų ar priimtų atskirus kredito pervedimus ar atskiras tiesioginio debeto operacijas, kurios siunčiamos ne atskirai, o sugrupuotos, naudodamas priedo 1 punkto b papunktyje nurodytus pranešimo formatus;

⁽¹⁾ OL L 166, 1998 6 11, p. 45.

Nedarant poveikio pirmos pastraipos b punkto taikymui, MPT, konkrečiai paprašius jų MPV, bendraudami su tuo MPV naudoja priedo 1 punkto b papunktyje nurodytus pranešimo formatus.

2. MPT atlieka kredito pervedimus laikydamiesi toliau nurodytų reikalavimų, atsižvelgiant į pareigas, nustatytas nacionalinės teisės aktuose, kuriais įgyvendinama Direktyva 95/46/EB:

- a) mokėtojo MPT turi užtikrinti, kad mokėtojas pateiktų priedo 2 punkto a papunktyje nurodytus duomenis;
- b) mokėtojo MPT turi pateikti gavėjo MPT priedo 2 punkto b papunktyje nurodytus duomenis;
- c) gavėjo MPT turi pateikti gavėjui priedo 2 punkto d papunktyje nurodytus duomenis arba leisti jam su jais susipažinti.

3. MPT atlieka tiesioginio debeto operacijas laikydamiesi toliau nurodytų reikalavimų, atsižvelgiant į pareigas, nustatytas nacionalinės teisės aktuose, kuriais įgyvendinama Direktyva 95/46/EB:

- a) gavėjo MPT turi užtikrinti, kad:
  - i) atlikdamas pirmą tiesioginio debeto operaciją arba vienkartinę tiesioginio debeto operaciją, taip pat atlikdamas kiekvieną tolesnę mokėjimo operaciją gavėjas pateiktų priedo 3 punkto a papunktyje nurodytus duomenis;
  - ii) mokėtojas duotų sutikimą gavėjui ir mokėtojo MPT (tiesiogiai arba netiesiogiai per gavėją), sutikimus ir informaciją apie vėlesnius jų pakeitimus arba panaikinimą saugotų gavėjas arba trečioji šalis gavėjo vardu, o MPT informuotų gavėją apie šią pareigą pagal Direktyvos 2007/64/EB 41 ir 42 straipsnius;
- b) gavėjo MPT turi pateikti mokėtojo MPT priedo 3 punkto b papunktyje nurodytus duomenis;
- c) mokėtojo MPT turi pateikti mokėtojui priedo 3 punkto c papunktyje nurodytus duomenis arba leisti jam su jais susipažinti;
- d) mokėtojas turi teisę savo MPT nurodyti:
  - i) nustatyti tam tikrą tiesioginio debeto lėšų surinkimo operacijos sumos limitą arba periodiškumą, arba juos abu;
  - ii) jei sutikime pagal mokėjimo schemą nesuteikiama teisė į lėšų susigrąžinimą, prieš nurašant lėšas iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos, patikrinti kiekvieną tiesioginio debeto operaciją siekiant įsitikinti, kad pateiktos tiesioginio debeto operacijos suma ir operacijos periodiškumas atitinka sutikime nurodytą sumą ir periodiškumą remiantis sutikimo informacija;

- iii) blokuoti bet kokias tiesioginio debeto operacijas mokėtojo mokėjimo sąskaitoje arba blokuoti bet kokias tiesioginio debeto operacijas, susijusias su vienu ar keliais konkrečiais gavėjais, ar leisti atlikti tiesioginio debeto operacijas, inicijuotas tik vieno ar kelių konkrečių gavėjų;

Kai nei mokėtojas, nei gavėjas nėra vartotojai, MPT neprivalo laikytis d punkto i, ii ir iii papunkčių.

Mokėtojo MPT pagal Direktyvos 2007/64/EB 41 ir 42 straipsnius informuoja mokėtoją apie d punkte nurodytas teises.

Atlikdamas pirmą tiesioginio debeto operaciją arba vienkartinę tiesioginio debeto operaciją, taip pat atlikdamas kiekvieną tolesnę tiesioginio debeto operaciją gavėjas savo MPT siunčia sutikimo informaciją, o gavėjo MPT šią sutikimo informaciją perduoda mokėtojo MPT atliekant kiekvieną tiesioginio debeto operaciją.

4. Be 1 dalyje nurodytų reikalavimų, gavėjas, priimančias kredito pervedimus, kai prašoma atlikti kredito pervedimą, praneša savo mokėtojams priedo 1 punkto a papunktyje nurodytą savo mokėjimo sąskaitos identifikatorių ir iki 2014 m. vasario 1 d. nacionalinių mokėjimo operacijų atveju bei iki 2016 m. vasario 1 d. tarptautinių mokėjimo operacijų atveju – savo MPT BIC, tačiau tik tais atvejais, kai tai yra būtina.

5. Prieš atliekant pirmą tiesioginio debeto operaciją mokėtojas pateikia priedo 1 punkto a papunktyje nurodytą savo mokėjimo sąskaitos identifikatorių. Mokėtojo MPT BIC mokėtojas pateikia iki 2014 m. vasario 1 d. nacionalinių mokėjimo operacijų atveju ir iki 2016 m. vasario 1 d. tarptautinių mokėjimo operacijų atveju, tačiau tik tais atvejais, kai tai yra būtina.

6. Jei pagal mokėtojo ir jo MPT bendrąją sutartį teisė į lėšų susigrąžinimą nesuteikiama, mokėtojo MPT, nedarydamas poveikio 3 dalies a punkto ii papunkčio taikymui prieš nurašydamas lėšas iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos, patikrina kiekvieną tiesioginio debeto operaciją siekdamas įsitikinti, kad pateiktos tiesioginio debeto operacijos suma lygi sutikime nurodytai sumai ir atitinka nurodytą periodiškumą, remdamasis sutikimo informacija.

7. Po 2014 m. vasario 1 d. nacionalinių mokėjimo operacijų atveju ir po 2016 m. vasario 1 d. tarptautinių mokėjimo operacijų atveju MPT nereikalauja MPV nurodyti mokėtojo arba gavėjo BIC.

8. Mokėtojo MPT ir gavėjo MPT neima jokių papildomų mokesčių ar kitų rinkliavų už informacijos nuskaitymą siekiant automatiškai gauti sutikimą toms mokėjimo operacijoms, inicijuotoms mokėjimo kortele prekybos vietoje ir kurios baigiasi tiesioginiu debetu, vykdyti.

6 straipsnis

Galutinės datos

1. Ne vėliau kaip 2014 m. vasario 1 d. kredito pervedimų operacijos atliekamos laikantis 5 straipsnio 1, 2 ir 4 dalyse bei priedo 1 ir 2 punktuose nustatytų techninių reikalavimų.

2. Ne vėliau kaip 2014 m. vasario 1 d. tiesioginio debeto operacijos atliekamos laikantis 8 straipsnio 2 ir 3 dalyse ir 5 straipsnio 1, 3, 5, 6 ir 8 dalyse bei priedo 1 ir 3 punktuose nustatytų reikalavimų.

3. Nedarant poveikio 3 straipsnio taikymui, tiesioginio debeto operacijos ne vėliau kaip 2017 m. vasario 1 d. nacionalinių mokėjimo operacijų atveju ir ne vėliau kaip 2012 m. lapkričio 1 d. tarptautinių mokėjimo operacijų atveju atliekamos laikantis 8 straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų.

4. Nacionalinėms mokėjimo operacijoms valstybė narė arba valstybės narės MPT, gavę atitinkamos valstybės narės sutikimą, gali, atsižvelgus į ir įvertinus tos valstybės piliečių pasirengimą ir pasiruošimą, nustatyti ankstesnes datas, nei nurodytosios 1 ir 2 dalyse.

7 straipsnis

Sutikimų galiojimas ir teisė į lėšų susigrąžinimą

1. Visi galiojantys anksčiau nei 2014 vasario 1 d. suteikti sutikimai gavėjui periodiškai nuskaityti lėšas tiesioginio debeto schemoje ir toliau galioja po tos datos ir laikomi sutikimais, kuriuos mokėtojas duoda savo MPT vykdyti periodines tiesioginio debeto operacijas tam gavėjui, laikantis šio reglamento nuostatų, jei nėra nacionalinės teisės aktų ar vartotojų susitarimų dėl tolesnio sutikimų vykdyti tiesioginio debeto operacijas galiojimo.

2. Tie sutikimai užtikrina besąlyginę teisę į lėšų susigrąžinimą ir susigrąžinimą atgaline sugrąžinto mokėjimo data, jei tokie susigrąžinimai numatyti esamo sutikimo sąlygose.

8 straipsnis

Tarptankiniai mokesčiai už tiesioginio debeto operacijas

1. Nedarant poveikio 2 dalies taikymui, tiesioginio debeto operacijoms netaikomas joks DTM už kiekvieną tiesioginio debeto operaciją ar kitas sutartas atlygis, kurio tikslas ar poveikis yra lygiavertis.

2. R operacijoms gali būti taikomas DTM, jei įvykdytos šios sąlygos:

a) susitarimu siekiama veiksmingai priskirti išlaidas atitinkamai MPT arba MPV, dėl kurio atliekama R operacija, kartu atsižvelgiant į operacijos išlaidų egzistavimą, ir užtikrinti, kad iš mokėtojo nebūtų automatiškai imamas mokeskis, o MPT

neapmokestina MPV atitinkamos rūšies R operacijos mokesčiais, kurie viršija MPT patiriamas išlaidas atliekant tokias operacijas;

b) mokesčiai turi būti griežtai grindžiami išlaidomis;

c) mokesčių lygis neturi viršyti faktinių R operacijos tvarkymo išlaidų, kurias patiria panašus veiksmingiausias MPT, kuris yra reprezentatyvi susitarimo šalis tiek operacijų apimties, tiek paslaugų pobūdžio atžvilgiu;

d) taikant mokesčius pagal a, b ir c punktus užkertamas kelias MPT imti iš atitinkamų MPV papildomus mokesčius, susijusius su tais tarpbankiniais mokesčiais dengiamomis išlaidomis;

e) susitarimui nėra jokios praktiškos ir ekonomiškai naudingos alternatyvos, kurią pasirinkus R operacijos būtų tvarkomos taip pat veiksmingai arba dar veiksmingiau už tokią pačią arba mažesnę kainą vartotojams.

Pirmos pastraipos taikymo tikslais, apskaičiuojant R operacijos mokesčius atsižvelgiama tik į tų kategorijų išlaidas, kurios tiesiogiai ir aiškiai susijusios su R operacijos tvarkymu. Tos išlaidos turi būti tiksliai nustatomos. Išlaidų sumos analizė atskirai identifikuojant kiekvieną jų komponentą įtraukiama į susitarimą, kad išlaidas būtų lengva patikrinti ir stebėti.

3. 1 ir 2 dalys *mutatis mutandis* taikomos MPT vienašaliams susitarimams ir MPT tarpusavio dvišaliams susitarimams, kurių tikslas ar poveikis lygiavertis daugiašalio susitarimo tikslui ar poveikiui.

9 straipsnis

Mokėjimų prieinamumas

1. Mokėtojas, kuris atlieka kredito pervedimų operacijas gavėjui, turinčiam mokėjimo sąskaitą Sąjungoje, nenurodo valstybės narės, kurioje turi būti ta mokėjimo sąskaita, jei ta mokėjimo sąskaita yra pasiekama pagal 3 straipsnį.

2. Gavėjas, kuris priima kredito pervedimų operaciją ar naudoja tiesioginį debetą lėšoms iš mokėtojo, turinčio mokėjimo sąskaitą Sąjungoje, surinkti, konkrečiai nenurodo, kurioje valstybėje narėje ta mokėjimo sąskaita turi būti, jei ši mokėjimo sąskaita yra pasiekama pagal 3 straipsnį.

10 straipsnis

Kompetentingos valdžios institucijos

1. Valstybės narės kompetentingomis valdžios institucijomis, atsakingomis už šio reglamento laikymosi užtikrinimą, paskiria valdžios institucijas, įstaigas, kurios yra pripažintos pagal nacionalinę teisę, arba kurias pripažįsta valdžios institucijos, kurioms pagal nacionalinę teisę tuo tikslu suteikti aiškūs įgaliojimai, įskaitant nacionalinius centrinius bankus. Valstybės narės gali kompetentingomis valdžios institucijomis paskirti esamas įstaigas.

2. Valstybės narės ne vėliau kaip 2013 m. vasario 1 d. praneša Komisijai apie pagal 1 dalį paskirtas kompetentingas valdžios institucijas. Jos nedelsdamos praneša Komisijai ir Europos priežiūros institucijai (Europos bankininkystės institucijai) (toliau – EBI) apie visus vėlesnius su tomis valdžios institucijomis susijusius pasikeitimus.

3. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytos kompetentingos valdžios institucijos turėtų visus savo pareigoms atlikti būtinus įgaliojimus. Jeigu klausimams, kuriems taikomas šis reglamentas, spręsti valstybės narės teritorijoje yra daugiau negu viena kompetentinga valdžios institucija, valstybės narės užtikrina glaudų tų valdžios institucijų bendradarbiavimą, kad jos galėtų veiksmingai vykdyti atitinkamas savo pareigas.

4. Kompetentingos valdžios institucijos veiksmingai stebi, kaip MPT laikosi šio reglamento, ir imasi visų priemonių, būtinų tokiam laikymuisi užtikrinti. Jos tarpusavyje bendradarbiauja laikydamosi Direktyvos 2007/64/EB 24 straipsnio ir Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnio.

11 straipsnis

Sankcijos

1. Ne vėliau kaip 2013 m. vasario 1 d. valstybės narės nustato sankcijų, taikomų pažeidus šį reglamentą, taisykles ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad šios sankcijos būtų taikomos. Tokios sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Valstybės narės praneša apie tas taisykles ir priemones Komisijai ne vėliau kaip 2013 m. rugpjūčio 1 d. ir nedelsdamos praneša jai apie visus vėlesnius joms įtakos turinčius pakeitimus.

2. 1 dalyje nurodytos sankcijos netaikomos vartotojams.

12 straipsnis

Neteisminio skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo procedūros

1. Valstybės narės nustato tinkamas ir veiksmingas neteisminio skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo procedūras MPV ir jų MPT ginčams dėl pagal šį reglamentą atsirandančių teisių ir pareigų spręsti. Tais tikslais valstybės narės paskiria esamas įstaigas arba, prireikus, įsteigia naujas įstaigas.

2. Valstybės narės praneša Komisijai apie 1 dalyje nurodytas įstaigas ne vėliau kaip 2013 m. vasario 1 d. Jos nedelsdamos praneša Komisijai apie visus vėlesnius su tomis įstaigomis susijusius pasikeitimus.

3. Valstybės narės gali nustatyti, kad šis straipsnis taikomas tik MPV, kurie yra vartotojai, ar tik tiems MPV, kurie yra vartotojai ir mikroįmonės. Apie visas tokias nuostatas valstybės narės informuoja Komisiją ne vėliau kaip 2013 m. rugpjūčio 1 d.

13 straipsnis

Įgaliojimų suteikimas

Komisijai pagal 14 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl priedo dalinio pakeitimo siekiant atsižvelgti į technikos pažangą ir pokyčius rinkoje.

14 straipsnis

Naudojimasis įgaliojimais

1. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus laikantis šiame straipsnyje nustatytų sąlygų.

2. 13 straipsnyje nurodyti įgaliojimai Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2012 m. kovo 31 d. Komisija parengia ataskaitą dėl įgaliojimų suteikimo likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos. Įgaliojimų suteikimas automatiškai pratęsiamas tokios pačios trukmės laikotarpiais, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 13 straipsnyje nurodytų įgaliojimų suteikimą. Sprendimu dėl atšaukimo nutraukiamas tame sprendime nurodytų įgaliojimų suteikimas. Jis įsigalioja kitą dieną po sprendimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų teisėtumui.

4. Kai tik Komisija priima deleguotąjį aktą, apie tai ji tuo pačiu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 13 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuomet, jeigu per trijų mėnesių laikotarpį nuo pranešimo apie jį Europos Parlamentui ir Tarybai dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškė prieštaravimų, arba jeigu iki to laikotarpio pabaigos tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba pranešė Komisijai, kad jie nepareiškė prieštaravimų. Europos Parlamento ar Tarybos iniciatyva tas laikotarpis pratęsiamas trimis mėnesiais.

15 straipsnis

Peržiūra

Ne vėliau kaip 2017 m. vasario 1 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui, ECB ir EBI ataskaitą dėl šio reglamento taikymo, prireikus – kartu su pasiūlymu.

16 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Nukrypstant nuo 6 straipsnio 1 ir 2 dalių valstybės narės iki 2016 m. vasario 1 d. gali leisti MPT teikti nacionalinių mokėjimo operacijų konversijos paslaugas MPV, taip suteikiant MPV, kurie yra vartotojai, galimybę toliau naudoti BBAN vietoj

priedo 1 punkto a papunktyje nurodyto mokėjimo sąskaitos identifikatoriaus, jei užtikrinama sistemų sąveika techniškai ir saugiai konvertuojant mokėtojo ir gavėjo BBAN į atitinkamą mokėjimo sąskaitos identifikatorių, kaip nurodyta priedo 1 punkto a papunktyje. Tas mokėjimo sąskaitos identifikatorius pateikiamas inicijuojančiam MPV prieš mokėjimo vykdymą. Tokiu atveju MPT netaiko MPV papildomų mokesčių ar kitų rinkliavų, tiesiogiai ar netiesiogiai susijusių su tomis konversijos paslaugomis.

2. MPT, teikiantys mokėjimo paslaugas eurais ir esantys valstybėje narėje, kurios valiuta nėra euro, teikdami mokėjimo paslaugas eurais 3 straipsnį įgyvendina ne vėliau kaip 2016 m. spalio 31 d. Vis dėlto, jei tokioje valstybėje narėje anksčiau nei 2015 m. spalio 31 d. įvedamas euro kaip tos valstybės valiuta, MPT, esantys toje valstybėje narėje, įgyvendina 3 straipsnį per vienerius metus nuo tos dienos, kai atitinkama valstybė narė prisijungė prie euro zonos.

3. Valstybės narės gali leisti savo kompetentingoms valdžios institucijoms iki 2016 m. vasario 1 d. netaikyti visų arba kai kurių 6 straipsnio 1 ir 2 dalyse išdėstytų reikalavimų kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijoms, kurių bendra rinkos dalis, remiantis oficialia ECB kasmet skelbiama mokėjimų statistika, sudaro mažiau nei 10 % viso kredito pervedimų ar tiesioginio debeto operacijų skaičiaus toje valstybėje narėje.

4. Valstybės narės gali leisti savo kompetentingoms valdžios institucijoms iki 2016 m. vasario 1 d. netaikyti visų arba kai kurių 6 straipsnio 1 ir 2 dalyse išdėstytų reikalavimų toms mokėjimo operacijoms, kurios vykdomos naudojant mokėjimo kortelę prekybos vietoje ir kurios baigiasi tiesioginiu debetu iš BBAN arba IBAN identifikuojamos mokėjimo sąskaitos arba į ją.

5. Nukrypstant nuo 6 straipsnio 1 ir 2 dalių valstybės narės iki 2016 m. vasario 1 d. gali leisti savo kompetentingoms valdžios institucijoms netaikyti konkretaus 5 straipsnio 1 dalies d punkte nustatyto reikalavimo MPV, kurie inicijuoja ar priima atskirus kredito pervedimus ar vykdo tiesioginio debeto operacijas, kurios siunčiamos sugrupuotos, naudoti priedo 1 punkto b papunktyje nurodytus pranešimo formatus. Nepaisant galimos išimties, MPT turi laikytis 5 straipsnio 1 dalies d punkte nustatytų reikalavimų, kai MPV prašo tokios paslaugos.

6. Nukrypstant nuo 6 straipsnio 1 ir 2 dalių valstybės narės iki 2016 m. vasario 1 d. gali laikinai netaikyti 5 straipsnio 4, 5 ir 7 dalyse nustatytų reikalavimų, susijusių su BIC pateikimu vykdant nacionalines mokėjimo operacijas.

7. Jei valstybė narė ketina pasinaudoti 1, 3, 4, 5 ar 6 dalyse nustatytomis išimtimis, ta valstybė narė atitinkamai ne vėliau kaip 2013 m. vasario 1 d. praneša Komisijai ir vėliau leidžia

savo kompetentingoms valdžios institucijoms prireikus netaikyti visų arba kai kurių 5 straipsnyje, 6 straipsnio 1 dalyje ar 2 dalyje ir priede nurodytų reikalavimų atitinkamose dalyse ar pastraipose minimoms mokėjimo operacijoms šios išimties laikotarpio neviršijantį laikotarpį. Valstybės narės apie mokėjimo operacijas, kurioms taikoma išimtis, ir visus vėlesnius pakeitimus praneša Komisijai.

8. Valstybėje narėje, kurios valiuta nėra euro, esantys MPT ir joje mokėjimo paslaugas naudojantys MPV ne vėliau kaip 2016 m. spalio 31 d. turi atitikti 4 ir 5 straipsnių reikalavimus. Valstybės narės, kurios valiuta nėra euro, mažmeninių mokėjimo sistemų operatoriai 4 straipsnio 2 dalies reikalavimus įgyvendina ne vėliau kaip 2016 m. spalio 31 d.

Vis dėlto, jei anksčiau nei 2015 m. spalio 31 d. bet kurioje tokioje valstybėje narėje įvedamas euro, MPT ar ten, kur yra susiję mažmeninių mokėjimo sistemų operatoriai, ir MPV, kurie toje valstybėje narėje naudojami mokėjimo paslaugomis, atitinkamas nuostatas įgyvendina per vienerius metus nuo tos dienos, kai atitinkama valstybė narė prisijungė prie euro zonos, tačiau ne anksčiau atitinkamos dienos, numatytos valstybėms narėms, kurių valiuta yra euro 2012 m. kovo 31 d.

17 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 924/2009 pakeitimai

Reglamentas (EB) Nr. 924/2009 iš dalies keičiamas taip:

1. 2 straipsnio 10 punktą pakeičiamas taip:

„10. lėšos – banknotai ir monetos, pinigai sąskaitoje ir elektroniniai pinigai, kaip apibrėžta 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros (*) 2 straipsnio 2 dalyje.

(*) OL L 267, 2009 10 10, p. 7.“;

2. 3 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Mokėjimo paslaugų teikėjas už tarptautinius mokėjimus iš mokėjimo paslaugų vartotojo ima tokį patį atlyginimą, kokį tas mokėjimo paslaugų teikėjas imtų iš mokėjimo paslaugų vartotojų už tos pačios vertės atitinkamus nacionalinius mokėjimus ta pačia valiuta.“;

3. 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis išbraukiama;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Be 3 straipsnio 1 dalyje minimo atlyginimo, mokėjimo paslaugų teikėjas gali imti papildomą atlyginimą iš mokėjimo paslaugų vartotojo, kai tas vartotojas nurodydamas mokėjimo paslaugų teikėjui atlikti tarptautinį mokėjimą nepateikia mokėjimo sąskaitos kitoje valstybėje narėje IBAN ir, jei reikia, susijusio BIC mokėjimo sąskaitai kitoje valstybėje narėje pagal 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 260/2012, kuriuo nustatomi kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų eurais techniniai ir komerciniai reikalavimai ir iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 924/2009 (*). Tas atlyginimas turi būti pagrįstas ir atitikti išlaidas. Dėl to atlyginimo susitaria mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas. Mokėjimo paslaugų teikėjas iš anksto, iki mokėjimo paslaugų vartotojo įsipareigojimo pagal tokį susitarimą, informuoja mokėjimo paslaugų vartotoją apie papildomo atlyginimo dydį.

(*) OL L 94, 2012 3 30, p. 22.“;

4. 5 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2012 m. kovo 14 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkas
N. WAMMEN

„1. Nuo 2016 m. vasario 1 d. valstybės narės panaikina nacionalinės teisės aktuose įtvirtintas mokėjimo paslaugų teikėjų pareigas teikti atsiskaitymais grindžiamus mokėjimų balanso statistinius duomenis, susijusius su jų klientų mokėjimo operacijomis.“;

5. 7 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalyje data „2012 m. lapkričio 1 d.“ pakeičiama „2017 m. vasario 1 d.“;

b) 2 dalyje data „2012 m. lapkričio 1 d.“ pakeičiama „2017 m. vasario 1 d.“;

c) 3 dalyje data „2012 m. lapkričio 1 d.“ pakeičiama „2017 m. vasario 1 d.“;

6. 8 straipsnis išbraukiamas.

18 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

PRIEDAS

TECHNINIAI REIKALAVIMAI (5 STRAIPSNIS)

1. Be pagrindinių reikalavimų, nustatytų 5 straipsnyje, toliau pateikti techniniai reikalavimai taikomi kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijoms:
  - a) 5 straipsnio 1 dalies a ir c punktuose nurodytas mokėjimo sąskaitos identifikatorius turi būti IBAN.
  - b) 5 straipsnio 1 dalies b ir d punktuose nurodytas pranešimo formato standartas turi būti ISO 20022 XML standartas.
  - c) Mokėjimo paskirties duomenų lauke turi būti leidžiama įrašyti 140 ženklų. Pagal mokėjimo schemas gali būti leidžiama įrašyti daugiau ženklų, išskyrus atvejus, kai informacijai perduoti naudojamas prietaisas turi su perduodamų ženklų skaičiumi susijusių techninio pobūdžio apribojimų – tokiu atveju taikomas šis techninio pobūdžio apribojimas.
  - d) MPT mokėjimo grandinėje turi perduoti visą nepakeistą mokėjimo paskirties informaciją ir visus kitus duomenų elementus, pateikiamus pagal šio priedo 2 ir 3 punktus.
  - e) Kai reikalaujami duomenys įgyja elektroninę formą, visoje mokėjimo grandinėje turi būti užtikrinamas visiškai automatinis elektroninis mokėjimo operacijų vykdymas visuose proceso etapuose (nuo pradžios iki pabaigos nenutrūkstamas apdorojimas), suteikiant galimybę visą mokėjimo procesą atlikti elektroniniu būdu be pakartotinių ar rankinių veiksmų. Kai įmanoma, tai taip pat turi būti taikoma kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų tvarkymui išimties tvarka.
  - f) Pagal mokėjimo schemas neturi būti nustatoma jokia minimali kredito pervedimų ir tiesioginio debeto mokėjimo operacijų suma, bet nereikalaujama vykdyti mokėjimo operacijų, kurių suma lygi nuliui.
  - g) Mokėjimo schemas neprivalo atlikti kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų, kurių suma viršija 999 999 999,99 EUR.
2. Be 1 punkte nurodytų reikalavimų, kredito pervedimams taikomi šie reikalavimai:
  - a) 5 straipsnio 2 dalies a punkte nurodyti duomenų elementai yra šie:
    - i) mokėtojo vardas ir pavardė (pavadinimas) ir (arba) mokėtojo mokėjimo sąskaitos IBAN;
    - ii) kredito pervedimo suma;
    - iii) gavėjo mokėjimo sąskaitos IBAN;
    - iv) jei yra, gavėjo vardas ir pavardė (pavadinimas);
    - v) bet kokia mokėjimo paskirties informacija.
  - b) 5 straipsnio 2 dalies b punkte nurodyti duomenų elementai yra šie:
    - i) mokėtojo vardas ir pavardė (pavadinimas);
    - ii) mokėtojo mokėjimo sąskaitos IBAN;
    - iii) kredito pervedimo suma;
    - iv) gavėjo mokėjimo sąskaitos IBAN;
    - v) bet kokia mokėjimo paskirties informacija;
    - vi) bet kuris gavėjo identifikavimo kodas;
    - vii) galutinio gavėjo vardas ir pavardė (pavadinimas);
    - viii) kredito pervedimo paskirtis;
    - ix) kredito pervedimo paskirties kategorija.
  - c) Mokėtojo MPT gavėjo MPT papildomai pateikia šiuos privalomus duomenų elementus:
    - i) mokėtojo MPT BIC (jei MPT, susiję su mokėjimo operacija, nesusitaria kitaip);

- ii) gavėjo MPT BIC (jei MPT, susiję su mokėjimo operacija, nesusitaria kitaip);
  - iii) mokėjimo schemos identifikavimo kodą;
  - iv) su kredito pervedimu susijusią atsiskaitymo datą;
  - v) mokėtojo MPT kredito pervedimo pranešimo nuorodos numerį.
- d) 5 straipsnio 2 dalies c punkte nurodyti duomenų elementai yra šie:
- i) mokėtojo vardas ir pavardė (pavadinimas);
  - ii) kredito pervedimo suma;
  - iii) bet kokia mokėjimo paskirties informacija.
3. Be 1 punkte nurodytų reikalavimų, tiesioginiams debetams taikomi šie reikalavimai:
- a) 5 straipsnio 3 dalies a punkto i papunktyje nurodyti duomenų elementai yra šie:
- i) tiesioginio debeto rūšis (pasikartojantis, vienkartinis, pirmas, paskutinis ar atšaukiamas);
  - ii) gavėjo vardas ir pavardė (pavadinimas);
  - iii) gavėjo mokėjimo sąskaitos, į kurią turi būti įskaitomos lėšos, IBAN;
  - iv) jei yra, mokėtojo vardas ir pavardė (pavadinimas);
  - v) mokėtojo mokėjimo sąskaitos, iš kurios turi būti nurašomos lėšos, IBAN;
  - vi) unikalus sutikimo identifikavimo numeris;
  - vii) jei mokėtojo sutikimas išduotas po 2012 m. kovo 31 d., sutikimo pasirašymo data;
  - viii) lėšų surinkimo suma;
  - ix) jei sutikimą perima kitas gavėjas, nei tas, kuris suteikė sutikimą, unikalus sutikimo identifikavimo numeris, suteiktas pradinio gavėjo, kuris suteikė sutikimą;
  - x) gavėjo identifikatorius;
  - xi) jei sutikimą perima kitas gavėjas, o ne tas, kuris inicijavo sutikimą, pradinio gavėjo, kuris inicijavo sutikimą, identifikatorius;
  - xii) gavėjo mokėjimo paskirties informacija, teikiama mokėtojui;
  - xiii) lėšų surinkimo paskirtis;
  - xiv) lėšų surinkimo paskirties kategorija.
- b) 5 straipsnio 3 dalies b punkte nurodyti duomenų elementai yra šie:
- i) gavėjo MPT BIC (jei MPT, susiję su mokėjimo operacija, nesusitaria kitaip);
  - ii) mokėtojo MPT BIC (jei MPT, susiję su mokėjimo operacija, nesusitaria kitaip);
  - iii) pradinio mokėtojo vardas ir pavardė (pavadinimas) (jei nurodyta elektronine forma pateiktame sutikime);
  - iv) pradinio mokėtojo identifikavimo kodas (jei nurodyta elektronine forma pateiktame sutikime);
  - v) galutinio gavėjo vardas ir pavardė (pavadinimas) (jei nurodyta elektronine forma pateiktame sutikime),
  - vi) galutinio gavėjo identifikavimo kodas (jei nurodyta elektronine forma pateiktame sutikime);
  - vii) mokėjimo schemos identifikavimo kodas;
  - viii) su lėšų surinkimu susijusi atsiskaitymo data;
  - ix) gavėjo MPT nuoroda, leidžianti atpažinti lėšų surinkimo operaciją;

- x) sutikimo rūšis;
  - xi) tiesioginio debeto rūšis (pasikartojantis, vienkartinis, pirmas, paskutinis ar atšaukiamas);
  - xii) gavėjo vardas ir pavardė (pavadinimas);
  - xiii) gavėjo mokėjimo sąskaitos, į kurią turi būti įskaitomos lėšos, IBAN;
  - xiv) jei yra, mokėtojo vardas ir pavardė (pavadinimas);
  - xv) mokėtojo mokėjimo sąskaitos, iš kurios turi būti nurašomos lėšos, IBAN;
  - xvi) unikalus sutikimo identifikavimo numeris;
  - xvii) sutikimo pasirašymo data, jei mokėtojas davė sutikimą po 2012 m. kovo 31 d.;
  - xviii) lėšų surinkimo suma;
  - xix) unikalus sutikimo identifikavimo numeris, pateiktas pradinio gavėjo, kuris suteikė sutikimą (jei sutikimą perima kitas gavėjas, nei tas, kuris suteikė sutikimą);
  - xx) gavėjo identifikatorius;
  - xxi) pradinio gavėjo, kuris inicijavo sutikimą (jei sutikimą perima kitas gavėjas, o ne tas, kuris inicijavo sutikimą), identifikatorius;
  - xxii) gavėjo mokėjimo paskirties informacija, teikiama mokėtojui.
- c) 5 straipsnio 3 dalies c punkte nurodyti duomenų elementai yra šie:
- i) unikalus sutikimo identifikavimo numeris;
  - ii) gavėjo identifikatorius;
  - iii) gavėjo vardas ir pavardė (pavadinimas);
  - iv) lėšų surinkimo suma;
  - v) bet kokia mokėjimo paskirties informacija;
  - vi) mokėjimo schemos identifikavimo kodas.
-

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 261/2012

2012 m. kovo 14 d.

kuriuo iš dalies keičiamos Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 nuostatos, susijusios su sutartiniais santykiais pieno ir pieno produktų sektoriuje

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 42 straipsnio pirmą pastraipą ir 43 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

perdavus teisėkūros procedūra priimamo akto projektą nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

(1) nuosekliai įgyvendinamomis bendro pieno ir pieno produktų rinkos organizavimo reformomis, kurios dabar įtrauktos į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas („Bendrą bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentą“) ⁽⁴⁾, buvo siekiama užtikrinti orientavimą į rinką, t. y. sudaryti sąlygas, kad priimdami sprendimus dėl to, ką ir kiek auginti, ūkininkai atsižvelgtų į kainų pokyčius, jog būtų padidintas pieno produktų sektoriaus konkurencingumas ir tvarumas prekybos globalizacijos sąlygomis. Todėl priėmus 2009 m. sausio 19 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 72/2009 dėl bendros žemės ūkio politikos pakeitimų, iš dalies keičiantį reglamentus (EB) Nr. 247/2006, (EB) Nr. 320/2006, (EB) Nr. 1405/2006, (EB) Nr. 1234/2007, (EB) Nr. 3/2008 ir (EB) Nr. 479/2008 bei panaikinantį reglamentus (EEB) Nr. 1883/78, (EEB) Nr. 1254/89, (EEB) Nr. 2247/89, (EEB) Nr. 2055/93, (EB) Nr. 1868/94, (EB) Nr. 2596/97, (EB) Nr. 1182/2005 ir (EB) Nr. 315/2007 ⁽⁵⁾ (2008–2009 m. BŽŪP patikrinimu pagrįsta reforma) buvo nuspręsta kvotas didinti palaipsniui, siekiant sklandžiai pereiti prie pieno kvotų sistemos panaikinimo ne vėliau kaip 2015 m.;

(2) laikotarpiu nuo 2007 m. iki 2009 m. pieno ir pieno produktų sektoriaus rinkose susiklostė išskirtinės sąlygos, dėl kurių galiausiai 2008–2009 m. įvyko kainų griūtis. Iš pradžių Okeanijoje susidarė ekstremalios oro sąlygos, todėl labai sumažėjo produkcijos lygis ir atitinkamai greitai ir labai išaugo jų kainos. Nors pasaulio produkcijos lygis buvo pradėjęs stabilizuotis, o kainos – grįžti į įprastą lygį, tačiau po to prasidėjusi finansų ir ekonomikos krizė neigiamai paveikė Sąjungos pieno gamintojus ir lėmė didesnius kainų svyravimus. Dėl didesnių prekių kainų labai išaugo pašarų kainos ir kitos gamybos sąnaudos, įskaitant energijos kainas. Todėl dėl paklausos, įskaitant pieno ir pieno produktų paklausą, visame pasaulyje, taip pat ir Sąjungoje, sumažėjimo tuo metu, kai Sąjungoje gamybos lygis liko nepakitęs, Sąjungos kainos smarkiai krito iki apatinio minimalios apsaugos lygio. Labai sumažėjus pieno produktų kainoms, pieno kainos nevisiškai atsispindėjo vartotojų lygiu, todėl daugumoje šalių daugumos pieno ir pieno produktų vartotojų grandies sektorių bendroji pelno marža padidėjo, mažos produktų kainos nepadarė poveikio šių produktų paklausai, atitinkamai kainų grįžimas į įprastą lygį sulėtėjo, o mažos kainos labiau atsiliepė pieno gamintojams, dėl to daugelio jų gyvavimui iškilo didelis pavojus;

(3) reaguojant į šią sudėtingą padėtį pieno rinkoje, 2009 m. spalio mėn. buvo įkurta Aukšto lygio ekspertų grupė pieno klausimais (toliau – ALG) siekiant aptarti vidutinio laikotarpio ir ilgalaikius sprendimus pieno ir pieno produktų sektoriuje, kurie, atsižvelgiant į tai, kad 2015 m. pieno kvotų sistema nustos galioti, padėtų stabilizuoti rinką ir pieno gamintojų pajamas, taip pat didinti skaidrumą šiame sektoriuje;

(4) ALG gavo didžiųjų Europos pieno tiekimo grandinės suinteresuotųjų subjektų grupių, atstovaujančių ūkininkams, pieno perdirbimo įmonėms, pieno prekyautojams, mažmenininkams ir vartotojams, atsiliepiamų žodžiu ir raštu. Be to, savo nuomonę ALG pateikė kvietiniai moksliniai ekspertai, trečiųjų šalių atstovai, nacionalinės konkurencijos institucijos ir Komisijos tarnybos. Be to, 2010 m. kovo 26 d. buvo surengta pieno sektoriaus suinteresuotųjų subjektų konferencija; joje savo nuomonę galėjo pareikšti įvairių tiekimo grandinės šalių atstovai. 2010 m. birželio 15 d. ALG pateikė ataskaitą. Šioje ataskaitoje išnagrinėta dabartinė padėtis pieno sektoriuje ir pateikta keletas rekomendacijų, kuriose daugiausia dėmesio buvo skiriama sutartiniais santykiams, gamintojų derybinei galiai, tarpprofesinėms ir (arba) tarpšakinėms organizacijoms, skaidrumui (įskaitant tolesnį Europos kainų stebėsenos priemonės kūrimą), rinkos priemonėms ir perspektyvoms, prekybos standartams, kilmės ženklinimui bei naujovėms ir moksliniams tyrimams. Pirmiausia šiuo reglamentu sprendžiami pirmi keturi klausimai;

⁽¹⁾ OL C 218, 2011 7 23, p. 110.

⁽²⁾ OL C 192, 2011 7 1, p. 36.

⁽³⁾ 2012 m. vasario 15 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2012 m. vasario 28 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 30, 2009 1 31, p. 1.

- (5) ALG pažymėjo, kad tarp valstybių narių pieno gamybos ir perdirbimo sektorių yra labai daug skirtumų. Be to, atskirose valstybėse narėse labai skiriasi padėtis, susijusi su operatoriais ir operatorių rūšimis. Tačiau daugeliu atvejų tiekėjų koncentracija yra maža, todėl tiekimo grandinėje sutrinka ūkininkų ir pieninių derybinės galios pusiausvyra. Dėl šios sutrikusios pusiausvyros gali kilti nesąžininga komercinė veikla; pavyzdžiui, ūkininkai, pristatydami pieną, gali nežinoti jo kainos, nes dažnai pieninės kainą nustato daug vėliau, remdamosi pridėtinės vertės kriterijais, kurių ūkininkai negali kontroliuoti;
- (6) taigi egzistuoja kainų, visų pirma supirkimo kainų, kurių lygis paprastai nekinta pagal augančias gamybos išlaidas, derinimo grandinėje problema. Priešingai, 2009 m. pieno tiekimas nebuvo skubiai koreguojamas atsižvelgiant į mažesnę paklausą. Iš tiesų kai kuriose didelėse valstybėse narėse gamintojose ūkininkai reagavo į sumažėjusias kainas gamindami daugiau nei ankstesniais metais. Vis didesnė pridėtinės vertės dalis tenka paskutiniams pieno grandinės sektoriams, visų pirma pieninėms bei mažmeniniams prekybininkams, o galutinė kaina vartotojui neatspindi pieno gamintojams sumokėtos kainos. Visi pieno grandinės subjektai turėtų būti skatinami bendradarbiauti siekiant išspręsti šią sutrikusios pusiausvyros problemą;
- (7) pieninių atveju pieno kiekis, kuris joms pristatomas per sezoną, ne visada gerai suplanuojamas. Netgi pieno kooperatyvų (kurie priklauso ūkininkams, turintiems perdirbimo infrastruktūrą, kuriose perdirbama 58 % Sąjungos žalio pieno) atveju potencialiai nepavyksta pritaikyti pasiūlą prie paklausos: ūkininkai priversti visą savo pieną pateikti savo kooperatyvui, o kooperatyvas visą tą pieną privalo priimti;
- (8) oficialios rašytinės sutartys, kuriose yra pagrindiniai elementai, sudarytos prieš pristatymą, nėra plačiai naudojamos. Vis dėlto tokios sutartys gali padėti didinti pieno grandinės subjektų atsakomybę ir geriau suprasti poreikį tam, kad būtų geriau atsižvelgta į rinkos signalus, geriau suderintos kainos grandinėje, pritaikyta pasiūla prie paklausos ir padėta išvengti tam tikros nesąžiningos komercinės veiklos;
- (9) atsižvelgdamos į tai, kad tokioms sutartims taikytinų Sąjungos teisės aktų nėra priimta, valstybės narės savo sutarčių teisės sistemose gali nustatyti, kad tokios sutartys yra privalomos, su sąlyga, kad būtų laikomasi Sąjungos teisės, visų pirma reikalavimo užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą ir bendrą rinkos organizavimą. Atsižvelgiant į skirtingą padėtį Sąjungoje sutarčių srityje ir siekiant užtikrinti subsidiarumą, tokio klausimo sprendimas turėtų būti paliktas spręsti valstybėms narėms. Vienodos sąlygos turėtų būti taikomos visam atitinkamoje teritorijoje pristatomam žaliajam pienui. Todėl, jei valstybė narė nusprendžia, kad visam žaliajam pienui, kurį jos teritorijoje ūkininkas pristato perdirbimo įmonei, turi būti taikoma rašytinė šalių sutartis, ši pareiga taip pat turėtų būti taikoma iš kitų valstybių narių tiekiamam žaliajam pienui, bet ji neprivalo būti taikoma pristatymams į kitas valstybes nares. Vadovaujantis subsidiarumo principu valstybės narės turėtų galėti nuspręsti, ar reikalauti, kad pirmasis supirkejas ūkininkui pateiktų rašytinį pasiūlymą dėl tokios sutarties sudarymo;
- (10) siekiant užtikrinti būtiniausius tokių sutarčių standartus, gerą vidaus rinkos veikimą ir bendro rinkos organizavimo funkcionavimą, kai kurios tokių sutarčių taikymo sąlygos turėtų būti nustatytos Sąjungos lygiu. Tačiau dėl visų tokių pagrindinių sąlygų turėtų būti deramasi laisvai. Vis dėlto, siekiant sustiprinti pieno rinkos stabilumą ir realizavimo rinką pieno gamintojams tam tikrose valstybėse narėse, kuriose dažnai naudojamos labai trumpos trukmės sutartys, valstybėms narėms tokiose sutartyse ir (arba) pasiūlymuose sudaryti tokias sutartis turėtų būti leidžiama nustatyti minimalią sutarties galiojimo trukmę. Vis dėlto tokia minimali galiojimo trukmė turėtų būti nustatoma tik pirmųjų supirkėjų ir pieno gamintojų sudarytose sutartyse arba pirmųjų supirkėjų pasiūlymuose pieno gamintojams sudaryti sutartis. Be to, tai neturėtų pakenkti tinkamam vidaus rinkos veikimui ir pieno gamintojai turėtų turėti galimybę laisvai pasirinkti netaikyti tokios minimalios galiojimo trukmės arba jos atsisakyti. Svarbu, kad viena iš pagrindinių sąlygų būtų ta, kad už pristatymą mokėtina kaina susitariančių šalių pasirinkimu sutartyje galėtų būti nustatyta kaip nekintama kaina arba kaip kaina, kintanti pagal apibrėžtus veiksnius, pristatyto žalio pieno kiekį, taip pat jo kokybę ar sudėtį, neatmetant galimybės nekintamą kainą už tam tikrą kiekį derinti su apskaičiuota kaina už papildomą žalio pieno, pristatyto pagal vieną sutartį, kiekį;
- (11) pieno kooperatyvams, kurių įstatuose arba jais grindžiamose taisyklėse ir sprendimuose yra nuostatų, kurių poveikis panašus į pagrindines sutarčių sąlygas, nustatytas šiame reglamente, paprastinimo sumetimais neturėtų būti taikomas reikalavimas sudaryti rašytinę sutartį;
- (12) siekiant padidinti pirmiau minėta sutartimi pagrįstos sistemos veiksmingumą, kai iš ūkininkų pieną paima ir perdirbimo įmonės pristato tarpininkai, valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė taikyti tokią sistemą taip pat ir tarpininkams;

- (13) Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 42 straipsnyje numatyta, kad Sąjungos konkurencijos taisyklės žemės ūkio produktų gamybai ir prekybai taikomos tik tokiu mastu, kokį nustato Europos Parlamentas ir Taryba, laikydamiesi SESV 43 straipsnio 2 dalies, kurioje numatyta nustatyti bendrą žemės ūkio produktų rinkų organizavimą;
- (14) siekiant užtikrinti gyvybingą gamybos plėtrą ir tinkamą pieno ūkininkų gyvenimo lygį, turėtų būti padidinta jų derybinė galia pieno perdirbimo įmonių atžvilgiu, dėl to pridėtinė vertė tiekimo grandinėje būtų tinkamiau paskirstyta. Todėl siekiant įgyvendinti šiuos bendros žemės ūkio politikos tikslus, pagal SESV 42 straipsnį ir 43 straipsnio 2 dalį turėtų būti priimta nuostata, kad tik iš pieno ūkininkų ar jų asociacijų sudarytos gamintojų organizacijos bendrai galėtų su pieninėmis derėtis dėl visai jų narių produkcijai ar jos daliai taikytinų sutarčių sąlygų, įskaitant kainas. Ta nuostata turėtų galėti pasinaudoti tik tos gamintojų organizacijos, kurios siekia būti ir yra pripažintos pagal Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 122 straipsnį. Be to, ta nuostata neturėtų būti taikoma pripažintoms gamintojų organizacijoms, įskaitant kooperatyvus, perdirbančioms visą savo narių pagamintą žalią pieną, nes nekyla problemų dėl žalio pieno pristatymo kitiems perdirbėjams. Be to, turėtų būti priimta nuostata, numatanti galimybę esamas gamintojų organizacijas, pripažintas pagal nacionalinę teisę, pripažinti *de facto* pagal šį reglamentą;
- (15) siekiant nepakenkti veiksmingam kooperatyvų veikimui ir siekiant aiškumo, reikėtų nurodyti, kad tuomet, kai ūkininko narystė kooperatyve apima pareigą viso ūkininko pagaminto pieno arba jo dalies atžvilgiu pristatyti žalią pieną, kurios sąlygos yra nustatytos kooperatyvo įstatuose arba jais grindžiamose taisyklėse ir sprendimuose, dėl tų sąlygų neturėtų būti deramasi per gamintojų organizaciją;
- (16) be to, siekiant išsaugoti veiksmingą konkurenciją pieno rinkoje, šiai galimybei turėtų būti taikomi atitinkami apribojimai, išreikšti Sąjungos gamybos ir bet kurios valstybės narės, su kuria susijusios tokios derybos, gamybos procentine dalimi. Apribojimas, išreikštas nacionalinės gamybos procentine dalimi, visų pirma turėtų būti taikomas valstybėje narėje gamintojoje arba kiekvienoje iš valstybių narių gamintojų pagaminto žalio pieno kiekiui. Toks pat procentine dalimi išreikštas apribojimas taip pat turėtų būti taikomas žalio pieno, pristatomo į kurią nors konkrečią paskirties valstybę narę, kiekiui;
- (17) atsižvelgiant į saugomų kilmės vietos nuorodų (toliau – SKVN) ir saugomų geografinių nuorodų (toliau – SGN) svarbą, ypač pažeidžiamose kaimo vietovėse, ir siekiant užtikrinti pridėtinę vertę bei išsaugoti produktų, ypač sūrių su SKVN ir SGN, kokybę bei dėl to, kad pieno kvotų sistema nustos galioti, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama taikyti taisykles, kuriomis būtų reguliuojamas tokio sūrio tiekimas apibrėžtoje geografinėje vietoje. Šios taisyklės turėtų būti taikomos visai atitinkamo sūrio gamybai ir jas nustatyti turėtų paprašyti tarpšakinė organizacija, gamintojų organizacija ar grupė, kaip apibrėžta 2006 m. kovo 20 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 510/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos⁽¹⁾. Tokį prašymą turėtų paremti didžioji pieno gamintojų, kurie pagamina didžiąją dalį šiam sūriui naudojamo pieno kiekio, dauguma, o tarpšakinių organizacijų ir grupių atveju – didžioji sūrio gamintojų, pagaminančių didžiąją to sūrio dalį, dauguma. Be to, tos taisyklės turėtų būti nustatomos pagal griežtas sąlygas, ypač siekiant išvengti pakenkti prekybai produktais kitose rinkose ir apsaugoti mažumų teises. Valstybės narės turėtų nedelsdamos paskelbti priimtas taisykles ir pranešti apie jas Komisijai, užtikrinti nuolatinius patikrinimus ir panaikinti taisykles, jei nesilaikoma reikalavimų;
- (18) Sąjungos lygiu buvo nustatytos tam tikrų sektorių tarpšakinėms organizacijoms taikomos taisyklės. Tos organizacijos gali būti naudingos siekiant užtikrinti tiekimo grandinės šalių dialogą, taip pat skatinti geriausių patirtį ir rinkos skaidrumą. Tokios taisyklės, taip pat nuostatos, kuriomis išaiškinama tokių organizacijų padėtis pagal konkurencijos teisę, turėtų būti taip pat taikomos pieno ir pieno produktų sektoriui su sąlyga, kad tų organizacijų taisyklės neiškreipia konkurencijos ar vidaus rinkos ir netrukdo sklandžiam bendros žemės ūkio rinkos organizavimui. Valstybės narės turėtų skatinti visus susijusius subjektus dalyvauti tarpšakinių organizacijų veikloje;
- (19) kad Komisija galėtų stebėti pokyčius rinkoje, ji turi laiku gauti informaciją apie pristatyto žalio pieno kiekį. Todėl turėtų būti nustatyta, kad pirmasis supirkėjas reguliariai perduoda tokią informaciją valstybėms narėms ir kad valstybė narė apie tai praneša Komisijai;
- (20) Komisijai taip pat reikalingi valstybių narių pranešimai apie derybas dėl sutarčių sudarymo, gamintojų organizacijų ir jų asociacijų bei tarpšakinių organizacijų pripažinimą, taip pat sutartinius santykius pieno ir pieno produktų sektoriuje, kad būtų galima stebėti ir analizuoti

(¹) OL L 93, 2006 3 31, p. 12.

šio reglamento taikymą, ypač atsižvelgiant į tai, kad Komisija turėtų parengti ataskaitas apie pieno rinkos padėties raidą ir jas pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai;

- (21) šiame reglamente nustatytos priemonės yra pagrįstos atsižvelgiant į dabartines pieno rinkos sąlygas ir tiekimo grandinės struktūrą. Todėl jos turėtų būti taikomos pakankamai ilgą laikotarpį, kad jų poveikis būtų visavertis. Vis dėlto, atsižvelgiant į tai, kad jų poveikis didelis, jos turėtų būti laikinos ir peržiūrimos, siekiant nustatyti jų poveikį ir ar jas reikia ir toliau taikyti. Tai turėtų būti aptariama dviejuose Komisijos pieno rinkos raidos ataskaitose, numatant galimas paskatas ūkininkams sudaryti bendrus gamybos susitarimus; ataskaitos turi būti pateiktos atitinkamai ne vėliau kaip 2014 m. birželio 30 d. ir ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 31 d.;
- (22) tam tikrų nepalankių Sąjungos regionų ekonomika labai priklauso nuo pieno gamybos. Dėl tų regionų ypatumų bendrą politiką reikia pritaikyti taip, kad ji geriau atitiktų jų poreikius. Bendroje žemės ūkio politikoje jau numatyta konkrečių priemonių, skirtų tiems nepalankiems regionams. Papildomos šiame reglamente nustatytos politikos priemonės gali padėti sustiprinti pieno gamintojų poziciją tokiuose regionuose. Vis dėlto tas poveikis turėtų būti įvertintas minėtose ataskaitose, kuriomis remdamasi Komisija, prireikus, turėtų pateikti pasiūlymus Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (23) siekiant užtikrinti, kad pieno ir pieno produktų sektoriaus gamintojų organizacijų ir gamintojų organizacijų asociacijų tikslai ir pareigos būtų aiškiai apibrėžti, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl transnacionalinių gamintojų organizacijų ir transnacionalinių gamintojų organizacijų asociacijų pripažinimo sąlygų, steigimo taisyklių ir administracinės pagalbos teikimo tarpvalstybinio bendradarbiavimo atveju sąlygų bei žalio pieno, dėl kurio deramasi su gamintojų organizacija, kiekio skaičiavimo. Ypač svarbu, kad Komisija parengiamųjų darbų metu tinkamai konsultuotųsi, įskaitant konsultacijas ekspertų lygiu. Ruošdama ir rengdama deleguotuosius aktus Komisija turėtų užtikrinti, kad susiję dokumentai būtų tuo pačiu metu tinkamai laiku persiųsti Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (24) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Įgyvendinimo įgaliojimais, susijusiais su gamintojų organizacijų ir jų asociacijų bei tarpšakinių organizacijų pripažinimo sąlygų įgyvendinimu, tų organizacijų pranešimais dėl žalio pieno, dėl kurio deramasi, kiekio, pranešimais, kuriuos valstybės narės turi teikti Komisijai dėl tų organizacijų ir dėl taisyklių, reglamentuojančių sūrio su SKVN arba SGN tiekimo, išsamiais taisyklėmis dėl susitarimų, sprendimų bei suderintų veiksmų pieno ir pieno produktų sektoriuje, privalomų deklaracijų tame sektoriuje turiniu, forma ir pateikimo laiku, tam tikrais

ūkininkų tiekiamo žalio pieno tiekimo sutarčių aspektais ir pranešimu Komisijai dėl valstybių narių pasirinkimo tuo klausimu turėtų būti naudojamos laikantis 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai⁽¹⁾;

- (25) atsižvelgiant į Komisijos įgaliojimus Sąjungos konkurencijos politikos srityje ir į specialų tų aktų pobūdį, Komisija turėtų netaikydama Reglamento (ES) Nr. 182/2011 nuspręsti, ar tam tikri susitarimai ir suderinti veiksmai pieno ir pieno produktų sektoriuje yra nesuderinami su Sąjungos konkurencijos taisyklėmis, ar gali vykti gamintojų organizacijų, susijusių su daugiau negu viena valstybe nare, derybos ir ar turėtų būti panaikintos tam tikros valstybių narių taisyklės, nustatytos siekiant reglamentuoti tokio sūrio su SKVN arba SGN tiekimu;
- (26) todėl Reglamentą (EB) Nr. 1234/2007 reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 pakeitimai

Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007 iš dalies keičiamas taip:

1. 122 straipsnio pirmos pastraipos a punkte įterpiamas šis papunktis:

„iia) pieno ir pieno produktų“;

2. 123 straipsnis papildomas šia dalimi:

„4. Be to, valstybės narės gali pripažinti tarpšakines organizacijas, kurios:

a) oficialiai paprašė jas pripažinti ir kurias sudaro ekonominės veiklos, susijusios su žalio pieno gamyba ir bent vienu iš šių tiekimo grandinės etapų: pieno ir pieno produktų sektoriaus produktų perdirstimu arba prekyba, įskaitant paskirstymą, atstovai;

b) yra suformuotos visų arba kelių a punkte nurodytų atstovų iniciatyva;

⁽¹⁾ OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

c) atsižvelgdamos į tų tarpšakinių ir vartotojų organizacijų narių interesus, viename ar keliuose Sąjungos regionuose vykdo vieną ar daugiau toliau nurodytų veiklų:

- i) padeda geriau suprasti gamybos bei rinkos padėtį ir didinti jų skaidrumą ir tuo tikslu, be kita ko, skelbia statistinius duomenis apie pristatyto žaliao pieno kainas, kiekį ir anksčiau sudarytų žaliao pieno sutarčių trukmę, taip pat tiria galimus rinkos pokyčius regioniniu, nacionaliniu ir tarptautiniu lygiu;
- ii) padeda geriau koordinuoti pieno ir pieno produktų sektoriaus produktų pateikimą į rinką, visų pirma pasitelkiant mokslinius ir rinkos tyrimus;
- iii) skatina pieno ir pieno produktų vartojimą ir teikia informaciją apie tai vidaus ir išorės rinkose;
- iv) tiria potencialias eksporto rinkas;
- v) rengia Sąjungos taisykles atitinkančias standartines sutarčių formas, naudojamas parduodant žalią pieną supirkėjams ir (arba) tiekiant perdirbtus produktus platintojams ir mažmenininkams, atsižvelgdamos į tai, kad būtina sudaryti sąžiningos konkurencijos sąlygas ir užkirsti kelią rinkos iškrypimui;
- vi) teikia informaciją ir atlieka mokslinius tyrimus, kad gamyba būtų pritaikyta gaminti geriau rinkos reikalavimus, vartotojų skonį ir lūkesčius, visų pirma susijusius su produkto kokybe ir aplinkos apsauga, atitinkančius produktus;
- vii) išlaiko ir plėtoja pieno sektoriaus gamybos potencialą, *inter alia*, skatindamos inovacijas ir remdamos taikomųjų mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros programas, siekdamos išnaudoti visas su pienu ir pieno produktais susijusias galimybes, visų pirma siekiant sukurti pridėtinės vertės produktus, kurie yra patrauklesni vartotojui;
- viii) siekia apriboti gyvūnų sveikatos apsaugos produktų naudojimą, gerinti kitų medžiagų tvarkymą ir maisto saugą bei gyvūnų sveikatą;
- ix) kuria produkto kokybės gerinimo visuose gamybos ir pardavimo etapuose metodus ir priemones;
- x) išnaudoja ekologinio ūkininkavimo galimybes, saugo ir propaguoja tokį ūkininkavimą, taip pat produktų su kilmės vietos nuorodomis, kokybės ženklais ir geografinėmis nuorodomis gamybą ir
- xi) skatina integruotą gamybą arba kitus aplinką tausojančius gamybos metodus.“

3. II dalies II antraštinės dalies II skyriuje įterpiamas šis skirsnis:

„IIA skirsnis

Taisyklės dėl gamintojų organizacijų ir tarpšakinių organizacijų pieno ir pieno produktų sektoriuje

126a straipsnis

Gamintojų organizacijų ir jų asociacijų pieno ir pieno produktų sektoriuje pripažinimas

1. Valstybės narės pripažįsta kaip pieno ir pieno produktų sektoriaus gamintojų organizacijas visus juridinius asmenis arba aiškiai apibrėžtas juridinių subjektų, kurie kreipiasi dėl tokio pripažinimo, dalis, jeigu:

- a) jie atitinka 122 straipsnio pirmos dalies b ir c punktuose nustatytus reikalavimus;
- b) teritorijoje, kurioje jie vykdo veiklą, jie turi minimalų narių skaičių ir (arba) tiekia minimalų rinkai reikalingą produkcijos kiekį, kurį nustato atitinkama valstybė narė;
- c) yra pakankamai įrodymų, kad jie gali vykdyti savo veiklą tinkamai, laiku, veiksmingai ir reikiamai sutelktu tiekimo lygiu;
- d) jų įstatai atitinka šios dalies a, b ir c punktus.

2. Valstybės narės, atsakydamos į paraišką, gali pripažinti pieno ir pieno produktų sektoriaus pripažintų gamintojų organizacijų asociaciją, jei atitinkama valstybė narė mano, kad ši asociacija gali efektyviai vykdyti bet kurią pripažintos gamintojų organizacijos veiklą ir kad ji atitinka 1 dalyje nustatytas sąlygas.

3. Valstybės narės gali nuspręsti, kad gamintojų organizacijos, pripažintos pagal nacionalinę teisę anksčiau nei 2012 m. balandžio 2 d. ir atitinkančios šio straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas, laikomos pripažintomis gamintojų organizacijomis pagal 122 straipsnio pirmos pastraipos a punkto iiią papunktį.

Gamintojų organizacijos, pripažintos pagal nacionalinę teisę anksčiau nei 2012 m. balandžio 2 d. ir neatitinkančios šio straipsnio 1 dalyje nustatytų sąlygų, gali tęsti savo veiklą pagal nacionalinę teisę iki 2012 m. spalio 3 d.

4. Valstybės narės:

- a) sprendžia, ar pripažinti gamintojų organizaciją, per keturis mėnesius nuo paraiškos kartu su visais pagrindžiamaisiais dokumentais pateikimo dienos; ši paraiška pateikiama valstybėje narėje, kurioje organizacija turi savo būstinę;

- b) tam tikrais laiko tarpais, kuriuos jos pačios nustato, atlieka patikrinimus, kad įsitikintų, jog pripažintos gamintojų organizacijos ir gamintojų organizacijų asociacijos atitinka šio skyriaus nuostatas;
- c) neatitikties ar šiame skyriuje numatytų priemonių įgyvendinimo pažeidimų atvejais skiria toms organizacijoms ir asociacijoms jų nustatytas taikytinas sankcijas ir sprendžia, ar nereikia panaikinti pripažinimo;
- d) kartą per metus ir ne vėliau kaip kovo 31 d. informuoja Komisiją apie visus sprendimus suteikti, atsisakyti suteikti arba panaikinti pripažinimą, kuriuos jos priėmė per praėjusius kalendorinius metus.

126b straipsnis

Tarpšakinių organizacijų pieno ir pieno produktų sektoriuje pripažinimas

1. Valstybės narės gali pripažinti tarpšakines pieno ir pieno produktų sektoriaus organizacijas, jei tokios organizacijos:

- a) atitinka reikalavimus, nustatytus 123 straipsnio 4 dalyje;
- b) vykdo veiklą viename ar daugiau atitinkamos teritorijos regionų;
- c) didele dalimi prisideda prie ekonominės veiklos, nurodytos 123 straipsnio 4 dalies a punkte;
- d) nedalyvauja pieno ir pieno produktų sektoriaus produktų gamyboje, perdirbime ar prekyboje.

2. Valstybės narės gali nuspręsti, kad gamintojų organizacijos, pripažintos pagal nacionalinę teisę anksčiau nei 2012 m. balandžio 2 d. ir atitinkančios 1 dalyje nustatytas sąlygas, laikomos pripažintomis tarpšakinėmis organizacijomis pagal 123 straipsnio 4 dalį.

3. Kai valstybės narės naudojasi galimybe pripažinti tarpšakinę organizaciją pagal 1 ir (arba) 2 dalį, jos:

- a) sprendžia, ar pripažinti tarpšakinę organizaciją, per keturis mėnesius nuo paraiškos kartu su visais pagrindžiamaisiais dokumentais pateikimo datos; ši paraiška pateikiama valstybėje narėje, kurioje organizacija turi savo būstinę;
- b) tam tikrais laiko tarpais, kuriuos jos pačios nustato, atlieka patikrinimus, kad įsitikintų, jog pripažintos tarpšakinės organizacijos atitinka jų pripažinimo sąlygas;
- c) neatitikties ar šiame reglamente numatytų priemonių įgyvendinimo pažeidimų atvejais skiria toms organizacijoms jų nustatytas taikytinas sankcijas ir sprendžia, ar nereikia panaikinti pripažinimo;

d) panaikina pripažinimą, jeigu:

- i) organizacija jau nebeatitinka šiame straipsnyje nustatytų pripažinimo reikalavimų ir sąlygų;
- ii) tarpšakinės organizacijos dalyvauja bet kokiuose susitarimuose, sprendimuose ir suderintuose veiksmuose, nurodytuose 177a straipsnio 4 dalyje, nedarant poveikio visoms kitoms sankcijoms, kurios gali būti skiriamos pagal nacionalinę teisę;
- iii) tarpšakinė organizacija nesilaiko 177a straipsnio 2 dalyje nurodytos pareigos pranešti;

e) kartą per metus ir ne vėliau kaip kovo 31 d. informuoja Komisiją apie visus per praėjusius kalendorinius metus priimtus sprendimus suteikti, atsisakyti suteikti arba panaikinti pripažinimą.

126c straipsnis

Derybos dėl sutarčių sudarymo pieno ir pieno produktų sektoriuje

1. Dėl visai bendrai produkcijai ar jos daliai taikytinų sutarčių dėl ūkininkų žalio pieno pristatymo žalio pieno perdirbimo įmonei ar surinkėjui, kaip apibrėžta 185f straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, savo ūkininkų narių vardu gali derėtis pagal 122 straipsnį pripažinta pieno ir pieno produktų sektoriaus gamintojo organizacija.

2. Gamintojo organizacija gali derėtis:

- a) nepaisant to, ar ūkininkai gamintojo organizacijai perduoda nuosavybės teisę į žalią pieną;
- b) nepaisant to, ar visų arba kai kurių narių pagamintai produkcijai taikoma tokia pati suderėta kaina;
- c) su sąlyga, kad tam tikros gamintojų organizacijos:
  - i) žalio pieno, dėl kurio deramasi, kiekis neviršija 3,5 % viso Sąjungoje pagaminamo kiekio ir
  - ii) žalio pieno, dėl kurio deramasi ir kuris gaminamas bet kurioje konkrečioje valstybėje narėje, kiekis neviršija 33 % tos valstybės narės bendro pagaminamo kiekio, ir
  - iii) žalio pieno, dėl kurio deramasi ir kuris pristatomas bet kurioje konkrečioje valstybėje narėje, kiekis neviršija 33 % tos valstybės narės bendro pagaminamo kiekio;

d) su sąlyga, kad atitinkami ūkininkai nepriklauso jokiai kitai gamintojų organizacijai, kuri taip pat jų vardu derasi dėl tokių sutarčių; vis dėlto tinkamai pagrįstais atvejais valstybės narės gali nukrypti nuo šios sąlygos, jei du atskiri gamybos padaliniai veikia skirtingose geografinėse teritorijose;

e) jei žalias pienas neįtrauktas į pareigą, susijusią su ūkininko naryste kooperatyve, pristatyti pieną laikantis kooperatyvo įstatuose nustatytų sąlygų ar taisyklių ir sprendimų, priimtų šiuose įstatuose arba susijusių su šiais įstatais, ir

f) su sąlyga, kad gamintojų organizacija praneša valstybės narės ar valstybių narių, kuriose ji veikia, kompetentingoms institucijoms apie žalio pieno, dėl kurio vyksta tokios derybos, kiekį.

3. Nepaisant 2 dalies c punkto ii ir iii papunkčiuose nustatytų sąlygų, gamintojų organizacija gali derėtis pagal 1 dalį su sąlyga, kad tos gamintojų organizacijos atžvilgiu pagaminto ar pristatyto žalio pieno, dėl kurio deramasi, bendras kiekis valstybėje narėje, kurioje iš viso per metus žalio pieno pagaminama mažiau kaip 500 000 tonų, neviršija 45 % bendro toje valstybėje narėje pagaminamo kiekio.

4. Taikant šį straipsnį nuorodos į gamintojų organizacijas apima ir tokių gamintojų organizacijų asociacijas.

5. Taikydama 2 dalies c punktą ir 3 dalį Komisija, naudodama naujausią turimą informaciją, jai priimtinomis priemonėmis paskelbia, kiek žalio pieno pagaminama Sąjungoje ir valstybėse narėse.

6. Nukrypstant nuo 2 dalies c punkto ir 3 dalies, net kai juose nustatytos viršutinės ribos neviršijamos, šios dalies antrąjį pastraipąje nurodyta konkurencijos institucija individualiu atveju gali nuspręsti, kad gamintojo organizacija turėtų vėl pradėti konkrečias derybas arba visai jų nerengti, jeigu manoma, kad tai yra būtina norint išsaugoti konkurenciją arba kad būtų išvengta didelės žalos jos teritorijoje veikiančioms žalią pieną gaminančioms MVĮ.

Kai derybos apima daugiau nei vieną valstybę narę, pirmoje pastraipąje nurodytą sprendimą priima Komisija, netaikydama 195 straipsnio 2 dalyje arba 196b straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros. Kitais atvejais tą sprendimą priima valstybės narės, su kuria susijusios derybos, nacionalinė konkurencijos institucija.

Šioje dalyje nurodyti sprendimai nepradedami taikyti anksčiau nei apie juos pranešama atitinkamoms įmonėms.

7. Taikant šį straipsnį:

a) nacionalinė konkurencijos institucija – 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 101 ir 102 straipsniuose, įgyvendinimo (*) 5 straipsnyje nurodyta institucija;

b) MVI – mikroįmonė, mažoji ar vidutinė įmonė, kaip apibrėžta 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacijoje 2003/361/EB dėl mikroįmonių, mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžimo (**).

8. Valstybės narės, kuriose vyksta pagal šį straipsnį nustatytos derybos, praneša Komisijai apie 2 dalies f punkto ir 6 dalies taikymą.

126d straipsnis

Taisyklės, pagal kurias reguliuojamas sūrio su saugoma kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografinė nuoroda, tiekimas

1. Pagal 122 straipsnio pirmos dalies a punktą pripažintos gamintojų organizacijos, pagal 123 straipsnio 4 dalį pripažintos tarpšakinės organizacijos arba Reglamento (EB) Nr. 510/2006 5 straipsnio 1 dalyje nurodytos ūkio subjektų grupės prašymu, valstybės narės gali ribotą laikotarpį nustatyti privalomas taisykles, skirtas sūrio su saugoma kilmės vietos nuoroda ar saugoma geografinė nuoroda pagal Reglamento (EB) Nr. 510/2006 2 straipsnio 1 dalies a ir b punktus, tiekimui reguliuoti.

2. 1 dalyje nurodytos taisyklės turi atitikti 4 dalyje nustatytas sąlygas ir joms taikomas esantis išankstinis Reglamento (EB) Nr. 510/2006 4 straipsnio 2 dalies c punkte nurodytų geografinės vietovės šalių sudarytas susitarimas. Tą susitarimą turi sudaryti ne mažiau kaip dvi trečiosios pieno gamintojų arba jų atstovų, kuriems tenka ne mažiau kaip dvi trečiosios žalio pieno, naudojamo 1 dalyje nurodyto sūrio gamybai, ir, prireikus, ne mažiau kaip dvi trečiosios minėto sūrio gamintojų, kuriems tenka ne mažiau kaip dvi trečiosios to sūrio gamybos Reglamento (EB) Nr. 510/2006 4 straipsnio 2 dalies c punkte nurodytoje geografinėje vietovėje.

3. Taikant 1 dalį, atsižvelgiant į sūrį su saugoma geografinė nuoroda, sūrio produkto specifikacijoje nurodoma žalio pieno geografinė kilmės vietovė turi būti tokia pati, kaip su tuo sūriu susijusi Reglamento (EB) Nr. 510/2006 4 straipsnio 2 dalies c punkte nurodyta geografinė vietovė.

4. 1 dalyje nurodytos taisyklės:

a) taikomos tik atitinkamo produkto tiekimui reguliuoti ir jomis siekiama to sūrio tiekimą suderinti su paklausa;

b) taikomos tik atitinkamo produkto atveju;

c) gali būti taikomos privaloma tvarka ne ilgesnį kaip trejų metų laikotarpį ir atnaujinamos šiam laikotarpiui pasibaigus po to, kai pateikiamas 1 dalyje nurodytas naujas prašymas;

d) nedaro neigiamo poveikio produktų, kuriems netaikomos 1 dalyje nurodytos taisyklės, prekybai;

e) nėra susijusios su jokių sandorių, atliktu po to, kai pirmą kartą prekiauta atitinkamu sūriu;

- f) pagal jas neleidžiama nustatyti kainų, įskaitant kai kainos nustatomos kaip orientacinės arba rekomendacinės kainos;
- g) pagal jas negali būti uždrausta naudotis pertekline atitinkamos produkcijos dalimi, kuria paprastai būtų galima naudotis;
- h) pagal jas nediskriminuojama, nesudaromos kliūtys naujiems rinkos dalyviams ar nedaromas neigiamas poveikis smulkiems gamintojams;
- i) jas taikant prisidedama išlaikant kokybę ir (arba) vystant atitinkamą produktą;
- j) jomis nedaromas poveikis 126c straipsniui.

5. 1 dalyje nurodytos taisyklės skelbiamos atitinkamos valstybės narės oficialiajame leidinyje.

6. Valstybės narės atlieka patikrinimus siekdamos užtikrinti, kad būtų laikomasi 4 dalyje nustatytų sąlygų, ir, jeigu kompetentingos nacionalinės institucijos nustato, kad nebuvo laikomasi tų sąlygų, panaikina 1 dalyje nurodytas taisykles.

7. Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai apie jų priimtas 1 dalyje nurodytas taisykles. Komisija informuoja valstybes nares apie kiekvieną pranešimą dėl tokių taisyklių.

8. Komisija gali bet kuriuo metu priimti įgyvendinimo aktus, kuriais reikalaujama, kad valstybė narė panaikintų tos valstybės narės pagal 1 dalį nustatytas taisykles, jeigu Komisija mano, kad tos taisyklės neatitinka šio straipsnio 4 dalyje nustatytų sąlygų, riboja ar iškreipia konkurenciją didelėje vidaus rinkos dalyje arba kelia pavojų laisvai prekybai ar SESV 39 straipsnio tikslų įgyvendinimui. Tie įgyvendinimo aktai priimami netaikant 195 straipsnio 2 dalyje ar 196b straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.

126e straipsnis

Komisijos įgaliojimai, susiję su gamintojų organizacijomis ir tarpšakinėmis organizacijomis pieno ir pieno produktų sektoriuje

1. Siekiant užtikrinti, kad gamintojų organizacijų ir gamintojų organizacijų asociacijų pieno ir pieno produktų sektoriuje tikslai ir pareigos būtų aiškiai apibrėžti ir taip būtų prisidedama prie tokių organizacijų veiksmų efektyvumo nesukuriant jiems nereikalingos naštos, Komisijai turi būti suteikti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus laikantis 196a straipsnio, kuriuose nustatomos:

- a) tarpvalstybinės gamintojų organizacijos ir tarpvalstybinės gamintojų organizacijų asociacijos pripažinimo sąlygos;
- b) taisyklės, susijusios su administracinės pagalbos, kurią tarpvalstybinio bendradarbiavimo atveju teikia atitinkamos kompetentingos institucijos, nustatymu ir sąlygomis;

- c) papildomos taisyklės, susijusios su žalio pieno, dėl kurio vyksta 126c straipsnio 2 dalies c punkte ir 3 dalyje nurodytos derybos, kiekio apskaičiavimu.

2. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos išsamios taisyklės, kurių reikia:

- a) įgyvendinti gamintojų organizacijų ir jų asociacijų bei tarpšakinių organizacijų pripažinimo sąlygas, nustatytas 126a ir 126b straipsniuose;
- b) teikti 126c straipsnio 2 dalies f punkte nurodytą pranešimą;
- c) valstybėms narėms teikti pranešimus Komisijai pagal 126a straipsnio 4 dalies d punktą, 126b straipsnio 3 dalies e punktą, 126c straipsnio 8 dalį ir 126d straipsnio 7 dalį;
- d) vykdyti procedūras, susijusias su administracine pagalba tarpvalstybinio bendradarbiavimo atveju.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 196b straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

(*) OL L 1, 2003 1 4, p. 1. Pastaba: Reglamento (EB) Nr. 1/2003 pavadinimas buvo pakoreguotas, kad būtų atsižvelgta į naują Europos bendrijos steigimo sutarties straipsnių numeraciją pagal Lisabonos sutarties 5 straipsnį; jame buvo daroma nuoroda į Sutarties 81 ir 82 straipsnius.

(**) OL L 124, 2003 5 20, p. 36.“;

- 4. 175 straipsnyje žodžiai „remiantis šio reglamento 176–177 straipsniais“ keičiami žodžiais „remiantis šio reglamento 176–177a straipsniais“.

- 5. Įterpiamas šis straipsnis:

„177a straipsnis

Susitarimai, sprendimai ir suderinti veiksmai pieno ir pieno produktų sektoriuje

1. SESV 101 straipsnio 1 dalis netaikoma pripažintų tarpšakinių organizacijų susitarimams, sprendimams ir suderintiems veiksams, kurių tikslas – vykdyti šio reglamento 123 straipsnio 4 dalies c punkte nurodytą veiklą.

2. 1 dalis taikoma tik tais atvejais, jeigu:

- a) apie susitarimus, sprendimus ir suderintus veiksmus buvo pranešta Komisijai ir
- b) per tris mėnesius nuo visų pareikalautų duomenų gavimo dienos Komisija, netaikydama 195 straipsnio 2 dalyje arba 196b straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros, nenustato, kad susitarimai, sprendimai ar suderinti veiksmai nesuderinami su Sąjungos taisyklėmis.

3. Susitarimai, sprendimai ir suderinti veiksmai negali būti įgyvendinami anksčiau nei baigiasi 2 dalies b punkte nurodytas laikotarpis.

4. Susitarimai, sprendimai ir suderinti veiksmai pripažinti nesuderinamais su Sąjungos taisyklėmis, jeigu:

- a) dėl jų Sąjungoje gali būti bet koku būdu pasidalyta rinka;
- b) jie gali turėti įtakos tinkamam rinkos organizavimui;
- c) dėl jų gali būti iškreipta konkurencija ir kurie nėra būtini, kad būtų pasiekti bendros žemės ūkio politikos tikslai, kurių siekiama tarpšakinės organizacijos vykdoma veikla;
- d) jie apima kainų nustatymą;
- e) dėl jų gali atsirasti diskriminacija arba būti panaikinta konkurencija didelės atitinkamų produktų dalies atžvilgiu.

5. Jei praėjus 2 dalies b punkte nurodytam laikotarpiui Komisija nustato, kad neįvykdytos 1 dalies taikymo sąlygos, netaikydama 195 straipsnio 2 dalyje arba 196b straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros, ji priima sprendimą, kuriuo paskelbia, kad atitinkamam susitarimui, sprendimui ar suderintiems veiksams taikoma SESV 101 straipsnio 1 dalis.

Tas Komisijos sprendimas taikomas ne anksčiau negu apie jį pranešama atitinkamai tarpšakinėi organizacijai, nebent ta tarpšakinė organizacija yra pateikusi neteisingą informaciją ar piktnaudžiaususi šio straipsnio 1 dalyje numatyta išimtimi.

6. Jei sudaromas daugiametis susitarimas, pranešimas pirmaisiais susitarimo metais galioja ir vėlesniems susitarimo taikymo metams. Vis dėlto tokiu atveju Komisija bet kuriuo metu savo iniciatyva arba valstybės narės prašymu gali paskelbti apie nustatytą neatitikimą.

7. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos priemonės, būtinos šiam straipsniui vienodai taikyti. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 196b straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“

6. 184 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 6 punktą pakeičiamas taip:

„6. anksčiau nei 2010 m. gruodžio 31 d. ir anksčiau nei 2012 m. gruodžio 31 d. Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, prirėkus prie jos pridėdant atitinkamus pasiūlymus, dėl padėties rinkoje raidos ir su tuo susijusių sklandaus laipsniško pieno kvotų sistemos panaikinimo sąlygų;“

b) papildomas šiuo punktu:

„9. ne vėliau kaip 2014 m. birželio 30 d. ir ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 31 d. Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitas dėl pieno ir pieno produktų sektoriaus rinkos padėties raidos, ypatingą dėmesį skiriant 122 straipsnio pirmos pastraipos a punkto iii a papunkčio, 123 straipsnio 4 dalies, 126c, 126d,

177a, 185e ir 185f straipsnių taikymui, ypač siekiant įvertinti poveikį pieno gamintojams ir pieno gamybai nepalankiuose ūkininkauti regionuose siejant jį su pagrindiniu tikslu – palaikyti gamybą tokiuose regionuose, taip pat nurodant galimas paskatas ūkininkams sudaryti bendros gamybos susitarimus kartu su bet kuriais atitinkamais pasiūlymais.“

7. Įterpiami šie straipsniai:

„185e straipsnis

Privalomas deklaravimas pieno ir pieno produktų sektoriuje

Nuo 2015 m. balandžio 1 d. pirmieji žalio pieno pirkėjai pateikia kompetentingai nacionalinei institucijai deklaraciją apie jiems kas mėnesį pateikto žalio pieno kiekį.

Taikant šį ir 185f straipsnius „pirmasis pirkėjas“ reiškia įmonę ar įmonių grupę, perkančią pieną iš gamintojų, siekiant:

- a) pieną surinkti, supakuoti, laikyti, atšaldyti ar perdirbti, taip pat pateikti pagal sutartį;
- b) parduoti vienai ar daugiau įmonių, apdorojančių arba perdirbančių pieną ar gaminančių kitus pieno produktus.

Valstybės narės praneša Komisijai žalio pieno kiekį pirmoje pastraipoje nurodyta tvarka.

Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos tokių pranešimų turinio, formos ir pateikimo terminų taisyklės, taip pat priemonės, susijusios su pranešimais, kuriuos valstybės narės turi pateikti pagal šį straipsnį. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 196b straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

185f straipsnis

Sutartiniai santykiai pieno ir pieno produktų sektoriuje

1. Jei valstybė narė nusprendžia, kad kaskart, kai ūkininkas jos teritorijoje žalią pieną pristato žalio pieno perdirbimo įmonei, privalo būti sudaroma šalių rašytinė sutartis, ir (arba) nusprendžia, kad pirmieji pirkėjai privalo ūkininkams pateikti rašytinį pasiūlymą sudaryti sutartį dėl žalio pieno tiekimo, tokia sutartis ir (arba) toks pasiūlymas sudaryti sutartį turi atitikti 2 dalyje nustatytas sąlygas.

Kai valstybė narė nusprendžia, kad žalio pieno, kurį ūkininkas pristato žalio pieno perdirbimo įmonei, pristatymui turi būti taikoma rašytinė šalių sutartis, ji taip pat nusprendžia, kuriam pristatymo etapui ar etapams tokia sutartis taikoma, jei žalią pieną pristato vienas ar daugiau surinkėjų. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „surinkėjas“ reiškia įmonę, kuri žalią pieną gabena iš ūkininko ar kito surinkėjo žalio pieno perdirbimo įmonei ar kitam surinkėjui, kiekvienu atveju perduodant nuosavybės teisę.

2. Sutartis ir (arba) pasiūlymas sudaryti sutartį turi būti:

- a) pateikiamas prieš pristatymą;
- b) rašytinis ir
- c) jame visų pirma nurodoma:
  - i) už pristatymą mokėtina kaina, kuri:
    - yra pastovi ir nustatoma sutartyje ir (arba)
    - apskaičiuojama atsižvelgiant į įvairius sutartyje nurodytus veiksniai, kurie gali apimti rinkos pokyčius atspindinčius rinkos rodiklius, pristatyto žalio pieno kiekį, taip pat jo kokybę ar sudėtį;
  - ii) žalio pieno kiekis, kuris gali būti ir (arba) privalo būti pristatomas, taip pat tokių pristatymų laikas;
  - iii) sutarties trukmė, kuri gali būti terminuota arba neterminuota, – tokiu atveju nustatomos nutraukimo sąlygos;
  - iv) su mokėjimo laikotarpiais ir tvarka susijusi išsami informacija;
  - v) žalio pieno surinkimo ar pristatymo tvarka ir
  - vi) *force majeure* atveju taikomos taisyklės.

3. Nukrypstant nuo 1 dalies, sutartis ir (arba) pasiūlymas sudaryti sutartį neprivalomas, jei ūkininkas pristato žalią pieną kooperatyvui, kuriam jis priklauso, jei to kooperatyvo įstatuose arba taisyklėse ir sprendimuose, esančiuose tuose įstatuose arba pagal juos priimtuose taisyklėse ir sprendimuose yra nuostatos, kurių poveikis panašus į nuostatų, nustatytų 2 dalies a, b ir c punktuose.

4. Dėl visų žalio pieno pristatymo sutarčių, kurias sudaro ūkininkai, surinkėjai ar žalio pieno perdirbimo įmonės, aspektų, įskaitant 2 dalies c punkte nurodytus aspektus, šalis derasi laisvai.

Nepaisant pirmos pastraipos,

- i) jei valstybė narė nusprendžia, kad privaloma sudaryti rašytines šalių sutartis dėl žalio pieno pristatymo pagal šio straipsnio 1 dalį, ji gali nustatyti minimalią galiojimo trukmę, kuri būtų taikoma tik ūkininko ir pirmojo žalio pieno supirkėjo sudarytoms rašytinėms sutartims. Tokia minimali trukmė turi būti bent šeši mėnesiai ir nekenkti tinkamam vidaus rinkos veikimui; ir (arba)
- ii) jei valstybė narė nusprendžia, kad pirmasis žalio pieno pirkėjas turi ūkininkui pateikti rašytinį pasiūlymą sudaryti sutartį pagal 1 dalį, ji gali nurodyti, kad pasiūlyme privalo būti nustatyta minimali sutarties galiojimo trukmė remiantis šiuo tikslu taikomais nacionaliniais teisės aktais. Tokia minimali sutarties galiojimo trukmė turi būti šeši mėnesiai, ir nekenkti tinkamam vidaus rinkos veikimui.

Antra pastraipa nedaromas poveikis ūkininko teisei nesutikti, kad būtų taikoma tokia minimali sutarties galiojimo trukmė,

su sąlyga, kad jis nurodo tą raštu. Tokiu atveju šalis derasi dėl visų sutarties sąlygų, įskaitant tas, kurios nurodytos 2 dalies c punkte.

5. Valstybės narės, kurios pasinaudoja šiame straipsnyje nustatytais galimybėmis, apie jų taikymo būdą informuoja Komisiją.

6. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos būtinos vienodo šio straipsnio 2 dalies a ir b punktų ir 3 dalies taikymo priemonės ir priemonės, susijusios su pranešimais, kuriuos pagal šį straipsnį turi pateikti valstybės narės. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 196b straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“

8. I skyriaus VII dalis papildoma šiais straipsniais:

„196a straipsnis

Naudojimasis įgaliojimais

1. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus laikantis šio straipsnyje nustatytų sąlygų.

2. Įgaliojimai priimti 126e straipsnio 1 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2012 m. balandžio 2 d. Komisija parengia ataskaitą dėl įgaliojimų suteikimo likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos. Įgaliojimų suteikimas automatiškai pratęsiamas tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas ar Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokių pratęsimų likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno tokio laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 126e straipsnio 1 dalyje nurodytų įgaliojimų suteikimą. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiamas tame sprendime nurodytų įgaliojimų suteikimas. Jis įsigalioja kitą dieną po sprendimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų teisėtumui.

4. Kai tik Komisija priima deleguotąjį aktą, apie tai ji tuo pačiu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 126e straipsnio 1 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuomet, jei per du mėnesius nuo pranešimo apie jį Europos Parlamentui ir Tarybai dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškė prieštaravimų, arba jeigu iki to laikotarpio pabaigos tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba pranešė Komisijai, kad jie nepareikš prieštaravimų. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva tas laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

196b straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas, kuris vadinamas Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo komitetu. Tas komitetas – komitetas, kaip apibrėžta 2011 m. vasario 16 d. Europos

Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (*).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

(*) OL L 55, 2011 2 28, p. 13.“

9. 204 straipsnis papildomas šia dalimi:

„7. Pieno ir pieno produktų sektoriui 122 straipsnio pirmos pastraipos a punkto iiiia papunktis, 123 straipsnio

4 dalis ir 126a, 126b, 126e ir 177a straipsniai taikomi nuo 2012 m. balandžio 2 d. iki 2020 m. birželio 30 d., o 126c, 126d, 185e ir 185f straipsniai – nuo 2012 m. spalio 3 d. iki 2020 m. birželio 30 d.“

2 straipsnis

Įsigaliojimas

1. Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2. Jis taikomas nuo 2012 m. balandžio 2 d.

Tačiau Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 126c, 126d, 185e ir 185f straipsniai, kurie įterpti šiuo reglamentu, taikomi nuo 2012 m. spalio 3 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2012 m. kovo 14 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkas
N. WAMMEN

KLAIDŲ IŠTAISYMAS**2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 211/2011 dėl piliečių iniciatyvos klaidų ištaisymas**

(Europos Sąjungos oficialusis leidinys L 65, 2011 m. kovo 11 d.)

4 puslapis, 4 straipsnio 1 dalis:

yra: „... ir pateikti II priede nurodytą informaciją, visų pirma apie pasiūlytos piliečių iniciatyvos objektą.“,

turi būti: „... ir pateikti II priede nurodytą informaciją, visų pirma apie pasiūlytos piliečių iniciatyvos dalyką.“;

11 puslapis, II priedo antra pastraipa:

yra: „Daugiau informacijos apie pasiūlytos piliečių iniciatyvos objektą, tikslus ir prižastis organizatoriai gali pateikti priede. Jei nori, jie taip pat gali pateikti teisės akto projekto tekstą.“,

turi būti: „Daugiau informacijos apie pasiūlytos piliečių iniciatyvos dalyką, tikslus ir prižastis organizatoriai gali pateikti priede. Jei nori, jie taip pat gali pateikti teisės akto projekto tekstą.“;

12 puslapis, III priede pateiktos pritarimo pareiškimo formos A dalies 6 punktas:

yra: „6. Objektas:“,

turi būti: „6. Dalykas:“.

2012 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 200 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 310 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	840 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	100 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), skaitmeninis diskas, leidžiamas vieną kartą per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	200 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame skaitmeniniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Pardavimas ir prenumerata

Įvairių mokamų leidinių, tokių kaip *Europos Sąjungos oficialusis leidinys*, galima užsiprenumeruoti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT